

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 10.7.2013
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o ustanovitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje bank ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Kot je poudarjeno v sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Časovni načrt za uvedbo bančne unije“¹, sporočilu Komisije z naslovom „Načrt za poglobljeno in pravo ekonomsko in monetarno unijo“² ter poročilu štirih predsednikov z naslovom „Na poti k pravi ekonomski in monetarni Uniji“³ iz leta 2012, je celostni finančni okvir ali „bančna unija“ ključen del ukrepov politike, ki bodo Evropi pomagali na poti do gospodarskega okrevanja in rasti.

Hiter napredek pri oblikovanju bančne unije je nujno potreben za zagotovitev finančne stabilnosti in rasti v euroobmočju ter na celotnem notranjem trgu. To je ključni korak pri premagovanju trenutne finančne razdrobljenosti in negotovosti, olajšanju pogojev financiranja za ranljive države in banke ter prekinjanju povezave med njimi in ponovni vzpostavitev čezmejne bančne dejavnosti na notranjem trgu, ki bo koristila euroobmočju in državam članicam, ki niso vključene vanj. Na podlagi regulativnega okvira, ki je skupen 28 članicam notranjega trga (enotni pravilnik), je Evropska komisija zato sprejela vključujoč pristop in predlagala časovni načrt za bančno unijo z različnimi instrumenti in ukrepi, ki bodo morda na voljo vsem državam članicam, a v vsakem primeru 18, ki so trenutno v euroobmočju.

Evropski svet se je marca 2013 zavezal, da z naslednjimi ukrepi dokončno oblikuje bančno unijo. Prvič, preostale zakonodajne postopke za vzpostavitev enotnega nadzornega mehanizma (v nadaljnjem besedilu: ENM), ki ECB pooblašča za nadzor nad bankami v evroobmočju⁴, bi bilo treba izvesti kot prednostno nalogo. Drugič, v poletnih mesecih bi bilo treba sprejeti dogovor o tem, kako bi lahko evropski mehanizem za stabilnost (v nadaljnjem besedilu: EMS) po vzpostavitvi ENM in pregledu bilanc stanja bank, vključno z opredelitvijo „slabih naložb“⁵, neposredno dokapitaliziral banke. Prav tako bi bilo poleti 2013 treba doseči dogovor o predlogih Direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne [ ] o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva [ ] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [ ])⁵. Končno, predlog Komisije glede enotnega mehanizma za reševanje (v nadaljnjem besedilu: EMR) skupaj z ustreznimi in učinkovitimi varovalnimi mehanizmi bi bilo treba obravnavati kot prednostno nalogo z namenom njihovega sprejetja v sedanjem parlamentarnem obdobju.

Kot je bilo ugotovljeno, bo bančna unija zajemala vse države članice euroobmočja in tiste države članice, ki niso del euroobmočja in se odločijo za priključitev. Enotni EU pravilnik glede zahtev o skrbnem in varnem poslovanju⁶ ter pravila o reševanju bank se bodo uporabljali v okviru bančne unije in v vseh drugih državah članicah. Celovitost notranjega

---

¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Časovni načrt za uvedbo bančne unije“, COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Sporočilo Komisije z naslovom „Načrt za poglobljeno in pravo ekonomsko in monetarno unijo – Začetek evropske razprave“, COM(2012) 777 final/2, 30.11.2012.

³ „Na poti k pravi ekonomski in monetarni Uniji“, poročilo predsednika Evropskega sveta, Hermana Van Rompuya EUCO 120/12, 26.6.2012.

⁴ COM(2012) 511.

⁵ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv Sveta 77/91/EGS in 82/891/ES, direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES in 2011/35/ES ter uredbe (EU) št. 1093/2010 COM(2012) 280, 6.6.2012.

⁶ Uredba in direktiva o kapitalskih zahtevah:
http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm.

trga bo tako ohranjena. Izboljšana finančna stabilnost zaradi bančne unije bo tudi povečala zaupanje in možnosti za rast na notranjem trgu. Centralna in enotna uporaba pravil o skrbnem in varnem poslovanju ter reševanju v državah članicah, ki sodelujejo v bančni uniji, bo koristila vsem državam članicam. Z odpravljanjem finančne razdrobljenosti, ki trenutno ovira gospodarsko dejavnost, bo prispevala k zagotavljanju poštene konkurence in odpravi ovir za prosto uresničevanje temeljnih svoboščin ne samo v sodelujočih državah članicah, ampak na celotnem notranjem trgu.

1.1. Enotni nadzorni mehanizem in sheme za financiranje kot ključni elementi bančne unije

Hiter dogovor o enotnem nadzornem mehanizmu aprila 2012 le sedem mesecev po predlogu Komisije iz septembra 2012 je postavil temelje za bančno unijo, ki je sestavni del ekonomske in monetarne unije.

Okrepljeni nadzor v okviru ENM bo obnovil zaupanje v dobro delovanje bank. ECB bo leta 2014 prevzela končno odgovornost za nadzor vseh bank v euroobmočju. V praksi bo ECB neposredno nadzirala največje in mednarodno najbolj dejavne banke, z možnostjo „poziva“ k neposrednemu nadzoru drugih, medtem ko bodo nacionalni organi odgovorni za izvajanje tekočega nadzora nad manjšimi bankami.

Na podlagi ENM mora EU uvesti enotni mehanizem za reševanje propadajočih bank, da se vzpostavi trajnost bančnih trgov v državah članicah, ki v EMR sodelujejo. Tveganja, da v banki pride do resnih težav z likvidnostjo ali solventnostjo, nikoli ni mogoče popolnoma izključiti. Zato je treba oblikovati okvir, ki bo omogočil celovito prestrukturiranje bank s strani organov, hkrati pa bo preprečil znatna tveganja za gospodarsko stabilnost in stroške, ki izhajajo iz njihove neregulirane likvidacije na podlagi nacionalnih zakonov o insolventnosti, in odpravil potrebo po financiranju postopka z javnimi sredstvi.

Direktiva o sanaciji in reševanju bank bo, ko jo bosta sprejela Evropski parlament in Svet, določila pravila o prestrukturiranju bank EU v resnih finančnih težavah, ohranjanju ključnih funkcij za realno gospodarstvo ter porazdelitvi izgub in stroškov med delničarje, upnike in nezavarovane imetnike vlog banke. Reševanje z zasebnimi sredstvi, ki je ključni instrument v direktivi o reševanju, bi po zaporedju porazdelilo izgube in odpisalo terjatve delničarjev, podrejenih upnikov in nadrejenih upnikov. Imetniki vlog nižjih od 100 000 EUR v nobenem primeru ne bodo utrpeli izgube, saj so njihove terjatve zavarovane z nacionalnimi sistemi zajamčenih vlog.

Direktiva se zanaša na mrežo nacionalnih organov in skladov za reševanje bank. Medtem ko je to velik korak naprej za zmanjšanje različnih nacionalnih pristopov in zaščito celovitosti notranjega trga, ne zadostuje za tiste države članice, ki si v okviru enotnega nadzornega mehanizma delijo nadzor nad kreditnimi institucijami. Kot je ugotovil Evropski svet, mora nadzor in reševanje bank v bančni uniji izvajati organ na isti ravni. Sicer bi lahko prišlo do napetosti med nadzornikom (ECB) in nacionalnimi organi za reševanje glede tega, kako obravnavati banke v težavah, medtem ko bi se tržna pričakovanja glede sposobnosti ali nesposobnosti držav članic pri obravnavi propada banke na nacionalni ravni lahko nadaljevala, pri čemer bi prišlo do krepitve povratnih vplivov med državami in bankami ter razdrobljenosti in izkrivljanja konkurence na notranjem trgu.

V primerjavi z mrežo organov za reševanje bo EMR s centralnim organom odločanja in enotnim skladom za reševanje bank zagotavljal ključne koristi za države članice, davkoplachevalce in banke ter finančno in gospodarsko stabilnost v celotni EU:

- močno centralno odločanje bo zagotovilo, da se bodo odločitve o reševanju v sodelujočih državah članicah sprejemale učinkovito in hitro, pri čemer se bodo preprečevali

neusklajeni ukrepi, zmanjšali negativni učinki na finančno stabilnost in omejevale potrebe po finančni podpori;

- centralizirano strokovno znanje in izkušnje na področju reševanja bank bodo prispevali k bolj sistematičnemu in učinkovitejšemu reševanju bank, kot če bi reševanje izvajali posamezni nacionalni organi, ki imajo bolj omejena sredstva in izkušnje;
- enotni sklad za reševanje bank bo znatna sredstva lahko zbral iz prispevkov bank in tako učinkovitejše zaščitil davkoplačevalce kot nacionalni skladi, hkrati pa zagotavljal enake konkurenčne pogoje za banke v sodelujočih državah članicah. Enotni sklad bo preprečil težave z usklajevanjem, ki izhajajo iz uporabe nacionalnih skladov, in znatno prispeval k odpravi odvisnosti bank od bonitete države.

Enotni mehanizem za reševanje mora biti ustvarjen v pravnem in institucionalnem okviru EU. Evropski svet je v svojih sklepih z dne 14. decembra 2012 navedel, da bo „ta proces dokončne vzpostavitve EMU temeljil na institucionalnem in pravnem okviru EU.“ Medtem ko je bil takojšen razvoj medvladnega instrumenta zunaj okvira EU potreben za odziv na izjemne tržne razmere in napake pri upravljanju začetnega EMU, to lahko ogrozi dosedanje demokratično kakovost odločanja EU in povezanost pravnega sistema Unije. Oblikovanje EMR v pravnem in institucionalnem okviru EU, kot je njegov predhodnik ENM, je zato nujen korak k dokončni vzpostavitvi EMU v skladu s sklepi Evropskega sveta in širše, da bi se zaščitila demokratični in institucionalni red EU.

1.2. Prehod na bančno unijo

ENM naj bi začel veljati leta v sredini leta 2014. Enotni mehanizem za reševanje bi med drugim moral začeti izvajati dejavnosti januarja 2015, ko naj bi začela veljati Direktiva [ ], ki bo zagotovila pravilnik o reševanju bank na notranjem trgu⁷. Enotni mehanizem za reševanje bi tako uporabljal pravila iz te uredbe, ki so v skladu s pravili Direktive [ ] za države članice, ki sodelujejo v bančni uniji, nacionalni organi pa bi ta pravila uporabljali za države članice izven nje.

V vsakem primeru bodo veljala pravila o državni pomoči glede delitve bremen, če ukrepi reševanja vključujejo javno podporo. Za izvajanje delitve bremen med delničarji in podrejenimi upniki bi EMR lahko od začetka uporabe te uredbe uporabljal pravila glede odpisa delnic in podrejenega dolga v obsegu, ji je potreben, da se upoštevajo pravila o državni pomoči.

Poleg tega se države članice lahko odločijo, da bodo v svoji nacionalni zakonodaji uvedle nova pravila, določena v Direktivi [ ], in sicer še pred rokom za prenos navedene direktive. V vsakem primeru se bodo pristojnosti Komisije na področju državne pomoči ohranile v vseh primerih reševanja, ki vključujejo podporo, ki izpolnjuje pogoje za državno pomoč. Dejansko bi, če uporaba enotnega sklada za reševanje bank s strani EMR ni državna pomoč v skladu s posebnimi merili iz Pogodbe, po analogiji ta merila še vedno ostala veljavna za zagotovitev, da pri uporabi sklada za reševanje za njegovo posredovanje veljajo ista pravila, kot če bi nacionalni organi za reševanje uporabljali nacionalne sheme za financiranje.

Na evropski ravni bo ta proces konvergence okrepljen z revidiranimi smernicami o državni pomoči v podporo bankam in dogovorom o tem, kako bi lahko EMS dokapitaliziral banke v težavah. Revidirane smernice o državni pomoči bi uvedle strožje zahteve glede delitve bremen za delničarje in podrejene upnike v kateri koli državi članici in hkrati zagotavljale

---

⁷ Glede na končni izid pogajanj med Parlamentom in Svetom bi bil lahko začetek izvajanja reševanja z zasebnimi sredstvi predmet prehodnega obdobja, ki bi najverjetneje trajalo do leta 2018, kot je predlagala Komisija.

javno podporo njihovim bankam. To bi prispevalo k odpravi trenutne razdrobljenosti notranjega trga glede na moč države in prisotnost preteklih slabih investicij. Smernice EMS bi med drugim opredelile, pod katerimi pogoji in v skladu s pravili o državni pomoči bi lahko države članice, ki ne morejo zagotoviti javne podpore bankam, pridobile posojila ali če je potrebno, kako bi lahko EMS neposredno dokapitaliziral banke.

2. RAZLOG ZA UVEDBO ENOTNEGA MEHANIZMA ZA REŠEVANJE

Komisija je upoštevala analizo iz ocene učinka, ki je bila izvedena za sprejetje predloga Direktive [ ] in v kateri so ocenjeni operativni ter pravni vidiki, pomembni za vzpostavitev enotnega mehanizma za reševanje (EMR).

Izvedena je bila dodatna analiza njegovih predlaganih lastnosti, in sicer na podlagi posodobljenih informacij iz ocene učinka. Kar zadeva sposobnost EMR za sprejemanje učinkovitih odločitev, je čas ključen iz dveh pomembnih razlogov: predhodno bi se tako povečala verodostojnost novega EMR kot odzivnega instrumenta, kar bi zmanjšalo vire negotovosti na trgih; in ko bi se reševanje začelo, bi EMR lahko ohranjal vrednost sredstev, kar bi lahko preprečilo nepotrebne zamude v postopku reševanja Mreža nacionalnih organov bi zahtevala dodaten postopkovni čas za vsako posvetovanje v zvezi s čezmejnimi institucijami. Nasprotno pa bo predlagana razdelitev odgovornosti med centralno raven odločanja in lokalne organe izvajanja privedla do prihranka časa. Na nacionalni ravni bo trajalo manj časa kot na centralni ravni, da se zberejo vse strokovno znanje in izkušnje za upravljanje izvajanja, saj je pravo, ki se uporablja, nacionalno; na centralni ravni bodo obstajale možnosti za večjo kritično maso, da bi hitreje privabili in razvili najboljši specializiran človeški kapital.

Kar zadeva sposobnost EMR za sprejemanje učinkovitih odločitev, bo centralna raven odločanja prispevala k zmanjšanju stroškov reševanja obeh, saj lahko doseže znatne prednosti v smislu ekonomije obsega v mreži ter ker je ključna za izvršljivost in optimalnost odločitve o reševanju. Strukturno sistem, ki ne preseže pooblastila nacionalnih organov za zmanjšanje stroškov v njihovi državi članici, ne upošteva v celoti čezmejnih zunanjih dejavnikov. Mehanizem za delitev bremen, ki bi ustavil upadanje svetovne blaginje v teh razmerah, so države članice obravnavale že od začetka krize⁸. EMR je ustrežnejši kot mreža za zagotavljanje izvršljivosti prenosa bremen, ki je nujen pogoj za delovanje dogovora o delitvi bremen. Hkrati bo zagotovljena zunanja izvršljivost politike optimalnega reševanja, ki omogoča predhodno doseganje dogovora o pravilu glede delitve bremen, ki stroške reševanja razporeja v skladu s pravičnimi in uravnoteženimi merili.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Pravna podlaga za ta predlog je člen 114 PDEU, ki dovoljuje sprejetje ukrepov za približevanje nacionalnih določb, katerih cilj je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

Predlog je namenjen ohranjanju celovitosti in izboljšanju delovanja notranjega trga. Enotna uporaba enotnega sklopa pravil o reševanju, skupaj z dostopom do enotnega evropskega sklada za reševanje bank s strani centralnega organa, bo ponovno vzpostavila ustrezno delovanje bančnih trgov Unije, odpravila ovire pri uveljavljanju temeljnih svoboščin in

⁸ Glej sklepe Sveta o izboljšanju ukrepov za finančno stabilnost v EU z dne 9. oktobra 2007 http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf.

preprečila znatno izkrivljanje konkurence vsaj v tistih državah članicah, ki si delijo nadzor nad kreditnimi institucijami na evropski ravni.

Medtem ko Direktiva [ ] prinaša visoko raven usklajenosti, državam članicam še vedno omogoča prožnost, kar pomeni, da bi lahko določena razdrobljenost notranjega trga ostala. EMR pa namesto tega zagotavlja celostno strukturo odločanja, ki usklajuje reševanje v njegovem okviru z nadzorom ENM za odpravo podrejenega konkurenčnega položaja, ki ga imajo banke v državah članicah, ki sodelujejo v ENM, v primerjavi z bankami v nesodelujočih državah članicah zaradi pomanjkanja centraliziranega sistema za obravnavo propadajočih bank. Za zagotovitev, da vse sodelujoče države članice popolnoma zaupajo v kakovost in nepristranskost postopka za reševanje bank, kar zadeva lokalne gospodarske posledice, bo odločitve o reševanju pripravil in nadzoroval enotni odbor za reševanje, da se zagotovi dosleden in enoten pristop, postopek reševanja pa bo začela Komisija. Komisija bo prav tako določila okvir instrumenta za reševanje, ki se uporablja za zadevni subjekt, in uporabo sklada za podporo ukrepom reševanja.

Poleg tega predlagana uredba v podporo postopka reševanja in izboljšanja njegove učinkovitosti vzpostavlja enotni sklad za reševanje bank. Predlagana uredba je neposredno izvršljiva v vseh državah članicah, vendar se uporablja za vse subjekte, ki jih nadzoruje ENM. Enotni pravilnik, uveden z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja⁹, Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij¹⁰ ter Direktivo [ ], bo veljal za sodelujoče države članice, kot velja na celotnem notranjem trgu.

Zato je člen 114 PDEU ustrezna pravna podlaga.

3.2. Subsidiarnost

Po načelu subsidiarnosti iz člena 5.3 PEU Unija na področjih, ki niso izključno v njeni pristojnosti, ukrepa le, če in kolikor države članice ciljev predlaganega ukrepa ne morejo zadostno uresničiti na centralni ali regionalni in lokalni ravni, ampak je te cilje zaradi njihovega obsega ali učinkov mogoče bolje uresničiti na ravni Unije.

Samo ukrepi na evropski ravni lahko zagotovijo, da se propadajoče banke rešijo z minimalnimi učinki prelivanja in dosledno na podlagi enotnega sklopa pravil. EMR bo prinesel znatne ekonomije obsega in preprečil negativne zunanje dejavnike, ki bi lahko izhajali iz izključno nacionalnih odločitev in skladov. Bistvene razlike med odločitvami o reševanju, sprejetimi na nacionalni ravni, in za katere veljajo lokalne posebnosti ter omejitve financiranja, bi lahko negativno vplivale na stabilnost in celovitost notranjega trga.

Medtem ko vzpostavitev ENM zagotavlja enake konkurenčne pogoje pri nadziranju bank in zmanjšuje tveganje popuščanja, EMR zagotavlja, da je lahko v primeru propada banke prestrukturiranje cenejše, upniki so deležni pravične in enake obravnave, financiranje pa se lahko na notranjem trgu nemudoma produktivno uporabi.

---

⁹ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

¹⁰ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

Zato je primerno, da bi Unija predlagala potreben zakonodajni ukrep za vzpostavitev takšne sheme za reševanje bank, ki jo nadzira ENM. Uredba je primeren pravni instrument za preprečitev neskladnosti pri prenosu v nacionalno zakonodajo in zagotovitev enotnega institucionalnega mehanizma ter enakih konkurenčnih pogojev za vse banke sodelujočih držav članic.

3.3. Sorazmernost

V skladu z načelom sorazmernosti vsebina in oblika ukrepa Unije ne bi smela preseči tega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb.

V bančni uniji mora bančni nadzor in reševanje izvajati organ na isti ravni. V nasprotnem primeru lahko pride do napetosti med nadzornikom in nacionalnimi organi za reševanje glede tega, kako obravnavati banke v težavah in njihove stroške. To bi lahko ogrozilo učinkovitost tako nadzora kot reševanja ter izkrivljalo konkurenco med državami članicami.

Nedavna kriza je izpostavila potrebo po hitrem in odločnem ukrepanju, podprtem s shemami za financiranje na evropski ravni, da bi se pri reševanju bank na nacionalni ravni izognili nesorazmernim vplivom na realno gospodarstvo ter spodbujanju negotovosti in navalu na banke ter njegovemu širjenju na notranjem trgu. EMR bi zagotovil, da se ista pravila uporabljajo na enak način za vse propadajoče banke sodelujočih držav članic. Ustrezna rezervna sredstva bi omilila težave v posameznih bankah in preprečila izgubo zaupanja v celotni bančni sistem države članice ali drugih, za katere so trgi zaznali, da so izpostavljeni podobnim tveganjem.

Dodana pravna varnost, ustrezno usklajene spodbude v okviru bančne unije ter gospodarske koristi centralnih in enotnih ukrepov za reševanje pomenijo, da je predlog v skladu z načelom sorazmernosti in ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje zastavljenih ciljev.

Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, in jo je zato treba izvajati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.

4. PODROBNA OBRAZLOŽITEV PREDLOGA

4.1. Enotni mehanizem za reševanje

4.1.1. Načela, struktura in področje uporabe

EMR mora vključevati strukture odločanja, ki so pravno utemeljene in učinkovite v času krize. Sprejemanje odločitev mora zagotoviti evropske odločitve z vključitvijo držav članic ob priznavanju pomena reševanja bank za nacionalna gospodarstva.

EMR bo uporabljal enotni pravilnik o reševanju bank iz direktive o sanaciji in reševanju bank, in sicer glede bank v težavah iz držav članic, ki sodelujejo v tem mehanizmu. EMR bo zajemal enotna pravila in postopke, ki jih bo enotni odbor za reševanje (v nadaljnjem besedilu: odbor) uporabljal skupaj s Komisijo in tudi organi za reševanje sodelujočih držav članic.

Evropska komisija bo v enotnem mehanizmu za reševanje sodelovala le v takšni meri, kot je potrebno za opravljanje posebnih nalog, določenih v tej uredbi, in v zvezi z nadzorom državne pomoči na podlagi pogodbe ali po analogiji za namen uporabe meril, določenih za uporabo člena 107 PDEU.

Vendar EMR ne upošteva diferenciranega pristopa ENM za različne vrste bank zaradi značilnosti postopka reševanja. V nasprotju s nalogo vsakodnevnega nadzora, ki se izvaja

stalno, bo v določenem trenutku bank, ki bodo verjetno propadle ali so v postopku reševanja le nekaj. Poleg tega je celovit okvir EMR v celoti skladen z logiko, pri kateri lahko ECB v primeru težav prevzame neposreden nadzor nad vsemi bankami, vključno z možnostjo reševanja. Končno je kriza pokazala, da niso le velike mednarodne banke tiste, ki potrebujejo okvir reševanja na evropski ravni. Obstoj diferenciranih organov za reševanje za različne velikosti bank bi pomenil tudi diferencirano financiranje in zaščitne mehanizme, ki bi lahko ponovno okrepili povezavo med državami in bankami ter izkrivljali konkurenco.

4.1.2. Načela ukrepov EMR

Da se zagotovi objektiven in pošten postopek reševanja, je prepovedana vsakršna diskriminacija s strani Komisije, odbora in nacionalnih organov za reševanje zoper banke, imetnike vlog, upnike ali delničarje na podlagi državljanstva ali sedeža. Reševanje čezmejnih skupin temelji na številnih načelih za zagotavljanje enake obravnave različnih subjektov skupine, da se primerno upoštevajo interesi držav članic, ki sodelujejo pri reševanju, in hkrati prepreči, da bi stroški upnikov presegli tiste iz običajnih postopkov zaradi insolventnosti. Kadar so le deli skupine v postopku reševanja, je cilj predloga zagotoviti, da postopek reševanja ne bo negativno vplival na subjekte skupine, ki niso v postopku reševanja. Načeloma bodo stroške reševanja krila zasebna sredstva in bančni sektor. Zato predlog zagotavlja, da se Komisija, odbor in nacionalni organi za reševanje o shemah za financiranje reševanja dogovorijo na tak način, da je uporaba izrednih javnih sredstev kar najbolj zmanjšana.

4.1.3. Interakcija z nadzorom Komisije na področju državne pomoči

V okviru EMR se bodo nadzorne funkcije Komisije na področju državne pomoči ohranile v vseh okoliščinah. To pomeni, da bi moral, potem ko ECB obvesti Komisijo in odbor o tem, da banka ali skupina propada ali bo verjetno propadla, postopek reševanja v okviru EMR potekati vzporedno s postopkom glede državne pomoči, kjer je to primerno, zato bi bilo treba zadevne države članice pozvati, da Komisijo v skladu s členom 108 PDEU obvestijo o predvidenih ukrepih. To zahteva vzpostavitev trajnega sodelovanja in izmenjave informacij med odborom in Komisijo za dokončanje postopka glede državne pomoči. Poleg tega bi bil sklep Komisije v okviru pravil o državni pomoči predpogoj, da Komisija sprejme sklep o začetku postopka reševanja banke. Kadar pri uporabi sklada ne gre za državno pomoč, se uporabljajo merila, določena za uporabo člena 107 PDEU, in sicer po analogiji kot predpogoj za sprejetje sklepa o začetku postopka reševanja banke, da se ohrani celovitost notranjega trga med sodelujočimi in nesodelujočimi državami članicami.

4.1.4. Naloge in struktura odločanja

Enotni mehanizem za reševanje zajema vse ključne naloge, ki so nujne za reševanje propadajočih bank. Te med drugim vključujejo odobritev za uporabo poenostavljenih obveznosti v zvezi z zahtevo glede priprave osnutkov načrtov reševanja, oblikovanje načrtov reševanja, pregledovanje načrtov reševanja, ocenjevanje rešljivosti banke, odločanje o tem, ali se za banko sproži postopek reševanja, izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi z institucijo v postopku reševanja in izvajanje programov reševanja. Poleg tega EMR zajema odločitve o uporabi financiranja reševanja.

Sestava EMR zagotavlja, da so njegove strukture odločanja pravno utemeljene in učinkovite, vključno v času krize. Njihov namen je zagotoviti, da so odločitve evropske in vključujejo države članice, zlasti zaradi pomena reševanja bank za nacionalna gospodarstva.

Strukture odločanja enotnega mehanizma za reševanje vključujejo enotni odbor za reševanje, nacionalne organe za reševanje sodelujočih držav članic in Evropsko komisijo. Naloge EMR so razdeljene med enotnim odborom za reševanje in nacionalnimi organi za reševanje.

Za zagotovitev učinkovitosti in odgovornosti enotnega mehanizma za reševanje ter v skladu s pravnimi zahtevami je Evropska komisija, kot institucija EU, pooblaščen za začetek postopka reševanja banke, in sicer na podlagi priporočila odbora za reševanje ali na lastno pobudo. Če Komisija začne postopek reševanja, se odloči tudi o okviru instrumentov reševanja, ki se bodo uporabili v posameznem primeru, ter o uporabi sklada. Enotni odbor za reševanje bi sprejel vse druge odločitve v okviru uredbe o EMR in jih nacionalnim organom za reševanje predložil v izvedbo na nacionalni ravni v skladu z navedeno uredbo in Direktivo [ ]. Odbor bi spremljal, kako nacionalni organ za reševanje njegove odločitve izvršujejo na nacionalni ravni in bi lahko v primeru neizpolnjevanja njegove odločitve na nacionalni ravni svoje odločitve neposredno naslovil na banke.

4.1.5. Postopek odločanja

V skladu s pravilnikom iz Direktive [ ] bi se reševanje banke začelo, kadar bi ta propadala ali bi obstajala verjetnost, da propade, kadar nobena shema zasebnega sektorja tega ne bi mogla preprečiti in kadar bi bilo reševanje v javnem interesu, saj bi bila banka sistemska, kar pomeni, da bi njen propad škodoval finančni stabilnosti. Cilj reševanja je zagotoviti neprekinjeno delovanje ključnih funkcij banke, da se zaščiti finančna stabilnost, zmanjša odvisnost od davkoplačevalskega denarja in zaščitijo imetniki vlog.

Reševanje se začne po postopku, ki zagotavlja, da je sprejeta upravičena in nepristranska odločitev v zvezi z vsako propadajočo banko:

- ECB kot bančni nadzornik obvesti Komisijo, odbor za reševanje in ustrezne nacionalne organe ter ministrstva, da banka propada;
- odbor za reševanje oceni, ali obstaja sistemska grožnja in ni nobene rešitve zasebnega sektorja;
- če je odgovor pritrdilen, odbor za reševanje Komisiji predloži priporočilo o začetku postopka reševanja;
- Komisija sklene, da bo začela postopek reševanja ter odboru za reševanje predloži okvir za uporabo instrumentov reševanja in uporabo sklada v podporo ukrepom reševanja; odbor za reševanje prek sklepa, naslovljenega na nacionalne organe za reševanje, sprejme program reševanja, ki določa instrumente reševanja, ukrepe ter ukrepe financiranja, pristojnim nacionalnim organom za reševanje pa naroči izvršitev ukrepov reševanja;
- nacionalni organi za reševanje v skladu z nacionalno zakonodajo izvršijo ukrepe reševanja, ki jih je določil odbor. Če nacionalni organi za reševanje ne ravnajo v skladu s sklepom odbora, ima le-ta pooblastilo, da ukrepa mimo nacionalnih organov za reševanje in nekatere odločitve glede izvajanja ukrepov reševanja naslovi neposredno na banke.

4.1.6. Odgovornost in proračun

Vsaka posamezna komponenta enotnega mehanizma za reševanje bo pri izvajanju svojih nalog neodvisna in bo predmet strogih določb o odgovornosti, ki zagotavljajo, da pravilno in nepristransko uporablja svoja pooblastila, in sicer znotraj omejitev, ki jih določata ta uredba in Direktiva [ ]. Odbor za reševanje bo tako Evropskemu parlamentu in Svetu odgovarjal za vse odločitve, sprejete na podlagi tega predloga. Nacionalni parlamenti sodelujočih držav članic bodo prav tako obveščeni o dejavnostih odbora za reševanje. Odbor bo moral odgovarjati na pripombe ali vprašanja, ki jih bodo nanj naslovili nacionalni parlamenti sodelujočih držav članic. Proračun EMR, ki vključuje enotni sklad za reševanje, ni del proračuna Unije. Odhodki za naloge EMR, upravljanje in uporabo sklada se bodo financirali s prispevki bančnega sektorja.

4.1.7. *Odnos z nesodelujočimi državami članicami*

Direktiva [ ] med nacionalnimi organi za reševanje ustanavlja kolegije za reševanje, ki se bodo ukvarjali s skupinami bank in zagotavljali ustrezno ter uravnoteženo udeležbo organov za reševanje vseh držav članic, kjer banka deluje. Evropski bančni organ ima posredniško vlogo, ko se organi za reševanje matične države in države gostiteljice ne morejo dogovoriti glede priprave načrtov reševanja in samega reševanja. V okviru EMR za subjekte in skupine, ustanovljene le v okviru držav članic, ki sodelujejo v ENM, EMR nadomesti kolegije za reševanje iz Direktive [ ] o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij. Namesto tega so predstavniki nacionalnih organov za reševanje vključeni v odbor za reševanje.

Za banke s sedežem v nesodelujočih državah članicah, ko je določeno v uredbi o EMR, Direktiva [ ] še naprej v celoti velja. Podobno bo medsebojno delovanje EMR in nacionalnih organov za reševanje iz nesodelujočih držav članic v celoti urejala Direktiva [ ]. Določbe v zvezi z medsebojnim delovanjem različnih skladov za reševanje (vzajemna uporaba in prostovoljno vzajemno izposojanje ter posojanje) prav tako v celoti veljajo za enotni sklad za reševanje in nacionalne sklade za reševanje nesodelujočih držav članic. Predlog tudi pojasnjuje, da bo vloga EBA iz Direktive [ ] in uredbe o EBA, vključno s posredniškimi pooblastili, v celoti veljala za odbor za reševanje.

Poleg tega predlog upošteva položaj bank, ustanovljenih v državah članicah, ki v EMR ne sodelujejo na tri načine.

Prvič, predlog določa načelo nediskriminacije vseh komponent EMR zoper kreditne institucije, imetnike vlog, vlagatelje ali druge upnike na podlagi njihovega državljanstva ali sedeža.

Drugič, predlog določa, da če skupina vključuje kreditne institucije, ustanovljene v sodelujoči državi članici in v nesodelujoči državi članici, odbor v kolegijih za reševanje nadomesti nacionalne organe za reševanje sodelujočih držav članic, kakor je določeno v Direktivi [ ].

Tretjič, nesodelujoče države članice imajo vedno možnost, da se priključijo ENM in s tem tudi zagotovijo, da so banke, ustanovljene na njihovem ozemlju, vključene v EMR.

4.1.8. *Povezava z Direktivo [ ] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [ ] o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij*

V okviru EMR bo pravilnik iz Direktive [ ] o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij veljal za sodelujoče države članice, kot velja na celotnem notranjem trgu. Izjeme so mogoče le, kadar postopki ali določbe iz te uredbe presežejo ustrezne določbe Direktive [ ] (na primer določbe o čezmejnih kolegijih, ki jih presega sprejemanje odločitev v okviru EMR).

Predlog o EMR vključuje nekatere določbe, ki so vzporedne z Direktivo [ ], saj morata odbor za reševanje in Komisija svoje ukrepe utemeljiti z neposredno veljavnim pravom Unije. Druge določbe tega predloga navajajo specifična navzkrižna sklicevanja na predlog Komisije glede Direktive [ ]. Nekatere od teh določb so bile spremenjene s poročilom, ki je bilo maja izglasovano v odboru za ekonomske in monetarne zadeve Evropskega parlamenta in 26. junija v splošnem pristopu Sveta. Uredba o EMR mora biti v končni obliki popolnoma v skladu s sporazumom o Direktivi [ ], sklenjenim med Evropskim parlamentom in Svetom. Ta predlog se nanaša na splošni pristop Sveta, in sicer na zadnji razpoložljivi dokument. Ker so pogajanja med Evropskim parlamentom in Svetom v teku ter direktiva še ni dokončana, je cilj Komisije nadomestiti te vsebinske določbe s končnim rezultatom pogajanj med sozakonodajalci glede Direktive [ ].

Za nekatere vidike, ki jih Direktiva [ ] že pokriva, je potrebna dodatna uskladitev za ustrezno delovanje EMR z enotnim skladom za reševanje. Prvič, hierarhija terjatev pri reševanju bi morala biti popolnoma usklajena, in sicer bi morala temeljiti na načelu dajanja prednosti imetnikom vlog. Člen 15 določa uskladitev hierarhije terjatev pri reševanju, ki temelji na načelu dajanja prednosti imetnikom vlog. Komisija meni, da je takšna uskladitev potrebna za vse subjekte, za katere velja Direktiva [ ], da se na notranjem trgu zagotovijo enaki konkurenčni pogoji. Drugič, v okviru EMR mora biti vsaka prožnost pri uporabi reševanja z zasebnimi sredstvi natančno opredeljena in predmet enakih pogojev za vse banke. Člen 24 predloga zato vključuje dodaten strog okvir, ki bo temeljil na splošnem pristopu Sveta z dne 26. junija 2013, ter v tem pogledu izključuje uporabo vsakršnih odstopanj od Direktive [ ] (zlasti o izračunu praga za reševanje z zasebnimi sredstvi).

4.2. Odbor za reševanje

4.2.1. Upravljanje

Za zagotovitev učinkovitega in odgovornega postopka odločanja o reševanju struktura in operativna pravila odbora za reševanje zagotavljajo ustrezno sodelovanje vseh držav članic, ki jih to neposredno zadeva. Odbor sestavljajo izvršni direktor, namestnik izvršnega direktorja, predstavniki, ki jih imenujeta Komisija in ECB, ter člani, ki jih imenuje vsaka sodelujoča država članica in zastopajo nacionalne organe za reševanje. Odbor, ki mu predseduje izvršni direktor, se bo sestajal in deloval v dveh sejah: v izvršni in plenarni. Opazovalci bodo lahko povabljeni, da sodelujejo na zasedanjih odbora.

Na svoji plenarni seji bi odbor sprejemal vse odločitve splošne narave. Na izvršnem zasedanju pa bi odbor sprejemal odločitve v zvezi s posameznimi subjekti ali skupinami bank. Take odločitve segajo od načrtovanja reševanja, pooblastila za zgodnje odzivanje na odločitve o programih reševanja, vključno z uporabo sklada za financiranje postopka reševanja, in usmerjanja nacionalnih organov za reševanje k ustreznemu izvajanju odločitev o reševanju.

Odbor na izvršnem zasedanju sestavljajo izvršni direktor, namestnik izvršnega direktorja in predstavniki, ki jih imenujeta Komisija in ECB.

Odvisno od bank ali skupin, ki jih je treba rešiti v posameznem primeru, bo odbor, kadar se sestane na izvršnem zasedanju, poleg izvršnega direktorja, namestnika izvršnega direktorja in predstavnikov, ki jih imenujeta Komisija in ECB, zajemal tudi člane, ki jih imenujejo ustrezni nacionalni organi za reševanje. Zato v primeru reševanja čezmejnih skupin bank, član, ki ga imenuje država članica, v kateri se nahaja organ za reševanje na ravni skupine, in člani, ki jih imenujejo države članice, v katerih so ustanovljena podrejena podjetja ali subjekti, nad katerimi se izvaja konsolidiran nadzor, sodelujejo na zasedanjih in v postopku odločanja. Glasovalna pravila, ki veljajo za odbor, upoštevajo potrebo po vključitvi interesov vseh držav članic, ki jih odločitev o reševanju zadeva. Nihče od udeležencev v razpravi nima pravice do veta.

Vendar glede na suverenost držav članic, da odločajo o uporabi nacionalnih proračunov, predlog izrecno predvideva, da EMR ne more zahtevati od držav članic, da zagotovijo izredno javno podporo za vse subjekte, ki so v postopku reševanja. Poleg tega lahko člani, ki jih pristojni nacionalni organi za reševanje imenujejo za sodelovanje na izvršnem zasedanju odbora, za popolno upoštevanje vsakršnih davčnih vplivov na države članice zahtevajo dodatno razpravo o takšnih morebitnih vplivih.

4.2.2. Pooblastila

Odbor za reševanje zbere informacije o finančni stabilnosti bank, ki so v jurisdikciji ECB in nacionalnih organov za reševanje. V primerjavi z mrežo nacionalnih organov, ki delujejo

znotraj nacionalnih mandatov, to omogoča boljše ocenjevanje okoliščin, ki lahko povzročijo začetek postopka reševanja banke in preprečijo čezmejno prelivanje. Predlog temelji na okviru direktive o sanaciji in reševanju bank ter pooblašča odbor za reševanje, da posreduje takoj, ko se finančni položaj banke ali skupine poslabša.

Odbor za reševanje je pooblaščen, da se odloči, kdaj Komisiji priporoči, da začne postopek reševanja banke ali skupine. Ko Komisija sklene, da so pogoji izpolnjeni in začne postopek reševanja banke, odbor v okviru, ki ga določi Komisija, določi podrobnosti o instrumentih reševanja, ki se bodo uporabljali, in način dodelitve sredstev sklada. Taka pooblastila odboru za reševanje omogočajo, da izbere in uporablja instrumente, pravila in postopke reševanja na enoten način. Zlasti kadar banke poslujejo čezmejno, bo to privedlo do odprave sedanjih razlik med pravili in pristopi posameznih držav članic, skupaj z negativnimi posledicami, ki jih imajo na delovanje bančnih trgov Unije.

Takšna neposredna odgovornost odbora za reševanje bo zagotovila enako obravnavo bank v sodelujočih državah članicah in predvidljivost ter zaupanje v izvajanje enotnega pravilnika o reševanju bank. To bo povečalo pravno varnost in zagotovilo boljše ohranjanje vrednosti finančnih sredstev s preprečevanjem nepotrebnih motenj v toku sredstev. Zagotovilo bo tudi, da se sredstva propadajoče institucije uporabljajo na najbolj produktiven način za zmanjšanje izgub upnikov v sodelujočih državah članicah in ne glede na interese posameznih držav članic.

Odbor za reševanje zagotavlja, da nacionalni organi za reševanje odločitve o reševanju izvajajo dosledno in v skladu z nacionalno zakonodajo. V ta namen ima odbor pooblastilo, da nadzoruje in ocenjuje izvajanje nacionalnih organov za reševanje z možnostjo, če je potrebno, pridobitve informacij neposredno od bank ali izvajanja preiskav ali pregledov na kraju samem. Kadar nacionalni organ za reševanje odločitve o reševanju ne izvaja v skladu z dogovorjenim programom reševanja, ima odbor pooblastilo, da nekatere odločitve posreduje neposredno zadevni banki in zahteva sprejetje potrebnih ukrepov za izvajanje odločitve o reševanju.

4.2.3. Evropsko in mednarodno sodelovanje

Odbor bo pri izvajanju svojih nalog sodeloval z ECB in drugimi organi, ki so pooblaščen za nadzor kreditnih institucij v okviru ENM, kot tudi z drugimi organi, ki so del Evropskega sistema finančnega nadzora. Odbor za reševanje bo prav tako tesno sodeloval z nacionalnimi organi za reševanje, saj imajo ključno vlogo pri pripravah in izvajanju ukrepov reševanja.

Ker več kreditnih institucij ne deluje samo znotraj Unije, ampak tudi na mednarodni ravni, bo odbor za reševanje imel izključno pristojnost, da v imenu nacionalnih organov sodelujočih držav članic sklepa nezavezujoče sporazume o sodelovanju z organi tretjih držav.

4.3. Enotni sklad za reševanje bank

4.3.1. Načela, ustanovitev in misije

Osnovno načelo za ukrepanje odbora je, da vse izgube, stroške ali druge odhodke, nastale v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje, najprej krijejo delničarji in upniki institucije v postopku reševanja, in končno, če je to potrebno, finančna industrija. Toda tudi če bi bilo treba stroške prestrukturiranja institucije kriti z notranjimi sredstvi, je treba uvesti mehanizem, ki instituciji omogoča (v njegovi izvorni obliki, prek premostitvene banke ali kot nosilca upravljanja sredstev — slabe banke) nadaljevanje poslovanja. Zato je pomembno, da se vzpostavi sklad za reševanje bank, ki bo zagotovil učinkovitost ukrepov za reševanje, kot je zagotavljanje kratkoročnega financiranja instituciji v postopku reševanja ali jamstev potencialnim kupcem institucije v postopku reševanja.

Glavni cilj enotnega sklada za reševanje je zagotavljanje finančne stabilnosti in ne absorpcija izgub ali zagotavljanje kapitala za institucijo v postopku reševanja. Sklad se ne bi smel obravnavati kot sklad za reševanje z javnimi sredstvi. Vendar pa lahko obstajajo izjemne okoliščine, v katerih po popolnem izčrpanju notranjih sredstev (vsaj 8 % obveznosti in lastnih sredstev institucije v postopku reševanja) glavnega cilja ni bilo mogoče doseči brez tega, da bi se skladu omogočilo absorpcijo teh izgub ali zagotavljanje kapitala. Samo v teh okoliščinah bi sklad lahko deloval kot varovalni mehanizem za zasebna sredstva.

Uvedba enotnega sklada za reševanje je predvsem upravičena z dejstvom, da na integriranih finančnih trgih kakršna koli finančna podpora za reševanje banke povečuje finančno stabilnost in zdravje drugih bank, in sicer ne le v zadevni državi članici, ampak tudi v drugih državah članicah. Ker so banke v sodelujočih državah članicah posredne upravičenke do takšne podpore, prispevki za financiranje podpore ne bi smeli biti omejeni na banke iz ene države članice.

Kar zadeva učinkovitost, zmožnost sklada, da združi sredstva iz vseh bank euroobmočja, zagotavlja mnogo učinkovitejše preprečevanje bančnih kriz, pri čemer so izgube koncentrirane asimetrično v nekaterih državah članicah ter v tem pogledu predstavlja mehanizem zavarovanja v celotnem euroobmočju. Nedavna kriza je pokazala, da so izgube v državah članicah nastale na različne načine.

Ker bodo izgube zaradi prihodnjih pretresov v bančništvu najverjetneje skoncentrirane v določenem trenutku v nekaterih državah članicah, bo skupni evropski zasebni varovalni mehanizem, za razliko od nacionalnih posameznih varovalnih mehanizmov, učinkovitejši pri absorpciji takšnih pretresov prek predhodnih in, v skrajnih primerih, naknadnih prispevkov iz celotnega bančnega sektorja euroobmočja. Zato bo sklad z združevanjem sredstev na evropski ravni zagotavljal večjo „moč“ in povečal odpornost bančnega sistema. Hkrati pa bo razpršitev izrednih naknadnih prispevkov enakomerno med bankami v vseh sodelujočih državah članicah zmanjšala stopnjo takšnih prispevkov za posamezno banko in omejila kakršen koli procikličen učinek takih prispevkov.

Poleg tega lahko mehanizem, pri katerem absorpcija izgub sega prek nacionalnih meja, učinkovito prekine začarani krog medsebojne odvisnosti bančne krize v dani državi članici in fiskalnem položajem države. Zato bi bilo trenutno breme nekaterih državah članicah manjše, če bi EMR obstajal od začetka finančne krize.

Poleg tega se bo zmožnost EMR, da združuje sredstva bančnega sektorja v sodelujočih državah članicah, opirala na višjo osnovo prispevka in prispevala k večjemu ugledu, hkrati pa bo odboru omogočala, da si bo, če bo to potrebno, lahko na trgu izposodil več in z manjšimi stroški. Večja sposobnost pridobitve finančnih sredstev na trgu bo zmanjšala potrebo sklada, da se v primeru velikih izgub opira na javne finance, kar bi dodatno prispevalo k prekinitvi povezave med državami in bankami ter zaščiti davkoplačevalcev pred stroški reševanja.

Nenazadnje, enotni sklad je potreben tudi zaradi ustrezne uskladitve spodbud med institucijami bančne unije. Če so bila, zlasti v primeru čezmejnih skupin bank, sredstva za pokrivanje stroškov reševanja, ki so jih zagotovili nacionalni skladi, višja od tistih, ki jih absorbirajo delničarji in upniki, bi bila ogrožena učinkovitost ne le EMR, ampak tudi ENM.

Vzpostavitev EMR zahteva, da ima odbor za reševanje hiter in učinkovit dostop do enotnega sklada za reševanje bank. Sklad ustvari zasebni zunanji plašč, ki lahko zagotovi srednje- in dolgoročno financiranje, da se prepreči ali zmanjša uporaba javnih sredstev za reševanje bank. Poleg tega povečuje učinkovitost postopka reševanja s preprečevanjem vprašanj usklajevanja, ki se pojavijo pri uporabi nacionalnih skladov, zlasti v primeru čezmejnih skupin.

4.3.2. *Financiranje sklada*

Za zagotovitev zadostnega financiranja, preprečitev procikličnosti sistema sprotnega vplačevanja in zmanjšanje potrebe po zahtevanju zunanje finančne podpore sklad potrebuje takoj razpoložljiva sredstva. V ta namen bi morala biti ciljna velikost sklada vsaj 1 % kritih vlog v bančnem sistemu sodelujočih držav članic, kar bi zadostovalo za zagotovitev ustreznega reševanja v prihodnji krizi, če upniki z zasebnimi sredstvi zagotovijo kritje vsaj 8 % skupnih obveznosti in lastnih sredstev institucije v postopku reševanja.

Na podlagi podatkov o bankah za leto 2011 in ocenjenih zneskov kritih vlog v bankah euroobmočja bi 1-odstotna ciljna stopnja za enotni sklad za reševanje ustrezala približno 55 milijardam EUR. Ciljna velikost sklada v absolutnih zneskih (EUR) bo ostala dinamična in se bo samodejno povečevala, če bo bančni sektor rasel.

Predvideno je prehodno obdobje desetih let, preden bo sklad dosegel celotno ciljno stopnjo. To se lahko razširi na 14 let, če bo sklad omogočal izplačila, ki presegajo polovico ciljne velikosti sklada. Če med začetno fazo oblikovanja ne bo prišlo do izplačil iz sklada, bi bančni sektor letno prispeval približno desetino ciljnega zneska ali v absolutnih številkah okoli 5,5 milijarde EUR.

Po začetni fazi oblikovanja sklada bodo za banke veljali dodatni prispevki, če bi se njihova osnova za prispevke povečala ali če bi prišlo do izplačil iz sklada. Če se razpoložljiva finančna sredstva sklada zmanjšajo pod polovico njegove ciljne vrednosti, bo za banke začel veljati minimalni letni prispevek v višini vsaj ene petine vseh obveznosti (razen regulatornega kapitala in kritih vlog) vseh bank v državah članicah, ki sodelujejo v EMR.

Prispevki se bodo izračunali v skladu z direktivo o sanaciji in reševanju bank, in sicer na podlagi obveznosti banke brez lastnih sredstev in kritih vlog, in se prilagodili njihovemu profilu tveganja. To pomeni, da bodo banke, ki se financirajo skoraj izključno z vlogami, v praksi imele zelo nizke prispevke. Seveda pa bodo te banke prispevale k nacionalnim sistemom zajamčenih vlog.

Zaščitni ukrepi so predvideni za preprečitev, da bi obdavčitev prispevkov ustvarila vprašanja o finančni stabilnosti v zdravih institucijah, tj. začasna izjema pri obveznosti plačila naknadnih prispevkov.

Kadar predhodni prispevki ne zadoščajo, naknadni prispevki pa niso takoj dostopni, bodo morda potrebna dodatna rezervna sredstva, zlasti v prehodni fazi za zagotovitev kontinuitete sistemskih funkcij bank v postopku prestrukturiranja. Sklad bo lahko sklepal pogodbe o najemu posojil ali drugih oblik podpore finančnih institucij ali drugih tretjih strank, če bo to potrebno za financiranje reševanja (vključno iz javnih sredstev). To podporo bo načeloma povrnila sama institucija v postopku reševanja. Vendar če to ne bo mogoče, uredba predvideva, da se izgube porazdelijo med vse banke, za katere velja mehanizem, in sicer z naknadnimi prispevki. To bo zagotovilo, da bo vsaka uporaba javnih sredstev srednjeročno nevtralna.

V izogib ustvarjanja slabšega položaja za države članice, ki so ob začetku veljavnosti tega predloga vzpostavile sklad za reševanje, uredba zadevnim državam članicam prepušča odločitev o tem, kako bodo obstoječe nacionalne sklade za reševanje uporabile za namen izpolnjevanja obveznosti njihovih bank v skladu s to uredbo.

4.3.3. *Vloga sistemov zajamčenih vlog v okviru reševanja*

Ko se banka reši, bo nacionalni sistem zajamčenih vlog banke prispeval k znesku izgub, in sicer do zneska kritih vlog, ki bi jih imel, če bi banka prenehala delovati po običajnih postopkih zaradi insolventnosti. To je vloga, ki jo Direktiva [ ] že v celoti opredeljuje.

Poleg tega EMR ne vpliva na institucionalne jamstvene sheme in druge mehanizme za podporo financiranja znotraj skupine, ki so jih ustanovile nekatere skupine kreditnih institucij. EMR bo posredoval le, če takšne rešitve zasebnega sektorja ne bodo uspešne pri obravnavi propadajočih bank.

4.3.4. *Vloga sklada pri reševanju skupin, ki vključujejo institucije zunaj EMR*

Za namene reševanja skupin, ki vključujejo institucije, za katere velja EMR, bo prispevek sklada ustrezal delom skupine, za katere velja EMR, medtem ko bodo nacionalne sheme za financiranje, ki ne bodo prejele prispevka EMR, krile preostale.

Za okrepitev financiranja reševanja na notranjem trgu predlog omogoča, da si sklad izposoja od drugih shem za financiranje reševanja ali jim posoja na prostovoljni osnovi. To bo omogočilo pomembna izplačila sklada, ki niso zajeta v predhodnih in naknadnih prispevkih. Podpiralo bo tudi sheme za financiranje reševanja v državah članicah zunaj EMR.

4.3.5. *Nadomestitev nacionalnih shem za financiranje reševanja*

Ker bo sklad nadomestil nacionalne sheme za financiranje reševanja držav članic, ki v njem sodelujejo, se lahko države članice, ki so že vzpostavile nacionalne sheme za financiranje reševanja v času začetka veljavnosti te uredbe, odločijo za uporabo takih shem v skladu s svojim nacionalnim pravom. Države članice se lahko prav tako odločijo, da zahtevane prispevke v sklad v imenu njihovih bank plačajo te nacionalne sheme za financiranje reševanja, dokler niso te sheme v celoti izčrpane.

5. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Odbor za reševanje se bo v celoti financiral iz prispevkov finančnih institucij. V začetni fazi odbora pa bo nekaj manjših vplivov na proračun Unije. Podrobnosti so določene v priloženi oceni finančnih posledic.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o ustanovitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje bank ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Uredbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Bolje povezan notranji trg za bančne storitve je bistven za spodbujanje gospodarskega okrevanja v Uniji. Vendar je trenutna finančna in gospodarska kriza pokazala, da je delovanje notranjega trga na tem področju ogroženo in da je tveganje finančne razdrobljenosti vse večje. Medbančni trgi so postali manj likvidni, čezmejnega bančnega poslovanja pa je vedno manj zaradi strahu pred širjenjem negativnih učinkov ter pomanjkanja zaupanja v druge nacionalne bančne sisteme in v sposobnost držav članic, da pomagajo bankam.
- (2) Razlike v nacionalnih pravilih glede reševanja med državami članicami in s tem povezanimi upravnimi praksami ter pomanjkanje poenotenega postopka odločanja na ravni Unije za reševanje čezmejnih bank prispevajo k temu pomanjkanju zaupanja in nestabilnosti trga, saj ne zagotavljajo gotovosti in predvidljivosti glede možnega izida propada banke. Odločitve glede reševanja, sprejete le na nacionalni ravni, lahko povzročijo izkrivljanje konkurence in nenazadnje škodijo notranjemu trgu.
- (3) Zlasti različne prakse držav članic pri obravnavi upnikov bank v postopku reševanja in pri reševanju bank v težavah z javnimi sredstvi vplivajo na dojetje kreditnega tveganja, finančne trdnosti in kapitalske ustreznosti njihovih bank. To ogroža zaupanje javnosti v bančni sektor in ovira izvajanje pravice do ustanavljanja in prostega opravljanja storitev na notranjem trgu, ker bi bili stroški financiranja nižji, če ne bi bilo takšnih razlik v praksah držav članic.
- (4) Razlike v nacionalnih pravilih glede reševanja med državami članicami in ustreznimi upravnimi praksami lahko povzročijo, da imajo banke in stranke višje stroške posojil

¹¹ UL C, , str. .

¹² UL C, , str. .

zgolj zaradi njihove lokacije, ne glede na njihovo dejansko kreditno sposobnost. Poleg tega se stranke bank v nekaterih državah članicah srečujejo s precej višjimi posojilnimi obrestnimi merami kot stranke bank v drugih, ne glede na njihovo lastno kreditno sposobnost.

- (5) Dokler pravila, prakse in pristopi reševanja glede delitve bremena ostajajo nacionalni ter se finančna sredstva, potrebna za financiranje reševanja, zbirajo in porabljajo na nacionalni ravni, bo notranji trg ostal razdrobljen. Poleg tega imajo nacionalni nadzorniki močne spodbude za zmanjšanje potencialnega učinka krize na njihova nacionalna gospodarstva, tako da sprejemajo enostranske ukrepe za zaščito bančnih poslov z njihovim ločevanjem (*ringfencing*), na primer z omejevanjem transferjev in posojil znotraj skupine ali določanjem višjih zahtev po likvidnosti in kapitalu za podrejene družbe potencialno propadajočih nadrejenih družb, ki se nahajajo znotraj njihove jurisdikcije. To omejuje čezmejne dejavnosti bank in tako ustvarja ovire za izvajanje temeljnih svoboščin ter izkrivlja konkurenco na notranjem trgu.
- (6) Direktiva [ ] Evropskega parlamenta in Sveta [ ]¹³ je v določeni meri uskladila nacionalna pravila za reševanje bank ter zagotovila sodelovanje med organi za reševanje pri obravnavanju propadov čezmejnih bank. Vendar uskladitev, ki jo določa Direktiva [ ], ni zaključena, postopek odločanja pa ni centraliziran. Direktiva [ ] v osnovi določa skupne instrumente in pooblastila za reševanje, ki so na voljo nacionalnim organom vsake države članice, vendar prepušča nacionalnim organom presojo glede uporabe instrumentov in nacionalnih shem za financiranje pri podpori postopkov reševanja. Direktiva [ ] državam članicam ne preprečuje, da bi sprejemale ločene in potencialno neskladne odločitve glede reševanja čezmejnih skupin, kar lahko vpliva na celotne stroške reševanja. Poleg tega – ker določa nacionalne sheme za financiranje – ne zmanjšuje v zadostni meri odvisnosti bank od pomoči iz nacionalnih proračunov in ne preprečuje različnih pristopov držav članic k uporabi shem za financiranje.
- (7) Zagotavljanje učinkovitih enotnih odločitev za reševanje bank v težavah znotraj Unije, vključno z uporabo sredstev, ki se zberejo na ravni Unije, je bistveno za dokončno vzpostavitev notranjega trga za finančne storitve. Znotraj notranjega trga lahko propad bank v eni državi članici vpliva na stabilnost finančnih trgov celotne Unije. Zagotavljanje učinkovitih in enotnih pravil reševanja in enakih pogojev financiranja reševanja po vseh državah članicah je v interesu ne le držav članic, v katerih banke delujejo, ampak tudi vseh držav članic na splošno kot sredstvo za ohranitev konkurence in izboljšanje delovanja notranjega trga. Bančni sistemi na notranjem trgu so med seboj zelo povezani, bančne skupine so mednarodne in bančne aktive vsebujejo velik delež tujih sredstev. Brez enotnega mehanizma za reševanje bi imele bančne krize v državah članicah, ki sodelujejo v enotnem nadzornem mehanizmu (ENM), močnejši negativen sistemski učinek tudi v nesodelujočih državah članicah. Vzpostavitev enotnega mehanizma za reševanje bo povečala stabilnost bank sodelujočih držav članic ter preprečila prelivanje kriz v nesodelujoče države članice ter tako olajšala delovanje celotnega notranjega trga.

---

¹³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv Sveta 77/91/EGS in 82/891/ES, direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES in 2011/35/ES ter Uredbe (EU) št. 1093/2010. UL C, , str.

- (8) Po vzpostavitvi ENM z Uredbo Sveta (EU) št. .../...¹⁴ se, kadar so banke v sodelujočih državah članicah pod centralnim nadzorom Evropske centralne banke (ECB), se pojavi neskladje med nadzorom Unije nad takšnimi bankami in nacionalno obravnavo teh bank v postopkih reševanja v skladu s pravili iz Direktive [ ].
- (9) Medtem ko banke v državah članicah, ki ostajajo zunaj ENM, na nacionalni ravni uživajo koristi, ki izhajajo iz usklajenega nadzora, reševanja in finančnih varovalnih mehanizmov, se za banke v državah članicah, ki sodelujejo v ENM, uporabljajo nadzorne sheme Unije ter nacionalne sheme za reševanje in finančni varovalni mehanizmi. Ta neuskklajenost vodi do slabšega konkurenčnega položaja za banke v državah članicah, ki sodelujejo v ENM, v primerjavi z bankami v drugih državah članicah. Ker se nadzor in reševanje znotraj ENM nahajata na dveh različnih ravneh, posredovanje in reševanje bank v državah članicah, ki sodelujejo v ENM, ne bi bilo tako hitro, dosledno in učinkovito, kot v bankah v državah članicah, ki ne sodelujejo v ENM. To negativno vpliva na stroške financiranja za te banke in jih postavlja v slabši konkurenčni položaj, kar ima negativne posledice za države članice, v katerih delujejo te banke, in za celotno delovanje notranjega trga. Zato je centraliziran mehanizem za reševanje bistvenega pomena za vse banke, ki delujejo v državah članicah, ki sodelujejo v ENM, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji.
- (10) Delitev odgovornosti za reševanje med nacionalnimi ravni in ravno Unije bi morala biti usklajena z delitvijo nadzornih odgovornosti med temi ravni. Dokler nadzor v državi članici ostaja na nacionalni ravni, bi morala ta država članica ostati odgovorna za finančne posledice propada banke. Enotni mehanizem za reševanje bi zato moral zajemati zgolj banke in finančne institucije s sedežem v državah članicah, ki sodelujejo v ENM in so pod nadzorom ECB v okviru ENM. Banke s sedežem v državah članicah, ki ne sodelujejo v ENM, ne bi smele biti predmet enotnega mehanizma za reševanje. Če takšna država članica postane predmet enotnega mehanizma za reševanje, bi to zanj ustvarilo napačne spodbude. Zlasti bi lahko nadzorniki v teh državah članicah postali bolj popustljivi do bank v njihovi jurisdikciji, saj ne bi bili odgovorni za celotno finančno tveganje njihovega propada. Zato bi se moral za zagotovitev vzporednega izvajanja z ENM enotni mehanizem za reševanje uporabljati za države članice, ki sodelujejo v ENM. Ko se država članica pridruži ENM, bi morala avtomatsko postati predmet enotnega mehanizma za reševanje. V končni fazi naj bi se enotni mehanizem za reševanje razširil na celotni notranji trg.
- (11) Enotni sklad za reševanje bank (v nadaljnjem besedilu: sklad) je bistven element, brez katerega enotni mehanizem za reševanje ne bi mogel delovati ustrezno. Različni sistemi nacionalnega financiranja bi ovirali uporabo enotnih pravil za reševanje bank na notranjem trgu. Sklad bi moral pomagati zagotoviti enotne upravne prakse na področju financiranja reševanja ter preprečiti oblikovanje ovir za izvajanje temeljnih svoboščin ali izkrivljanje konkurence na enotnem trgu zaradi različnih nacionalnih praks. Sklad morajo neposredno financirati banke in mora biti zbran na ravni Unije, da se lahko sredstva za reševanje objektivno razporejajo med države članice, s čimer se bo povečala finančna stabilnost in omejila povezanost med ugotovljenim fiskalnim položajem posameznih držav članic ter stroški financiranja bank in podjetij, ki delujejo v teh državah članicah.

---

¹⁴ Uredba Sveta (EU) št. .../... z dne ..... o prenosu posebnih nalog na Evropsko centralno banko, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij.

- (12) Zato je treba sprejeti ukrepe za oblikovanje enotnega mehanizma za reševanje za vse države članice, ki sodelujejo v enotnem nadzornem mehanizmu, da se olajša ustrezno in stabilno delovanje notranjega trga.
- (13) Centralizirana uporaba pravil za reševanje bank, določenih v Direktivi [ ], s strani enotnega organa Unije za reševanje v sodelujočih državah članicah se lahko zagotovi le, če se pravila o vzpostavitvi in delovanju enotnega mehanizma za reševanje v državah članicah uporabljajo neposredno, da se preprečijo različne razlage med državami članicami. To bi moralo koristiti notranjemu trgu kot celoti, saj bo prispevalo k zagotavljanju poštene konkurence in preprečevanju ovir za prosto izvajanje temeljnih svoboščin ne le v sodelujočih državah članicah, ampak na celotnem notranjem trgu.
- (14) Podobno kot področje uporabe Uredbe Sveta (EU) št. .../... bi moral enotni mehanizem za reševanje zajeti vse kreditne institucije, ki delujejo v sodelujočih državah članicah. Vendar bi moralo biti znotraj okvira enotnega mehanizma za reševanje mogoče neposredno rešiti katero koli kreditno institucijo sodelujoče države članice, da se preprečijo neskladnosti znotraj notranjega trga pri obravnavi propadajočih institucij in upnikov v postopku reševanja. Če so nadrejeno podjetje, investicijska podjetja in finančne institucije vključeni v konsolidiran nadzor ECB, bi morali biti vključeni v področje uporabe enotnega mehanizma za reševanje. Čeprav ECB ni edini nadzornik teh institucij, bo edini nadzornik, ki bo imel splošen vpogled v tveganje, ki mu je izpostavljena celotna skupina, in tako posredno tudi posamezni člani skupine. Izključitev subjektov, ki so del konsolidiranega nadzora ECB, iz področja uporabe enotnega mehanizma za reševanje bi onemogočila načrtovanje reševanja bančnih skupin ter sprejetje strategije za reševanje skupine, zaradi česar bi bile odločitve glede reševanja precej manj učinkovite.
- (15) Znotraj enotnega mehanizma za reševanje bi bilo treba odločitve sprejemati na najbolj ustrezni ravni.
- (16) ECB je kot nadzornik znotraj ENM v najboljšem položaju, da oceni, ali kreditna institucija propada ali bo verjetno propadla ter ali ni nobene razumne možnosti, da bi v razumnem času kakršen koli alternativen ukrep zasebnega sektorja ali nadzorni ukrep preprečil njen propad. Odbor bi moral po obvestilu ECB Komisiji predložiti priporočilo. Glede na potrebo po uravnoteženju različnih interesov, ki so v igri, bi se morala Komisija odločiti, ali bo za institucijo začela postopek reševanja ali ne, ter bi morala prav tako sprejeti odločitev o jasnem in natančnem okviru za reševanje, s katerim pripravi ukrepe za reševanje, ki jih mora sprejeti odbor. Znotraj tega okvira bi se moral odbor odločiti o programu reševanja ter nacionalnim organom za reševanje odrediti, katere instrumente in pooblastila za reševanje naj uporabijo na nacionalni ravni.
- (17) Odbor bi moral biti pooblaščen za sprejemanje odločitev, zlasti v povezavi z načrtovanjem reševanja, oceno o rešljivosti, odpravo ovir za rešljivost ter pripravo ukrepov za reševanje. Nacionalni organi za reševanje bi morali pomagati odboru pri načrtovanju reševanja in pri pripravi odločitev o reševanju. Ker se pri izvajanju pooblastil za reševanje uporablja nacionalno pravo, bi morali biti nacionalni organi za reševanje odgovorni za izvajanje odločitev o reševanju.
- (18) Za dobro delovanje notranjega trga je bistveno, da ista pravila veljajo za vse ukrepe za reševanje, ne glede na to, ali so jih sprejeli nacionalni organi za reševanje v okviru Direktive [ ] ali so bili sprejeti v okviru enotnega mehanizma za reševanje. Komisija bo te ukrepe ocenila na podlagi člena 107 PDEU. Kadar uporaba shem za financiranje

reševanja ne vključuje državne pomoči v skladu s členom 107(1) PDEU, bi morala Komisija za zagotovitev enakopravnih konkurenčnih pogojev na notranjem trgu oceniti te ukrepe po analogiji s členom 107 PDEU. Če obvestilo v skladu s členom 108 PDEU ni potrebno, ker uporaba sredstev, kot jo predlaga odbor, ne vključuje državne pomoči v smislu člena 107 PDEU, bi morala Komisija pri oceni predlagane uporabe sredstev iz sklada za zagotovitev celovitosti notranjega trga med sodelujočimi in nesodelujočimi državami članicami po analogiji uporabiti ustrezna pravila o državni pomoči iz člena 107 PDEU. Odbor ne bi smel sprejeti odločitve o programu reševanja, dokler Komisija po analogiji s pravili o državni pomoči ne zagotovi, da se pri uporabi sredstev iz sklada upoštevajo ista pravila kot za posredovanja z uporabo nacionalnih shem za financiranje.

- (19) Za zagotovitev hitrega in učinkovitega postopka odločanja pri reševanju, bi moral biti odbor posebna agencija Unije s specifično strukturo, ki ustreza njegovim specifičnim nalogam in ki odstopa od modela vseh drugih agencij Unije. Njegova sestava bi morala zagotoviti, da se ustrezno upoštevajo vsi zadevni interesi, ki so pomembni v postopkih reševanja. Odbor bi moral delovati na izvršnih in plenarnih sejah. Na izvršnih sejah bi ga morali sestavljati izvršni direktor, namestnik izvršnega direktorja ter predstavniki Komisije in ECB. Ob upoštevanju nalog odbora bi moral Svet na predlog Komisije in po zaslišanju v Evropskem parlamentu imenovati izvršnega direktorja in namestnika izvršnega direktorja. Med posvetovanjem o reševanju banke ali skupine, ki deluje znotraj ene sodelujoče države članice, bi bilo tudi treba sklicati izvršno sejo odbora ter v postopek odločanja vključiti člana, ki ga imenuje zadevna država članica ter zastopa njen nacionalni organ za reševanje. Na posvetovanja o čezmejni skupini, bi bilo treba povabiti tudi člane, ki jih imenujejo domače in vse zadevne gostujoče države članice in zastopajo zadevne nacionalne organe za reševanje, ki bi sodelovali v postopku odločanja izvršne seje odbora. Vendar bi morali imeti domači organi in gostujoči organi uravnotežen vpliv na odločanje, zato bi morali gostujoči organi imeti skupaj en glas. Opazovalci, vključno s predstavnikom ENM in [Euroskupine], se lahko prav tako povabijo na seje odbora.
- (20) Ob upoštevanju nalog odbora in ciljev reševanja, ki vključuje zaščito javnih skladov, bi moralo biti delovanje odbora financirano iz prispevkov, ki jih vplačajo institucije v sodelujočih državah članicah.
- (21) Odbor in Komisija bi morala po potrebi nadomestiti nacionalne organe za reševanje, imenovane v skladu z Direktivo [ ], v povezavi z vsemi vidiki postopka odločanja glede reševanja. Nacionalni organi za reševanje, imenovani v skladu z Direktivo [ ], bi morali še naprej opravljati dejavnosti v zvezi z izvajanjem programov reševanja, ki jih sprejme odbor. Za zagotovitev preglednosti in demokratičnega nadzora ter za zaščito pravic institucij Unije bi moral biti odbor odgovoren pred Evropskim parlamentom in Svetom za vse odločitve, ki jih sprejme na podlagi tega predloga. Iz istih razlogov preglednosti in demokratičnega nadzora bi morali imeti nacionalni parlamenti določene pravice pridobiti informacije o dejavnostih odbora ter sodelovati v dialogu z njim.
- (22) Kadar Direktiva [ ] nacionalnim organom za reševanje dopušča možnost uporabe poenostavljenih obveznosti ali oprostitev obveznosti glede zahteve po pripravi načrtov reševanja, bi bilo treba določiti postopek, po katerem lahko odbor odobri uporabo takšnih poenostavljenih obveznosti.
- (23) Za zagotovitev enotnega pristopa za institucije in skupine bi moral biti odbor pooblaščen za pripravo načrtov za reševanje za takšne institucije in skupine. Odbor bi

moral oceniti rešljivost institucij in skupin ter sprejeti ukrepe, ki so namenjeni odpravi ovir za rešljivost, če te obstajajo. Odbor bi moral zahtevati, da nacionalni organi za reševanje uporabljajo take ustrezne ukrepe, oblikovane za odpravo ovir za rešljivost, da se zagotovi skladnost in rešljivost zadevnih institucij.

- (24) Načrtovanje reševanja je bistven del učinkovitega reševanja. Odbor bi zato moral imeti pooblastila, da zahteva spremembe strukture in organizacije institucij ali skupin, da odpravi praktične ovire za uporabo instrumentov za reševanje ter zagotovi rešljivost zadevnih subjektov. Zaradi potencialno systemskega pomena vseh institucij je za ohranjanje finančne stabilnosti pomembno, da lahko organi rešijo vsako institucijo. Za spoštovanje svobode gospodarske pobude, ki je določena v členu 16 Listine o temeljnih pravicah, bi bilo treba diskrecijo odbora omejiti na to, kar je potrebno za poenostavitev strukture in delovanja institucije, zgolj za izboljšanje njene rešljivosti. Poleg tega bi moral biti vsak ukrep, določen za ta namen, v skladu s pravom Unije. Ukrepi ne bi smeli biti neposredno niti posredno diskriminatorni na podlagi nacionalnosti, prav tako bi morali biti utemeljeni z javnim interesom za finančno stabilnost kot prednostnim razlogom. Za določitev, ali je bil ukrep sprejet v splošnem interesu javnosti, bi moral biti odbor, ki deluje v interesu splošne javnosti, sposoben doseči cilje reševanja, ne da bi se srečeval z ovirami pri uporabi instrumentov za reševanje ali pri izvajanju pooblastil, ki so mu bila podeljena. Poleg tega ukrep ne bi smel preseči minimalnega obsega, potrebnega za dosego ciljev.
- (25) Enotni mehanizem za reševanje bi moral temeljiti na okvirih Direktive [ ] in ENM. Zato bi moral biti odbor pooblaščen, da zgodaj posreduje, kadar se finančni položaj ali kapitalska ustreznost institucije poslabša. Informacije, ki jih odbor prejme od nacionalnih organov za reševanje ali ECB na tej stopnji, so bistvene za odločitev o ukrepih, ki jih lahko izvede za pripravo na reševanje zadevne institucije.
- (26) Za zagotovitev hitrih ukrepov reševanja, ko so ti potrebni, bi moral odbor v sodelovanju s pristojnimi organi ali ECB tesno spremljati položaj zadevnih institucij in njihovo upoštevanje ukrepov zgodnjega posredovanja, ki so bili zanje sprejeti.
- (27) Za zmanjšanje motenj na finančnih trgih in v gospodarstvu bi bilo treba postopek reševanja začeti hitro. Komisija bi morala med celotnim postopkom reševanja imeti dostop do vseh informacij, ki se zdijo potrebne za sprejetje informirane odločitve v postopku reševanja. Ko se Komisija odloči, da za institucijo začne postopek reševanja, bi moral odbor takoj sprejeti program reševanja, v katerem določi podrobnosti o instrumentih in pooblastilih za reševanje, ki se bodo uporabili, ter o uporabi shem za financiranje.
- (28) Likvidacija propadajoče institucije po običajnem postopku zaradi insolventnosti lahko ogrozi finančno stabilnost, povzroči motnje pri zagotavljanju ključnih storitev in vpliva na zaščito imetnikov vlog. V takem primeru je uporaba instrumentov za reševanje v javnem interesu. Zato bi morali biti cilji reševanja zagotovitev neprekinjenega opravljanja ključnih finančnih storitev, ohranitev stabilnosti finančnega sistema, zmanjšanje moralnega tveganja s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti propadajočih institucij od javne finančne podpore in zaščita imetnikov vlog.
- (29) Vendar bi bilo treba vedno obravnavati možnost prenehanja insolventne institucije po običajnih postopkih zaradi insolventnosti, preden se sprejme odločitev o ohranitvi institucije kot delujočega podjetja. Insolventno institucijo bi bilo treba ohraniti kot delujoče podjetje zaradi finančne stabilnosti in, kolikor je mogoče, z uporabo zasebnih sredstev. To je mogoče doseči s prodajo ali združitvijo s kupcem iz zasebnega sektorja,

z odpisom obveznosti institucije ali s preoblikovanjem njenega dolga v kapital, da se izvede dokapitalizacija.

- (30) Komisija in odbor bi morala pri izvajanju pooblastil za reševanje zagotoviti, da delničarji in upniki krijejo ustrezen del izgub, da se poslovodje zamenjajo, da so stroški reševanja institucije čim manjši in da se vsi upniki insolventne institucije istega razreda obravnavajo podobno.
- (31) Omejitve pravic delničarjev in upnikov bi morale biti v skladu s členom 52 Listine o temeljnih pravicah. Instrumente za reševanje bi bilo zato treba uporabiti samo za tiste institucije, ki propadajo ali bodo verjetno propadle, in samo kadar je potrebno uresničevati cilj finančne stabilnosti v javnem interesu. Instrumente za reševanje bi bilo treba uporabiti zlasti, kadar prenehanje institucije ni mogoče z običajnimi postopki zaradi insolventnosti, ne da bi se pri tem destabiliziral finančni sistem, ukrepi pa so potrebni, da se zagotovi hiter prenos in nadaljevanje sistemsko pomembnih funkcij, ter kadar ni realne možnosti za alternativno zasebno reševanje, vključno z dokapitalizacijo s strani obstoječih delničarjev ali tretjih strani, s katero bi se lahko v celoti obnovilo uspešno poslovanje institucije.
- (32) Poseganje v lastninske pravice ne bi smelo biti nesorazmerno. Posledično prizadeti delničarji in upniki ne bi smeli imeti večjih izgub od izgub, ki bi jih imeli, če bi institucija prenehala poslovati v času sprejetja odločitve o reševanju. V primeru delnega prenosa sredstev institucije v postopku reševanja na zasebnega kupca ali premostitveno institucijo, bi moral preostali del institucije v postopku reševanja prenehati poslovati po običajnih postopkih zaradi insolventnosti. Za zaščito obstoječih delničarjev in upnikov institucije med postopkom prenehanja bi morali le-ti imeti pravico do poplačila svojih terjatev v višini, ki ni nižja od tega, kar bi po oceni prejeli, če bi celotna institucija prenehala poslovati po običajnih postopkih zaradi insolventnosti.
- (33) Za zaščito pravic delničarjev in zagotovitev, da upniki ne prejmejo manj, kot bi prejeli pri običajnih postopkih zaradi insolventnosti, bi bilo treba določiti jasne obveznosti glede vrednotenja sredstev in obveznosti institucije, poleg tega bi moralo biti na voljo dovolj časa, da se ustrezno oceni obravnava, ki bi je bili deležni, če bi institucija prenehala poslovati po običajnih postopkih zaradi insolventnosti. Takšno vrednotenje bi moralo biti mogoče začeti že v zgodnji fazi posredovanja. Preden se sprejme kakršen koli ukrep za reševanje, bi bilo treba oceniti vrednost sredstev in obveznosti institucije ter preučiti obravnavo, ki bi je bili deležni delničarji in upniki v običajnih postopkih zaradi insolventnosti.
- (34) Ob propadu institucije je pomembno pripoznanje izgub. Pri vrednotenju sredstev in obveznosti propadajočih institucij bi bilo treba kot glavno načelo upoštevati njihovo tržno vrednost v trenutku uporabe instrumentov za reševanje, pod pogojem, da trgi ustrezno delujejo. Če trgi dejansko ne delujejo, bi se morala sredstva in obveznosti vrednotiti glede na njihovo ustrezno utemeljeno dolgoročno ekonomsko vrednost. Kadar je nujno, bi bilo treba odboru omogočiti hitro okvirno vrednotenje sredstev ali obveznosti propadajoče institucije, ki bi moralo veljati, dokler se ne opravi neodvisno vrednotenje.
- (35) Za zagotovitev, da je postopek reševanja objektiven in zanesljiv, je treba določiti vrstni red, po katerem bi se odpisale ali pretvorile nezavarovane terjatve upnikov do institucije v postopku reševanja. Za omejitev tveganja, da upniki utrpijo večje izgube, kot bi jih, če bi institucija prenehala po običajnih postopkih zaradi insolventnosti, bi bilo treba vrstni red, ki se ga določi, uporabiti v običajnih postopkih zaradi

insolventnosti ter v postopkih odpisa dolga ali pretvorbe pri postopku reševanja. To bi olajšalo določitev cene dolga.

- (36) Komisija bi morala zagotoviti okvir ukrepa za reševanje, ki naj bi se sprejel, odvisno od okoliščin primera, poleg tega bi morala biti sposobna določiti vse potrebne instrumente za reševanje, ki naj bi se uporabili. Znotraj jasnega in natančnega okvira bi se moral odbor odločiti o podrobnem programu reševanja. Zadevni instrumenti za reševanje bi morali vključevati instrument prodaje poslovanja, instrument premostitvene institucije, instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi in instrument ločevanja sredstev, ki so prav tako določeni v Direktivi [ ]. Okvir bi moral omogočati oceno, ali so izpolnjeni pogoji za odpis dolga in pretvorbo kapitalskih instrumentov.
- (37) Instrument prodaje poslovanja bi moral omogočati prodajo institucije ali delov njenega poslovanja enemu ali več kupcem brez soglasja delničarjev.
- (38) Instrument ločevanja sredstev bi moral organom omogočati prenos premalo donosnih ali oslavljenih sredstev na ločen nosilec. Ta instrument bi se lahko uporabil le v povezavi z drugimi instrumenti, da se prepreči neupravičena konkurenčna prednost propadajoče institucije.
- (39) Z učinkovito ureditvijo reševanja bi bilo treba čim bolj zmanjšati stroške reševanja propadajoče institucije, ki jih krijejo davkoplačevalci. Prav tako bi morala zagotoviti, da je celo večje, sistemsko pomembne institucije mogoče rešiti, ne da bi bila pri tem ogrožena finančna stabilnost. To se lahko doseže z instrumentom za reševanje z zasebnimi sredstvi, ki zagotavlja, da delničarji in upniki subjekta prevzamejo ustrezen del izgub in zadevnih stroškov. V ta namen bi morala biti zakonska pooblastila za odpis dolga vključena v okvir za reševanje kot dodatna možnost v povezavi z drugimi instrumenti za reševanje, kot priporoča odbor za finančno stabilnost.
- (40) Za zagotovitev potrebne prilagodljivosti pri razdelitvi izgub med upnike v različnih okoliščinah je primerno, da se instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi uporabi, kadar je cilj propadajočo institucijo rešiti kot delujoče podjetje, če obstaja realna možnost, da začne institucija ponovno uspešno poslovati, ter kadar se sistemsko pomembne storitve prenesejo na premostitveno institucijo in preostali del institucije preneha poslovati in se postopno zapre.
- (41) Kadar se instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi uporabi za obnovev kapitala propadajoče institucije, da se omogoči nadaljevanje njenega poslovanja, bi bilo treba poleg uporabe tega instrumenta vedno zamenjati tudi poslovodstvo ter pozneje prestrukturirati institucijo in njene dejavnosti tako, da se odpravijo razlogi za njen propad. To prestrukturiranje bi bilo treba izvesti z načrtom reorganizacije poslovanja.
- (42) Instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi ni primerno uporabiti za terjatve, ki so zavarovane s poroštvom, premoženjem ali drugim jamstvom. Vendar bi bilo treba omogočiti, da se lahko instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi uporabi za čim več nezavarovanih obveznosti propadajoče institucije, da se tako zagotovi učinkovitost tega instrumenta in doseganje njegovih ciljev. Kljub temu je primerno iz področja uporabe instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi izključiti nekatere vrste nezavarovanih obveznosti. Zaradi javnega reda in učinkovitega reševanja se instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi ne bi smel uporabljati za vloge, zaščitene z Direktivo 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵, obveznosti do delojemalcev

¹⁵ Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog. UL L 135, 31.5.1994. str. 5–14.

propadajoče institucije ali komercialne terjatve, povezane s blagom in storitvami, ki so potrebni za tekoče poslovanje institucije.

- (43) Za imetnike vlog, zajamčene s sistemom zajamčenih vlog, se instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi ne bi smel uporabljati. Vendar sistem zajamčenih vlog prispeva k financiranju reševanja, saj bi moral zagotoviti odškodnino imetnikom vlog. Izvajanje pooblastil za reševanje z zasebnimi sredstvi bi zagotovilo, da bi imeli imetniki vlog še naprej dostop do svojih vlog, kar je glavni razlog za vzpostavitev sistemov zajamčenih vlog. Če se v teh primerih uporaba teh sistemov ne bi vključila, bi to ustvarilo nepošteno prednost glede na ostale upnike, ki bi bili predmet izvajanja pooblastil organa za reševanje.
- (44) Da bi si delničarji in podrejeni upniki delili breme, kot to zahtevajo pravila o državni pomoči, bi lahko enotni mehanizem za reševanje od začetka veljavnosti te uredbe po analogiji uporabljal instrument reševanja z zasebnimi sredstvi.
- (45) Za preprečitev, da bi institucije svoje obveznosti strukturirale na način, ki ovira učinkovitost instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi, bi moral biti odbor sposoben določiti, da morajo institucije vedno imeti skupen znesek (izražen kot odstotek vseh obveznosti institucije) lastnih sredstev, podrejenega dolga in nadrejenih obveznosti, za katere se uporablja instrument reševanja z zasebnimi sredstvi, ki ne štejejo kot lastna sredstva za namene Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶ ter Direktive 2013/36/EU z dne 26. junija 2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷.
- (46) Najboljša metoda reševanja bi morala biti odvisna od okoliščin primera in v ta namen bi morali biti na voljo vsi instrumenti za reševanje, ki jih določa Direktiva [ ].
- (47) Direktiva [ ] je prenesla pooblastila za odpis dolga in pretvorbo kapitalskih instrumentov na nacionalne organe za reševanje, ker lahko pogoji za odpis in pretvorbo kapitalskih instrumentov sovpadajo s pogoji za reševanje in v tem primeru je treba pripraviti oceno, ali sta zgolj odpis in pretvorba kapitalskih instrumentov dovolj za obnovo finančne trdnosti zadevnega subjekta ali je treba sprejeti tudi ukrep za reševanje. Praviloma se bo uporabljala v zvezi z reševanjem. Komisija bi morala nadomestiti nacionalni organ tudi v tej funkciji in bi zato morala biti pooblaščen, da oceni, ali so pogoji za odpis dolga in pretvorbo kapitalskih instrumentov izpolnjeni, ter odločiti, ali naj za zadevni subjekt začne postopek reševanja, če so zahteve za reševanje tudi izpolnjene.
- (48) Učinkovitost in enotnost ukrepa reševanja bi morala biti zagotovljena v vseh sodelujočih državah članicah. V ta namen bi moral biti odbor pooblaščen, da v izrednih primerih in kadar nacionalni organ za reševanje ni izvedel sklepa odbora ali ga ni ustrezno izvedel prenese na drugo osebo določene pravice, sredstva ali obveznosti institucije v postopku reševanja ter zahteva pretvorbo dolžniških instrumentov, ki vsebujejo pogodbeni pogoj za pretvorbo v določenih okoliščinah.

---

¹⁶ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

¹⁷ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

Vsak ukrep nacionalnih organov za reševanje, ki bi omejil izvajanje pooblastil ali funkcij odbora ali vplival nanje, bi bilo treba izključiti.

- (49) Za izboljšanje učinkovitosti enotnega mehanizma za reševanje, bi moral odbor v vseh okoliščinah tesno sodelovati z Evropskim bančnim organom. Po potrebi bi moral odbor sodelovati tudi z Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropskim odborom za sistemska tveganja ter drugimi organi, ki so del Evropskega sistema finančnega nadzora. Poleg tega bi moral odbor tesno sodelovati z ECB in drugimi organi, ki so pooblaščen za nadzor kreditnih institucij v okviru ENM, zlasti v zvezi s skupinami, ki so pod konsolidiranim nadzorom ECB. Za učinkovito upravljanje postopka reševanja bank v težavah, bi moral odbor sodelovati z nacionalnimi organi za reševanje na vseh stopnjah postopka reševanja. Zato je sodelovanje s slednjim potrebno ne le za izvajanje odločitev o reševanju, ki jih sprejme odbor, ampak tudi pred sprejetjem vsakršne odločitve o reševanju, na stopnji načrtovanja reševanja ali v fazi zgodnjega posredovanja.
- (50) Ker odbor nadomešča nacionalne organe za reševanje sodelujočih držav članic pri njihovih odločitvah o reševanju, bi moral odbor te organe nadomestiti tudi za potrebe sodelovanja z nesodelujočimi državami članicami v zvezi s funkcijami reševanja. Zlasti bi moral odbor zastopati vse organe iz sodelujočih držav članic v kolegijih za reševanje, vključno z organi iz nesodelujočih držav članic.
- (51) Ker številne institucije ne delujejo le znotraj Unije, ampak v mednarodnem okolju, bi moral učinkovit mehanizem za reševanje določiti načela sodelovanja z zadevnimi organi tretje države. Podpora organom tretje države bi morala biti zagotovljena v skladu s pravnim okvirom iz člena 88 Direktive [ ]. V ta namen bi moral biti odbor, ker bi moral biti edini organ, pooblaščen za reševanje propadajočih bank v sodelujočih državah članicah, izključno pooblaščen za sklepanje nezavezujočih sporazumov o sodelovanju s temi organi tretjih držav v imenu nacionalnih organov sodelujočih držav članic.
- (52) Za uspešno opravljanje svojih nalog bi moral imeti odbor ustrezna preiskovalna pooblastila. Odbor bi moral biti pooblaščen, da zahteva vse potrebne informacije neposredno ali prek nacionalnih organov za reševanje ter izvede inšpekcijske preglede na kraju samem, po potrebi v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi. V okviru reševanja bi bili inšpekcijski pregledi na kraju samem na voljo odboru za učinkovito spremljanje izvajanja s strani nacionalnih organov ter za zagotovitev, da Komisija in odbor sprejemata svoje odločitve na podlagi popolnoma točnih informacij.
- (53) Da bi se odboru zagotovil dostop do vseh zadevnih informacij, se zaposleni ne bi smeli sklicevati na pravila o poslovni skrivnosti, s čimer bi lahko preprečili razkritje informacij odboru.
- (54) Za zagotovitev, da se odločitve, sprejete v okviru enotnega mehanizma za reševanje, spoštujejo, bi bilo treba v primeru kršitve določiti sorazmerne in odvračilne sankcije. Odbor bi moral biti pooblaščen, da od nacionalnih organov za reševanje zahteva naložitev globe ali periodične denarne kazni podjetjem, ki ne upoštevajo obveznosti iz njegovih sklepov. Za zagotovitev doslednih, učinkovitih in uspešnih praks izvrševanja bi moral biti odbor pooblaščen za izdajo smernic, naslovljenih na nacionalne organe za reševanje, v zvezi z uporabo glob in denarnih kazni.
- (55) Kadar nacionalni organ za reševanje krši pravila enotnega mehanizma za reševanje tako, da ne uporablja pooblastil, ki so mu podeljena v skladu z nacionalnim pravom za

izvajanje navodil odbora, je lahko zadevna država članica odgovorna, da nadomesti vsakršno škodo, povzročeno posameznikom, po potrebi tudi subjektu ali skupini v postopku reševanja, ali vsakemu upniku ali delu subjekta ali skupine v kateri koli državi članici, v skladu s sodno prakso navedenega prava.

- (56) Določiti bi bilo treba ustrezna pravila za proračun odbora, pripravo proračuna, sprejetje notranjih pravil o določitvi postopka za določitev in izvajanje njegovega proračuna ter notranjo in zunanjo revizijo računovodskih izkazov.
- (57) Obstajajo okoliščine, ko je učinkovitost uporabljenih instrumentov za reševanje odvisna od razpoložljivosti kratkoročnega financiranja za institucijo ali premostitveno institucijo, zagotovitve jamstev potencialnim kupcem ali zagotovitve kapitala premostitveni instituciji. Zato je pomembno ustanoviti sklad, da se prepreči uporaba javnih sredstev v takšne namene.
- (58) Potrebno je zagotoviti, da je sklad v celoti na voljo za namene reševanja propadajočih institucij. Zato se sklada ne bi smelo uporabljati za druge namene, kot je učinkovito izvajanje instrumentov za reševanje in pooblastil. Poleg tega bi ga bilo treba uporabljati le v skladu z veljavnimi cilji in načeli reševanja. V skladu s tem bi moral odbor zagotoviti, da vse izgube, stroške ali druge odhodke, nastale v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje, najprej krijejo delničarji in upniki institucije v postopku reševanja. Šele če se sredstva delničarjev in upnikov izčrpajo, bi moral sklad kriti izgube, stroške ali druge odhodke, nastale v zvezi z instrumenti za reševanje.
- (59) Praviloma bi moral finančni sektor zagotoviti prispevke pred kakršnim koli ukrepom za reševanje in neodvisno od njega. Če s predhodnim financiranjem ni mogoče pokriti izgub ali stroškov, ki nastanejo zaradi uporabe sklada, bi bilo treba za pokrivanje dodatnih stroškov ali izgub zbrati dodatne prispevke. Poleg tega bi moral imeti sklad možnost pridobiti posojila ali druge oblike pomoči finančnih institucij ali drugih tretjih oseb, kadar njegova razpoložljiva sredstva ne zadoščajo za kritje izgub, stroškov in drugih odhodkov, ki nastanejo z uporabo sklada, in izredni naknadni prispevki niso takoj na voljo.
- (60) Da bi dosegli kritično maso in se izognili procikličnim učinkom, ki bi se pojavili, če bi se moral sklad v sistemski krizi zanašati le na naknadne prispevke, je nujno, da predhodno razpoložljiva finančna sredstva sklada dosegaajo določeno ciljno raven.
- (61) Določiti bi bilo treba ustrezen časovni okvir za doseg ciljne ravni financiranja sklada. Vendar bi morale biti skladi omogočeno, da prilagodi obdobje prispevkov tako, da upošteva velika izplačila iz sklada.
- (62) Če so sodelujoče države članice že vzpostavile nacionalne sheme za financiranje reševanja, bi morale biti sposobne zagotoviti, da nacionalne sheme za financiranje reševanja uporabijo razpoložljiva finančna sredstva, ki so jih v preteklosti v obliki predhodnih prispevkov zbrale od institucij, da institucijam povrnejo predhodne prispevke, ki bi jih te morale vplačati v sklad. Takšno povračilo ne bi smelo posegati v obveznosti držav članic iz Direktive 94/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸.

---

¹⁸ Direktiva 94/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o spremembi Direktive 80/390/EGS o usklajevanju zahtev za sestavo, pregled in distribucijo prospekta o kotaciji, ki se objavi zaradi sprejema vrednostnih papirjev v uradno borzno kotacijo, glede na obveznost objave prospekta o kotaciji UL L 135, 31. 5.1994. str. 1.

- (63) Za zagotovitev poštenega izračuna prispevkov in spodbujanje poslovanja po modelu, ki predstavlja manj tveganja, bi bilo treba pri prispevkih v sklad upoštevati stopnjo tveganja kreditnih institucij.
- (64) Za zagotovitev ustrezne delitve stroškov reševanja med sistemi zajamčenih vlog in skladom, lahko sistem zajamčenih vlog, v katerega je institucija v postopku reševanja vključena, jamči za zneske izgub do višine zneska kritih vlog, ki bi jih moral kriti, če bi institucija prenehala po običajnih postopkih zaradi insolventnosti.
- (65) Za zaščito vrednosti zneskov v skladu bi bilo treba te zneske vložiti v dovolj varna, razpršena in likvidna sredstva.
- (66) Komisija bi morala biti pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU, da določi vrsto prispevkov v sklad in zadeve, za katere se prispevki plačajo, način za izračun zneska prispevkov in način njihovega plačila; da določi pravila glede registracije, računovodenja, poročanja in druga pravila, ki so potrebna za zagotovitev, da so prispevki v celoti in pravočasno plačani; da določi sistem prispevkov za institucije, ki so pridobile dovoljenje za poslovanje po tem, ko je sklad dosegel svojo ciljno raven; da določi merila za časovno razporeditev prispevkov; da določi razmere, v katerih se plačilo prispevkov lahko prestavi na zgodnejši čas; da določi merila za določitev letnih prispevkov in da določi razmere in pogoje, v katerih se lahko institucija deloma ali v celoti oprosti plačila naknadnih prispevkov.
- (67) Za ohranitev zaupnosti dela odbora bi morali njegovi člani, zaposleni odbora, vključno z zaposlenimi, ki se izmenjajo s sodelujočimi državami članicami ali napotijo iz teh držav za izvajanje nalog reševanja, upoštevati zahteve glede poslovne skrivnosti, tudi potem, ko njihove naloge prenehajo. Za opravljanje nalog, ki so mu zaupane, bi moral biti odbor pod določenimi pogoji pooblaščen za izmenjavo informacij z nacionalnimi organi ali organi Unije.
- (68) Za zagotovitev, da je odbor zastopan v evropskem sistemu finančnega nadzora, bi bilo treba Uredbo (EU) št. 1093/2010 spremeniti, da se odbor vključi v pojem pristojnih organov, ustanovljenih z navedeno uredbo. Takšno izenačenje položaja odbora in pristojnih organov v skladu z Uredbo št. 1093/2010 je skladno z nalogami, dodeljenimi organu EBA v skladu s členom 25 Uredbe (ES) št. 1093/2010, v skladu s katerimi prispeva in aktivno sodeluje pri pripravi in usklajevanju načrtov za sanacijo in reševanje ter si prizadeva za reševanje propadajočih institucij in zlasti čezmejnih skupin.
- (69) Dokler odbor ni popolnoma operativen, bi morala biti Komisija odgovorna za začetne dejavnosti, vključno z zbiranjem prispevkov, ki so potrebni za kritje upravnih stroškov, ter za imenovanje začasnega izvršnega direktorja, ki bo pooblastil vsa potrebna plačila v imenu odbora.
- (70) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti lastninsko pravico, pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, in jo je zato treba izvajati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (71) Ker ciljev te uredbe, in sicer vzpostavitev učinkovitega in uspešnega enotnega evropskega okvira za reševanje kreditnih institucij in zagotavljanja skladne uporabe pravil za reševanje, ni mogoče zadovoljivo doseči na ravni držav članic, in jih je zato lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z

načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL I SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa enotna pravila in enotni postopek za reševanje subjektov iz člena 2 s sedežem v sodelujočih državah članicah iz člena 4.

Komisija skupaj z odborom in organi za reševanje sodelujočih držav članic izvaja ta enotna pravila in postopke v okviru enotnega mehanizma za reševanje, ustanovljenega s to uredbo. Enotni mehanizem za reševanje bo podpiral enotni sklad za reševanje (v nadaljevanju: sklad).

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za naslednje subjekte:

- (a) kreditne institucije s sedežem v sodelujočih državah članicah;
- (b) nadrejena podjetja s sedežem v eni od sodelujočih držav članic, vključno s finančnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi, kadar so ti predmet konsolidiranega nadzora ECB v skladu s členom 4(1)(i) Uredbe Sveta (EU) št. [ ] o prenosu posebnih nalog na Evropsko centralno banko, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij;
- (c) investicijska podjetja in finančne institucije s sedežem v sodelujočih državah članicah, kadar so zajete pod konsolidiran nadzor nadrejenega podjetja, ki ga izvaja ECB v skladu s členom 4(1)(i) uredbe Sveta (EU) št. [ ].

Člen 3

Opredelitve

Za namene te uredbe veljajo opredelitve iz člena 2 Direktive [ ] in člena 3 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013¹⁹. Poleg tega se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (1) „nacionalni pristojni organ“ pomeni vsak nacionalni pristojni organ, kot je opredeljen v členu 2(2) uredbe Sveta (EU) št. [ ];
- (2) „nacionalni organ za reševanje“ pomeni organ, ki ga imenuje država članica v skladu s členom 3 Direktive [ ];
- (3) „ukrep za reševanje“ pomeni uporabo instrumenta reševanja pri instituciji ali subjektu iz člena 2 ali izvajanje enega ali več pooblastil za reševanje v povezavi z instrumentom;

---

¹⁹ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

- (4) „krite vloge“ pomeni vloge, ki so zajamčene s sistemi zajamčenih vlog na podlagi nacionalne zakonodaje v skladu z Direktivo 94/19/ES in do višine kritja, kot je določena členu 7 Direktive 94/19/ES;
- (5) „upravičene vloge“ pomeni vloge opredeljene v členu 1 Direktive 94/19/ES, ki niso izključene iz jamstva v skladu s členom 2 navedene direktive, ne glede na njihovo višino;
- (6) „organ za reševanje na ravni skupine“ pomeni nacionalni organ za reševanje sodelujoče države članice, v kateri ima institucija ali nadrejeno podjetje, ki je predmet konsolidiranega nadzora, sedež;
- (7) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kot je opredeljena v točki (1) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013²⁰;
- (8) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v točki (2) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, za katerega velja zahteva po ustanovitvenem kapitalu iz člena 9 te uredbe;
- (9) „finančna institucija“ pomeni finančno institucijo, kot je opredeljena v točki (26) členu 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (10) „nadrejeno podjetje“ pomeni nadrejeno osebo, kot je opredeljeno v točki (15) členu 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z institucijo, finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom;
- (11) „institucija v postopku reševanja“ pomeni subjekt iz člena 2, v zvezi s katerim se izvaja ukrep za reševanje;
- (12) „institucija“ pomeni kreditno institucijo ali investicijsko podjetje, vključeno v konsolidiran nadzor v skladu s točko (c) člena 2;
- (13) „skupina“ pomeni nadrejeno družbo in njegove podrejene družbe, ki so subjekti v skladu s členom 2;
- (14) „podrejeno podjetje“ pomeni podrejeno družbo, kot je opredeljena v točki (16) členu 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (15) „instrument prodaje poslovanja“ pomeni prenos lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za reševanje, na kupca, ki ni premostitvena institucija;
- (16) „instrument premostitvene institucije“ pomeni prenos sredstev, pravic ali obveznosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za reševanje, na premostitveno institucijo;
- (17) „instrument ločevanja sredstev“ pomeni prenos sredstev in pravic institucije, ki izpolnjuje pogoje za reševanje, na nosilca upravljanja sredstev;
- (18) „instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi“ pomeni pooblastila za odpis in pretvorbo obveznosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za reševanje;
- (19) „razpoložljiva finančna sredstva“ pomeni denarna sredstva, vloge, sredstva in nepreklicne zaveze za plačilo, ki so na voljo skladu za namene iz člena 74;

---

²⁰ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

- (20) „ciljna raven financiranja“ pomeni znesek razpoložljivih finančnih sredstev, ki jih je treba zbrati v skladu s členom 68.

Člen 4

Sodelujoče države članice

Sodelujoče države članice so države članice, katerih valuta je euro, ali država članica, katere valuta ni euro in je vzpostavila tesno sodelovanje v skladu s členom 7 Uredbe Sveta (EU) št. [ ].

Člen 5

Povezava z Direktivo [ ] in veljavno nacionalno zakonodajo

1. Kadar Komisija ali odbor v skladu s to uredbo izvajata naloge ali pooblastila, ki bi jih v skladu z Direktivo [ ] moral izvajati nacionalni organ za reševanje sodelujoče države članice, se za uporabo te uredbe in Direktive [ ] šteje, da je odbor ustrezní nacionalni organ za reševanje ali – v primeru čezmejnega reševanja skupine – zadevni nacionalni organ za reševanje skupine.
2. Odbor v vlogi nacionalnega organa za reševanje, kjer je ustrezno, ukrepa po pooblastilu Komisije.
3. Ob upoštevanju določb te uredbe nacionalni organi za reševanje sodelujoče države članice ukrepajo na podlagi in v skladu z ustreznimi določbami nacionalne zakonodaje, kakor je usklajena z Direktivo [ ].

Člen 6

Splošna načela

1. Noben ukrep, predlog ali politika odbora, Komisije ali nacionalnega organa za reševanje ne diskriminira subjektov iz člena 2, imetnikov vlog, investorjev ali drugih upnikov s sedežem v Uniji na podlagi njihovega državljanstva ali kraja poslovanja.
2. Pri odločanju ali ukrepanju, ki lahko vpliva na več kot eno sodelujočo državo članico, in zlasti pri sprejemanju odločitev glede skupin, ki delujejo v dveh ali več sodelujočih državah članicah, Komisija ustrezno upošteva vse naslednje dejavnike:
  - (a) interese sodelujočih držav članic, v katerih skupina posluje, in zlasti vpliv vsake odločitve, ukrepa ali neukrepanja na finančno stabilnost, gospodarstvo, sistem zajamčenih vlog ali odškodninsko shemo za investitorje katere koli od teh držav članic;
  - (b) cilj uravnoteženja interesov različnih udeleženih držav članic in izogibanja neupravičenim predsodkom ali neupravičeni zaščiti interesov sodelujoče države članice;
  - (c) potrebo po izogibanju negativnemu učinku na druge dele skupine, katere član je subjekt iz člena 2, ki je predmet reševanja;

- (d) potrebo po izogibanju nesorazmernemu povečanju stroškov, naloženih upnikom teh subjektov iz člena 2, če bi bilo to povečanje večje od tistega, ki bi nastalo, če bi se reševali v okviru običajnih postopkov zaradi insolventnosti;
  - (e) odločitve, ki se sprejmejo v okviru člena 107 PDEU in sklic na katere je naveden v členu 16(10).
3. Komisija uravnoteži dejavnike iz odstavka 2 s cilji reševanja iz člena 12, kakor je to primerno glede na naravo in okoliščine posameznega primera.
  4. Nobena odločitev odbora ali Komisije ne zahteva od držav članic, da zagotovijo izredno javno finančno podporo.

DEL II POSEBNE DOLOČBE

NASLOV I

FUNKCIJE V OKVIRU ENOTNEGA MEHANIZMA ZA REŠEVANJE IN POSTOPKOVNA PRAVILA

Poglavje 1

Načrtovanje reševanja

Člen 7

Načrti reševanja

1. Odbor pripravi načrte reševanja za subjekte iz člena 2 in skupine.
2. Za namene odstavka 1 nacionalni organi za reševanje posredujejo odboru vse informacije, potrebne za pripravo in izvajanje načrtov reševanja, kakor so jih pridobili v skladu s členom 10 in členom 12(1) Direktive [ ], brez poseganja v poglavje 5 tega naslova.
3. V načrtu reševanja so določene možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje iz te uredbe za subjekte iz člena 2.
4. V načrtu reševanja so določeni ukrepi za reševanje, ki jih lahko sprejmeta Komisijo in odbor, če subjekt iz člena 2 ali skupina izpolnjujeta pogoje za reševanje. V načrtu reševanja se upošteva vrsta scenarijev, vključno s tem, da je propad lahko specifičen za podjetje ali se zgodi v času splošne finančne nestabilnosti ali dogodkov na ravni celotnega sistema. Načrt reševanja ne predvideva nobene izredne javne finančne podpore poleg uporabe sklada, ustanovljenega v skladu s to uredbo.
5. Načrt reševanja za vsak subjekt vsebuje vse od naslednjega:
  - (a) povzetek ključnih elementov načrta;
  - (b) povzetek bistvenih sprememb institucije, ki so se zgodile po tem, ko so bile nazadnje predložene informacije o reševanju;
  - (c) prikaz, kako bi bili lahko ključne funkcije in glavna poslovna področja zakonsko in ekonomsko ločeni od drugih funkcij v obsegu, da bi se zagotovilo njihovo nadaljnje izvajanje v primeru propada institucije;
  - (d) oceno časovnega okvira za izvršitev vseh bistvenih vidikov načrta;
  - (e) podroben opis ocene rešljivosti, izvedene v skladu s členom 8;
  - (f) opis vseh ukrepov, ki se zahtevajo v skladu s členom 8(5) za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost, opredeljenih na podlagi ocene, izvedene v skladu s členom 8;
  - (g) opis postopkov za določitev vrednosti in tržljivosti ključnih funkcij, glavnih poslovnih področij in sredstev institucije;

- (h) podroben opis ureditev za zagotavljanje, da so informacije, ki se zahtevajo v skladu s členom 8, posodobljene in vedno na voljo organom za reševanje;
  - (i) obrazložitev organa za reševanje, kako bi se lahko financirale možnosti reševanja, ne da bi se pri tem predvidela kakršna koli izredna javna finančna podpora;
  - (j) podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabljale v skladu z različnimi možnimi scenariji;
  - (k) opis kritičnih soodvisnosti;
  - (l) analizo učinka načrta na druge institucije v skupini;
  - (m) opis možnosti za ohranjanje dostopa do plačilnih in klirinških storitev ter druge infrastrukture;
  - (n) načrt za obveščanje medijev in javnosti;
  - (o) minimalne zahteve za lastna sredstva in upravičene obveznosti, ki se zahtevajo v skladu s členom 10, in rok za doseg te ravni, kadar je to ustrezno;
  - (p) minimalne zahteve za lastna sredstva in pogodbene instrumente za reševanje z zasebnimi sredstvi v skladu s členom 10 in rok za doseg te ravni, kadar je to ustrezno;
  - (q) opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov institucije;
  - (r) opis učinka, ki ga ima izvajanje načrta za zaposlene, vključno z oceno morebitnih s tem povezanih stroškov.
6. Načrti za reševanje skupine vključujejo načrt za reševanje skupine kot celote in opredelijo ukrepe za reševanje nadrejenih in podrejenih podjetij, ki so del skupine.
  7. Odbor pripravi načrte za reševanje v sodelovanju z nadzornikom ali konsolidacijskim nadzornikom in z nacionalnimi organi za reševanje sodelujočih držav članic, v katerih subjekti delujejo.
  8. Odbor lahko od nacionalnih organov za reševanje zahteva, da pripravijo predhodne osnutke načrtov reševanja, in od organa za reševanje na ravni skupine, da pripravi predhodni osnutek načrta za reševanje skupine.
  9. Načrti za reševanje se pregledujejo in po potrebi posodablajo vsaj enkrat letno ter po vsaki spremembi pravne ali organizacijske strukture institucije, njenega poslovanja ali finančnega položaja, ki bi lahko bistveno vplivala na načrte ali zahtevala njihovo spremembo.

Člen 8

Ocena rešljivosti

1. Odbor pri pripravi načrtov za reševanje v skladu s členom 7 po posvetovanju s pristojnim organom, vključno z ECB, in organi za reševanje v nesodelujočih državah članicah, v katerih so pomembne podružnice, če je to relevantno za pomembno podružnico, oceni, v kolikšnem obsegu so institucije in skupine rešljive, pri čemer se ne predvideva izredna javna finančna podpora poleg uporabe sklada, ustanovljenega v skladu s členom 64.

2. Pri pripravi načrta reševanja za subjekte, navedene v členu 2, odbor oceni, v kolikšni meri je takšen subjekt rešljiv v skladu s to uredbo. Subjekt velja za rešljivega, če je izvedljivo in verjetno, da ga organ za reševanje bodisi likvidira po običajnih postopkih zaradi insolventnosti ali reši z uporabo različnih instrumentov in pooblastil za reševanje, ne da bi to povzročilo znatne negativne posledice za finančne sisteme države članice, v kateri se subjekt nahaja, ali drugih držav članic ali Unije, vključno z okoliščinami širše finančne nestabilnosti ali sistemskimi dogodki, ter z namenom zagotovitve kontinuitete opravljanja ključnih funkcij subjekta.
3. Pri pripravi načrtov za reševanje skupine, odbor oceni, v kakšnem obsegu so skupine rešljive v skladu s to uredbo. Skupina velja za rešljivo, če je izvedljivo in verjetno, da organi za reševanje zagotovijo prenehanje subjektov v skupini v okviru običajnih postopkov zaradi insolventnosti ali jih rešijo z uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje, ne da bi to povzročilo znatne negativne posledice za finančne sisteme države članice, v kateri se zadevni subjekti v skupini nahajajo, ali druge države članice ali Unije, vključno z okoliščinami širše finančne nestabilnosti ali sistemskimi dogodki, ter z namenom zagotovitve kontinuitete opravljanja ključnih funkcij subjektov v skupini, bodisi ker jih je možno preprosto in pravočasno ločiti bodisi z drugimi sredstvi.
4. Za namene ocene odbor preuči vsaj zadeve iz oddelka C Priloge k Direktivi [ ].
5. Če na podlagi ocene rešljivosti za podjetje ali skupino, izvedene v skladu z odstavkoma 2 in 3, odbor po posvetu s pristojnim organom, vključno z ECB, ugotovi, da obstajajo potencialne znatne ovire za rešljivost navedenega subjekta ali skupine, po posvetovanju s pristojnimi organi pripravi poročilo, naslovljeno na institucijo ali nadrejeno podjetje, v katerem analizira znatne ovire za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje. V tem poročilu se priporočijo tudi vsi ukrepi, ki so po mnenju odbora potrebni ali ustrezni za odpravo teh ovir v skladu z odstavkom 8.
6. O poročilu se uradno obvesti zadevni subjekt ali nadrejeno podjetje, pristojne organe in organe za reševanje iz nesodelujočih držav članic, v kateri se nahajajo pomembne podružnice. V njem so vključeni razlogi za zadevno oceno ali ugotovitev in je navedeno, kako navedena ocena ali ugotovitev izpolnjuje zahtevo glede sorazmerne uporabe iz člena 6.
7. Subjekt ali nadrejeno podjetje lahko v štirih mesecih po datumu prejema poročila predloži pripombe in odboru predlaga nadomestne ukrepe, s katerimi bi se lahko odpravile ovire, ugotovljene v poročilu. Odbor pristojnim organom in organom za reševanje iz nesodelujočih držav članic, v kateri se nahajajo pomembne podružnice, sporoči vse ukrepe, ki jih predlaga subjekt ali nadrejeno podjetje.
8. Če ukrepi, ki jih predlaga zadevni subjekt ali nadrejeno podjetje, ne odpravijo učinkovito ovir za rešljivost, odbor po posvetovanju s pristojnim organom ter po potrebi makrobonitetnim organom sprejme odločitev, v kateri navede, da predlagani ukrepi ne odpravljajo učinkovito ovir za rešljivost, in nacionalnim organom za reševanje naroči, naj od institucije, nadrejenega podjetja ali katerega koli podrejenega podjetja zadevne skupine zahtevajo, da izvede kateri koli ukrep iz odstavka 9, in sicer na podlagi naslednjih meril:
  - (a) učinkovitosti ukrepa pri odpravljanju ovir za rešljivost;
  - (b) potrebi po izogibanju negativnim učinkom na finančno stabilnost v sodelujočih državah članicah;

- (c) potrebi po preprečevanju učinka na zadevno institucijo ali skupino, ki bi presegal potrebno za odpravo ovire za rešljivost ali bi bil nesorazmeren s tem.
9. Odbor za namen odstavka 8 naroči nacionalnim organom za reševanje, naj sprejmejo katerega koli od naslednjih ukrepov:
- (a) zahtevajo od subjekta, da pripravi sporazume o opravljanju storitev (znotraj skupine ali s tretjimi osebami), ki obsegajo zagotavljanje ključnih funkcij;
  - (b) zahtevajo od subjekta, da omeji svoje največje izpostavljenosti na posamični in skupni ravni;
  - (c) uvedejo zahteve glede zagotavljanja specifičnih ali običajnih informacij, ki so potrebne za namene reševanja;
  - (d) zahtevajo od subjekta, da odsvoji določena sredstva;
  - (e) zahtevajo od subjekta, da omeji ali preneha opravljati posamezne obstoječe ali predlagane dejavnosti;
  - (f) omejijo ali preprečijo razvoj novih ali obstoječih poslovnih področij ali prodajo novih ali obstoječih produktov;
  - (g) zahtevajo spremembe pravnih ali operativnih struktur subjekta ali katerega koli subjekta v skupini, ki je posredno ali neposredno pod njegovim nadzorom, da bi se zmanjšala zapletenost ter s tem zagotovila možnost pravne in operativne ločitve ključnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
  - (h) od subjekta zahtevajo, da ustanovi nadrejen finančni holding v državi članici ali Uniji;
  - (i) od subjekta zahtevajo, da izda upravičene obveznosti za izpolnitev zahtev iz člena 10;
  - (j) od subjekta zahtevajo, naj se poskusi ponovno pogajati glede upravičenih obveznosti, instrumenta dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenta dodatnega kapitala, ki jih je izdal, da se zagotovi, da je vsaka odločitev Komisije o odpisu ali pretvorbi te obveznosti ali instrumenta v skladu z zakonodajo jurisdikcije, ki ureja to obveznost ali instrument.
10. Nacionalni organi za reševanje izvajajo navodila odbora v skladu s členom 26.

Člen 9

Poenostavljene obveznosti in opustitve

1. Odbor lahko na lastno pobudo ali na podlagi predloga nacionalnega organa za reševanje uporabi poenostavljene obveznosti v zvezi s pripravo načrtov za reševanje iz člena 7 ali lahko opusti obveznost priprave teh načrtov.
2. Nacionalni organi za reševanje lahko odboru predlagajo, da uporabi poenostavljene obveznosti ali opusti obveznost priprave načrtov reševanja za določene institucije ali skupine. Navedeni predlog je utemeljen in podprt z vso ustrežno dokumentacijo.
3. Odbor po prejemu predloga v skladu z odstavkom 1 ali na lastno pobudo oceni zadevne institucije ali skupino. Ocena se izvede ob upoštevanju možnega učinka, ki bi ga lahko imel propad institucije ali skupine zaradi narave njenega poslovanja, njene velikosti ali medsebojne povezanosti z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja.

4. Odbor oceni nadaljnjo uporabo opustitev vsaj enkrat letno in od datuma odobritve ali po spremembi pravne ali organizacijske strukture, poslovanja ali finančnega stanja zadevne institucije ali skupine. Odbor instituciji ne odobri opustitev, če ima navedena institucija eno ali več podrejenih podjetij ali pomembnih podružnic v drugi državi članici ali tretji državi.

Odbor preneha uporabljati poenostavljene obveznosti ali opustitev obveznosti priprave načrtov reševanja, če katera od okoliščin, ki jih je upravičevala, ne obstaja več.

Če nacionalni organ za reševanje, ki je predlagal uporabo poenostavljene obveznosti ali odobritev opustitve v skladu z odstavkom 1, meni, da je treba odločitev o uporabi poenostavljenih obveznosti ali odobritvi opustitve umakniti, poda predlog o tem odboru. V tem primeru odbor sprejme odločitev o predlaganem umiku, pri čemer v celoti upošteva utemeljitev umika, ki jo predloži nacionalni organ za reševanje v skladu z elementi iz odstavka 3.

5. Odbor lahko v skladu z odstavkoma 3 in 4 odobri opustitev obveznosti, ki se nanašajo na obveznost priprave načrtov reševanja za posamezne institucije, ki so odvisne od centralnega organa, kakor je navedeno v členu 21 Direktive 2013/36/EU, in v celoti ali delno izvzete iz bonitetnih zahtev v okviru nacionalne zakonodaje v skladu s členom 2(5) Direktive 2013/36/EU. V tem primeru se obveznost priprave načrta reševanja uporablja na konsolidirani osnovi za centralni organ.
6. Odbor lahko odobri opustitev uporabe obveznosti priprave načrtov reševanja za institucije, ki spadajo v institucionalno shemo za zaščito vlog v skladu s členom 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri odločitvi o odobritvi opustitve za institucijo, ki je vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog, odbor oceni, ali bo institucionalna shema za zaščito vlog zmožna izpolnjevati hkratne zahteve v zvezi z njenimi člani.
7. Odbor obvesti EBA o svoji uporabi odstavkov 1, 4 in 5.

Člen 10

Minimalne zahteve za lastna sredstva in upravičene obveznosti

1. Odbor po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno z ECB, določi minimalne zahteve za lastna sredstva in upravičene obveznosti iz odstavka 2, ob upoštevanju pooblastil za odpis in pretvorbo, za katere se od institucij in nadrejenih podjetij iz člena 2 zahteva, da jih obdržijo.
2. Minimalna zahteva se izračuna kot znesek lastnih sredstev in upravičenih obveznosti, izraženih kot odstotek vseh obveznosti in lastnih sredstev (razen obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov) institucije in nadrejenih podjetij iz člena 2.
3. Ugotovitev iz odstavka 1 se določi na podlagi naslednjih meril:
  - (a) potrebe po zagotavljanju, da se institucija in nadrejeno podjetje iz člena 2 lahko rešita z uporabo instrumentov za reševanje, vključno s po potrebi instrumentom za reševanje z zasebnimi sredstvi na način, ki zagotavlja izpolnjevanje ciljev reševanja;
  - (b) potrebe po tem, da se v ustreznih primerih zagotovi, da ima institucija in nadrejeno podjetje iz člena 2 zadostne upravičene obveznosti za zagotovitev,

da bi bilo v primeru uporabe instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi možno kriti izgube in bi se lahko količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije in nadrejenega podjetja iz člena 2 ponovno vrnil na raven, ki bi instituciji oz. podjetju omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja in nadaljnje izvajanje dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, in bi se ohranilo zadostno zaupanje trga v institucijo in nadrejeno podjetje iz člena 2;

- (c) potrebe po zagotovitvi, da ima institucija – če je v načrtu reševanja predvideno, da se lahko določeni razredi upravičenih obveznosti izključijo iz reševanja z zasebnimi sredstvi v skladu s členom 24(5) ali da se lahko določeni razredi upravičenih obveznosti v okviru delnega prenosa v celoti prenesejo na družbo prejemnico – zadostne druge upravičene obveznosti kot zagotovilo, da bi bilo možno kriti izgube in bi se lahko količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije in nadrejenega podjetja iz člena 2 ponovno vrnil na potrebno raven, ki bi instituciji omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja in nadaljnje izvajanje dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013;
- (d) velikosti, poslovnega modela in profila tveganja institucije in nadrejenega podjetja iz člena 2, vključno z njenimi lastnimi sredstvi;
- (e) obsega, v katerem bi sistem zajamčenih vlog lahko prispeval k financiranju reševanja v skladu s členom 73;
- (f) obsega negativnega vpliva propada institucije in nadrejenega podjetja iz člena 2 na finančno stabilnost, tudi na podlagi prenosa negativnega vpliva na druge institucije zaradi medsebojne povezanosti institucije z drugimi institucijami ali s preostalim finančnim sistemom.

V ugotovitvi je določena minimalna zahteva, ki jo morajo institucije upoštevati na individualni osnovi in nadrejena podjetja na konsolidirani osnovi. Odbor se lahko odloči, da za nadrejeno podjetje opusti uporabo minimalne zahteve na konsolidirani osnovi, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) člena 39 (4ca) Direktive [ ]. Odbor se lahko odloči, da za podrejeno podjetje opusti uporabo minimalne zahteve na konsolidirani osnovi, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) do (c) člena 39 (4d) Direktive [ ].

- 4. V odločitvah iz odstavka 1 je lahko določeno, da se minimalna zahteva glede lastnih sredstev in upravičenih obveznosti delno izpolni na konsolidirani ali individualni osnovi s pogodbenimi instrumenti za reševanje z zasebnimi sredstvi.
- 5. Da bi se instrument štel za pogodbeni instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi v skladu z odstavkom 4, mora biti odboru zagotovljeno, da instrument:
  - (a) vsebuje pogodbeni pogoj, ki določa, da se v primeru, če se Komisija odloči za izvedbo reševanja z zasebnimi sredstvi za zadevno institucijo, instrument v potrebnem obsegu odpiše ali preoblikuje, preden se odpišejo ali preoblikujejo druge upravičene obveznosti, in
  - (b) za ta instrument velja zavezujoč dogovor, zaveza ali določba o podrejenosti, v skladu s katero se pri običajnih postopkih zaradi insolventnosti obravnava za drugimi upravičenimi obveznostmi in ga ni mogoče odplačati, dokler niso poravnane druge upravičene, tedaj neporavnane obveznosti.

6. Odbor sprejme vsako ugotovitev iz odstavka 1 v okviru priprave in posodabljanja načrtov za reševanje v skladu s členom 7.
7. Odbor naslovi svojo ugotovitev na nacionalne organe za reševanje. Nacionalni organi za reševanje izvajajo navodila odbora v skladu s členom 26. Odbor zahteva, da nacionalni organi za reševanje preverijo in zagotovijo ohranjanje minimalne zahteve iz odstavka 1 s strani institucij in nadrejenih podjetij.
8. Odbor obvesti ECB in EBA o minimalni zahtevi za vsako posamezno institucijo in nadrejeno podjetje v skladu z odstavkom 1.

Poglavje 2

Zgodnje posredovanje

Člen 11

Zgodnje posredovanje

1. ECB ali pristojni organi sodelujočih držav članic obvestijo odbor o vseh morebitnih ukrepih, ki jih zahtevajo od institucije ali skupine ali jih sprejmejo sami v skladu s členom 13b Uredbe Sveta (EU) št. [ ], členom 23(1) ali 24 Direktive [ ] ali členom 104 Direktive 2013/36/EU.
Odbor Komisiji uradno sporoči vse informacije, ki jih je prejel v skladu s prvim pododstavkom.
2. Odbor lahko od datuma prejema informacij iz odstavka 1 in brez poseganja v pooblastila ECB in pristojnih organov v skladu z drugo zakonodajo Unije pripravi reševanje zadevne institucije ali skupine.
Za namene prvega pododstavka odbor v sodelovanju z ECB in zadevnim pristojnim organom natančno spremlja pogoje institucije ali nadrejenega podjetja ter njuno upoštevanje ukrepov zgodnjega posredovanja, ki sta jih morala sprejeti.
3. Odbor je pooblaščen, da:
  - (a) v skladu s poglavjem 5 tega naslova zahteva vse informacije, ki so potrebne za pripravo reševanja institucije ali skupine;
  - (b) izvede vrednotenje sredstev in obveznosti institucije ali skupine v skladu s členom 17;
  - (c) naveže stik s potencialnimi kupci za pripravo reševanja institucije ali skupine ali to zahteva od institucije, nadrejenega podjetja ali nacionalnega organa za reševanje ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti iz te uredbe in člena 76 Direktive [ ];
  - (d) od zadevnega nacionalnega organa za reševanje zahteva, da pripravi predhodni program reševanja za zadevno institucijo ali skupino.
4. Če nameravajo ECB ali pristojni organi sodelujočih držav članic naložiti instituciji ali skupini kakršen koli dodaten ukrep iz člena 13b Uredbe Sveta (EU) št. [ ], členov 23 ali 24 Direktive [ ] ali člena 104 Direktive 2013/36/EU, preden institucija ali skupina v celoti izpolni prvi ukrep, o katerem je bil uradno obveščen odbor, se pred naložitvijo takšnega dodatnega ukrepa zadevni instituciji ali skupini posvetujejo z odborom.

5. ECB ali pristojni organ in odbor zagotovita, da sta dodatni ukrep iz odstavka 4 in vsak ukrep odbora, namenjen pripravi reševanja v skladu z odstavkom 2, usklajena.

Poglavje 3

Reševanje

Člen 12

Cilji reševanja

1. Komisija in odbor pri ukrepanju v okviru postopka reševanja iz člena 16 v skladu s svojimi zadevnimi odgovornostmi upoštevata cilje reševanja ter izbereta instrumente in pooblastila, ki so po njunem mnenju najustreznejši za doseganje ciljev, ki ustrezajo okoliščinam primera.
2. Cilji reševanja iz odstavka 1 so naslednji:
  - (a) zagotoviti kontinuiteto ključnih funkcij;
  - (b) izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost, vključno s preprečevanjem širjenja negativnega vpliva in ohranjanjem tržne discipline;
  - (c) zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javne finančne podpore;
  - (d) zaščititi imetnike vlog v smislu Direktive 94/19/ES in investitorje v smislu Direktive 97/9/ES²¹.

Pri prizadevanju za zgoraj navedene cilje se bosta Komisija in odbor poskušala izogniti nepotrebnemu uničevanju vrednosti in bosta poskušala čim bolj zmanjšati stroške reševanja;

3. Komisija uravnoteži cilje iz odstavka 2, kot to ustreza naravi in okoliščinam posameznega primera.

Člen 13

Splošna načela, ki urejajo reševanje

1. Komisija in odbor pri ukrepanju v okviru postopka reševanja iz člena 16 sprejmeta vse primerne ukrepe za zagotavljanje, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z naslednjimi načeli:
  - (a) delničarji institucije v postopku reševanja prevzamejo prve izgube;
  - (b) upniki institucije v postopku reševanja začnejo prevzemati izgube po delničarjih, glede na prednostni razpored njihovih terjatev v skladu s členom 15;
  - (c) uprava institucije v postopku reševanja se zamenja, razen v primerih, v katerih se glede na okoliščine oceni, da je treba za uresničitev ciljev reševanja upravo v celoti ali delno ohraniti;

---

²¹ Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje. UL L 084, 26.3.1997, str. 22.

- (d) posamezniki in subjekti v skladu z dolžnim pravnim postopanjem odgovarjajo za propad institucije v postopku reševanja v obsegu, ki ga predvideva nacionalna zakonodaja;
  - (e) upniki istega razreda se obravnavajo enakovredno;
  - (f) noben upnik ne utrpi večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do prenehanja subjekta iz člena 2 po običajnih postopkih zaradi insolventnosti.
2. Če je institucija subjekt v skupini, Komisija, kadar je to ustrezno, in odbor uporabita instrumente za reševanje in izvajata pooblastila za reševanje tako, da kar najbolj zmanjšata učinek na druge subjekte, ki spadajo v skupino, in na skupino kot celoto ter negativen vpliv na finančno stabilnost v Uniji in zlasti v državah članicah, kjer skupina posluje.
3. Če se v zvezi s subjektom iz člena 2 uporabi instrument prodaje poslovanja, instrument premostitvene institucije ali instrument ločevanja sredstev, se za namene člena 5(1) Direktive 2001/23/ES²² za ta subjekt šteje, da je v stečajnem ali temu podobnem postopku zaradi insolventnosti.

Člen 14

Reševanje finančnih institucij in nadrejenih podjetij

1. Komisija sprejme ukrep za reševanje v zvezi s finančno institucijo, če za finančno institucijo in nadrejeno podjetje izpolnjeni pogoji iz člena 16(2).
2. Komisija sprejme ukrep za reševanje v zvezi z nadrejenim podjetjem iz točke (b) člena 2, če so tako za nadrejeno podjetje kot eno ali več podrejenih podjetij, ki so institucije, izpolnjeni pogoji iz člena 16(2).
3. Komisija lahko z odstopanjem od odstavka 2 in ne glede na dejstvo, da nadrejeno podjetje morda ne izpolnjuje pogojev iz člena 16(2), sprejme ukrep za reševanje v zvezi z nadrejenim podjetjem, če eno ali več podrejenih podjetij, ki so institucije, izpolnjuje pogoje iz člena 16(2) ter je ukrep v zvezi s tem nadrejenim podjetjem potreben za reševanje enega ali več podrejenih podjetij, ki so institucije, ali za reševanje skupine kot celote.

Člen 15

Prednostni vrstni red terjatev

Pri uporabi instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi za institucijo v postopku reševanja in brez poseganja v obveznosti, ki so izključene iz instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi na podlagi člena 24(3), Komisija o tem odloči, odbor in nacionalni organi za reševanje sodelujočih držav članic pa za terjatve izvajajo pooblastila za odpis in pretvorbo po obratnem prednostnem vrstnem redu za naslednji vrstni red običajnih postopkov zaradi insolventnosti:

- (a) terjatve, povezane z upravičenimi vlogami, in terjatve iz sistemov zajamčenih vlog;

²² Direktiva Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov. UL L 82, 22.3.2001, str. 16.

- (b) nezavarovane neprednostne terjatve;
- (c) podrejene terjatve, razen navedenih v točkah (d) do (f);
- (d) terjatve višjega posloводства in direktorjev;
- (e) terjatve, povezane z dodatnim temeljnim kapitalom in dodatnim kapitalom;
- (f) terjatve, povezane z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

z začetkom od točke (f) in koncem v točki (a).

Člen 16

Postopki reševanja

1. Kadar ECB ali nacionalni organ za reševanje oceni, da so v zvezi s subjektom iz člena 2 izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) odstavka 2, to oceno nemudoma posreduje Komisiji in odboru.
2. Odbor po prejemu sporočila v skladu z odstavkom 1 ali na lastno pobudo oceni, ali so izpolnjeni naslednji pogoji:
  - (a) subjekt propada ali bo verjetno propadel;
  - (b) ob upoštevanju časovnega razporeda in drugih relevantnih okoliščin ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršna koli nadomestna dejavnost zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost (vključno z ukrepi zgodnjega posredovanja, odpisom ali pretvorbo kapitalskih instrumentov v skladu s členom 14), sprejeta v zvezi s subjektom, preprečila propad tega subjekta v sprejemljivem času;
  - (c) ukrep za reševanje je potreben zaradi javnega interesa v skladu z odstavkom 4.
3. Za namene točke (a) odstavka 2 se šteje, da subjekt propada ali je verjetno, da bo propadel, če:
  - (a) subjekt krši zahteve za nadaljnje dovoljenje ali obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da jih bo institucija v bližnji prihodnosti kršila, in to na način, ki bi upravičil preklic takega dovoljenja s strani ECB ali pristojnega organa, med drugim zato, ker je institucija ustvarila izgube ali obstaja verjetnost, da bo ustvarila izgube, zaradi katerih bodo pošla vsa njena lastna sredstva ali precejšen del teh sredstev;
  - (b) sredstva subjekta so manjša od njegovih obveznosti oziroma obstajajo objektivni elementi, ki kažejo na verjetnost, da bodo manjša v bližnji prihodnosti;
  - (c) subjekt ni zmožen plačevati svojih obveznosti, ko zapadejo v plačilo, oziroma obstajajo objektivni elementi, ki kažejo na verjetnost, da v bližnji prihodnosti ne bo zmožen plačevati svojih obveznosti;
  - (d) potrebna je izredna javna finančna podpora, razen če se za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice in za ohranitev finančne stabilnosti takšna podpora zagotovi kot:
    - (i) državno jamstvo za kritje likvidnostnih posojil, ki so jih zagotovile centralne banke v skladu s svojimi pogoji;
    - (ii) državno jamstvo za na novo izdane obveznosti;

- (iii) vložek lastnih sredstev ali nakup kapitalskih instrumentov po cenah in pod pogoji, ki ne dajejo prednosti subjektu, če ob odobritvi javne podpore ne nastopijo niti okoliščine iz točke (a), (b) in (c) odstavka 2 niti okoliščine iz člena 14.

V vseh primerih iz točk (i), (ii) in (iii) so jamstveni ali enakovredni ukrepi omejeni na solventne subjekte, za njih pa je potrebna odobritev v skladu s pravili o državnih pomočeh. Ti ukrepi so previdnostni in začasni ter sorazmerni glede na odpravo posledic resne motnje in se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvaril ali jih bo v bližnji prihodnosti verjetno ustvaril subjekt.

4. Za namene točke (c) odstavka 2 se ukrep za reševanje obravnava kot javni interes, če se z njim doseže enega ali več ciljev reševanja iz člena 12 in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem subjekta v skladu z običajnimi postopki zaradi insolventnosti teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.
5. Če so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 2, odbor Komisiji priporoči, naj se subjekt vključi v postopek reševanja. Priporočilo vsebuje vsaj naslednje:
  - (a) priporočilo, da se subjekt vključi v postopek reševanja;
  - (b) okvir instrumentov za reševanje iz člena 19(3);
  - (c) okvir uporabe sklada, da se podpre reševanje v skladu s členom 71.
6. Komisija ob upoštevanju nujnosti okoliščin primera na lastno pobudo ali ob upoštevanju morebitnega sporočila iz odstavka 1 ali priporočila odbora iz odstavka 5 odloči o vključitvi subjekta v postopek reševanja in o okviru reševalnih instrumentov, ki se uporabijo v zvezi z zadevnim subjektom in uporabo sklada za podporo ukrepom za reševanje. Komisija lahko na lastno pobudo odloči, da vključi subjekt v postopek reševanja, če so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 2.
7. Odločitev Komisije se naslovi na odbor. Če Komisija odloči, da ne vključi subjekta v postopek reševanja, ker ni izpolnjen pogoj iz odstavka 2(c), zadevni subjekt preneha v skladu z nacionalno zakonodajo o insolventnosti.
8. V okviru, določenem z odločitvijo Komisije, odbor odloči o programu reševanja iz člena 20 in zagotovi, da se sprejmejo potrebni ukrepi za reševanje, da lahko zadevni nacionalni organi za reševanje izvajajo program reševanja. Odločitev odbora se naslovi na zadevne nacionalne organe za reševanje ter daje navodila tem organom, ki sprejmejo vse potrebne ukrepe za izvedbo odločitve odbora v skladu s členom 26, tako da izvajajo pooblastila za reševanje iz Direktive [ ], zlasti tista iz členov 56 do 64 navedene Direktive [ ]. Kadar je prisotna državna pomoč, lahko odbor sprejme odločitev šele po tem, ko je Komisija sprejela odločitev o tej državni pomoči.
9. Če odbor po prejemu sporočila v skladu z odstavkom 1 ali na lastno pobudo meni, da bi lahko ukrepi za reševanje predstavljali državno pomoč v skladu s členom 107(1) PDEU, pozove sodelujočo državo članico ali zadevne države članice, naj nemudoma obvestijo Komisijo o predvidenih ukrepih v skladu s členom 108(3) PDEU.
10. Če ukrep za reševanje, kot ga je predlagal odbor, vključuje uporabo sklada in ne vključuje odobritve državne pomoči v skladu s členom 107(1) PDEU, Komisija hkrati po analogiji uporabi merila, določena za uporabo člena 107 PDEU.
11. Komisija je pooblaščen, da od odbora pridobi vse informacije, ki se ji zdijo pomembne za izpolnjevanje nalog in te uredbe in po potrebi člena 107 PDEU. Odbor je pooblaščen, da od katere koli osebe v skladu s poglavjem 5 tega naslova pridobi

vse informacije, ki jih potrebuje, da pripravi ukrep za reševanje in sprejme odločitev glede ukrepa, vključno s posodobitvami in dopolnitvami informacij, navedenih v načrtih reševanja.

12. Odbor je pooblaščen, da priporoči Komisiji spremembo okvira za instrumente za reševanje in za uporabo sklada v zvezi s subjektom, ki je vključen v postopek reševanja.

Člen 17

Vrednotenje

1. Preden odbor sprejme ukrep za reševanje ali uporabi pooblastilo za odpis ali pretvorbo kapitalskih instrumentov, zagotovi, da oseba, neodvisna od vseh javnih organov, vključno z odborom, organom za reševanje in zadevnim subjektom, opravi pošteno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta iz člena 2.
2. Ob upoštevanju odstavka 13 se vrednotenje šteje za dokončno, če so upoštevane vse zahteve iz odstavkov 3 do 14.
3. Če ni mogoče opraviti neodvisnega vrednotenja v skladu z odstavkom 1, lahko odbor izvede začasno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta iz člena 2 v skladu z določbami iz odstavka 9.
4. Cilj vrednotenja je oceniti vrednost sredstev in obveznosti subjekta iz člena 2, ki propada ali bo verjetno propadel.
5. Namen vrednotenja je:
  - (a) prispevati k ugotovitvi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje oziroma za odpis ali pretvorbo kapitalskih instrumentov;
  - (b) če so izpolnjeni pogoji za reševanje, prispevati k odločitvi o ustreznem ukrepu za reševanje v zvezi s subjektom iz člena 2;
  - (c) če se uporabi pooblastilo za odpis ali pretvorbo kapitalskih instrumentov, prispevati k odločitvi o obsegu razveljavitve ali razvodenitve delnic ali drugih instrumentov lastništva in o obsegu odpisa ali pretvorbe ustreznih kapitalskih instrumentov;
  - (d) če se uporabi instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi, prispevati k odločitvi o obsegu odpisa ali pretvorbe upravičenih obveznosti;
  - (e) če se uporabi instrument premostitvene institucije ali instrument ločevanja sredstev, prispevati k odločitvi o sredstvih, pravicah, obveznostih oziroma delnicah ali drugih instrumentih lastništva, ki se prenesejo, in k odločitvi o vrednosti morebitnega nadomestila, ki se plača instituciji v postopku reševanja oziroma lastnikom delnic ali drugih instrumentov lastništva;
  - (f) če se uporabi instrument prodaje poslovanja, prispevati k odločitvi o sredstvih, pravicah, obveznostih oziroma delnicah ali drugih instrumentih lastništva, ki se prenesejo, in k temu, kako odbor razume tržne pogoje za namene člena 21(2)(b);
  - (g) v vseh primerih zagotoviti, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta iz člena 2 v celoti priznane v trenutku uporabe instrumentov za reševanje oziroma izvajanja pooblastila za odpis ali pretvorbo kapitalskih instrumentov.

6. Če je to ustrezno, vrednotenje temelji na preudarnih predpostavkah, vključno s stopnjo neizpolnjevanja obveznosti in resnostjo izgub. Vrednotenje od trenutka, ko se sprejme ukrep za reševanje ali uporabi pooblastilo za odpis ali preoblikovanje kapitalskih instrumentov, ne predvideva morebitne prihodnje odobritve izredne javne finančne podpore subjektu iz člena 2. Pri vrednotenju se tudi upošteva, da pri uporabi katerega koli instrumenta za reševanje velja naslednje:
- (a) odbor lahko od institucije v postopku reševanja izterja vse razumne stroške, do katerih je dejansko prišlo;
  - (b) v skladu s členom 71 lahko sklad zaračuna obresti ali provizije v zvezi z vsemi posojili ali jamstvi, ki se zagotovijo instituciji v postopku reševanja.
7. Vrednotenje se dopolni z naslednjimi informacijami iz računovodskih obračunov in evidenc subjekta iz člena 2:
- (a) posodobljeno bilanco stanja in poročilom o finančnem položaju subjekta iz člena 2;
  - (b) analizo in oceno računovodske vrednosti sredstev;
  - (c) seznamom neporavnanih obveznosti, prikazanih v obračunih in evidencah subjekta iz člena 2, z označenimi posameznimi krediti in prednostno razvrstitvijo terjatev iz člena 15;
  - (d) seznamom sredstev, ki jih ima subjekt iz člena 2 za račun tretjih oseb, ki imajo nad temi sredstvi lastniške pravice.
8. Da se prispeva k odločitvam iz točk (e) in (f) odstavka 5, se lahko informacije iz točke (b) odstavka 7 po potrebi dopolnijo z analizo in oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta iz člena 2 na podlagi tržne vrednosti.
9. Vrednotenje prikazuje nadaljnjo delitev upnikov na razrede glede na njihovo prednostno razvrstitev terjatev iz člena 15 in oceno obravnave, ki bi je bil posamezen razred delničarjev in upnikov po pričakovanih deležen, če bi prišlo do prenehanja subjekta iz člena 2 v skladu z običajnimi postopki zaradi insolventnosti.
10. Če so okoliščine primera tako nujne, da ni mogoče izpolniti zahtev iz odstavkov 6 in 8, ali se uporablja odstavek 2, se izvede začasno vrednotenje. Pri začasnem vrednotenju se upoštevajo zahteve iz odstavka 4 ter, kolikor je to razumno izvedljivo glede na okoliščine, zahteve iz odstavkov 1, 7 in 9.
- Začasno vrednotenje iz prvega pododstavka vključuje ustrezno utemeljen blažilnik za dodatne izgube.
11. Vrednotenje, ki ne izpolnjuje vseh zahtev iz tega člena, velja za začasno, dokler neodvisna oseba ne izvede vrednotenja, ki je v celoti skladno z vsemi zahtevami iz tega člena. Navedeno naknadno dokončno vrednotenje se opravi takoj, ko je to mogoče.
- Namen naknadnega dokončnega vrednotenja je:
- (a) zagotoviti, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta iz člena 2 v celoti priznane v računovodskih obračunih navedenega subjekta;
  - (b) navesti razloge razlogov za odločitev, da se ponovno vknjižijo terjatve upnikov ali poveča vrednost nadomestil, plačanih v skladu z odstavkom 12.

12. Če je ocena neto vrednosti sredstev subjekta iz člena 2 pri naknadnem dokončnem vrednotenju višja kot pri začasnem vrednotenju neto vrednosti sredstev subjekta, lahko odbor od nacionalnega organa za reševanje zahteva, da:
  - (a) uporabi pooblastilo za zvišanje vrednosti terjatev upnikov, ki so bile odpisane pri uporabi instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi;
  - (b) premostitveni instituciji ali nosilcu za upravljanje sredstev naroči, naj subjektu iz člena 2 v postopku reševanja plača dodatno nadomestilo v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi oziroma naj lastnikom delnic ali drugih instrumentov lastništva plača dodatno nadomestilo v zvezi z delnicami ali drugimi instrumenti lastništva.
13. Z odstopanjem od odstavka 1 je začasno vrednotenje, opravljeno v skladu z odstavkoma 10 in 11, veljavna podlaga, na kateri odbor sprejme ukrepe za reševanje ali izvaja pooblastilo za odpis ali preoblikovanje kapitalskih instrumentov.
14. Vrednotenje nima nobenega pravnega učinka ter je korak v postopku priprave na priporočilo odbora, da se uporabi instrument za reševanje ali izvajajo pooblastila za reševanje.
15. Pri vrednotenju se upoštevajo tudi delegirani akti v zvezi z okoliščinami, v katerih je oseba neodvisna, metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti subjekta in metodologijo za izračun in vključenost blažilnika za dodatne izgube pri začasnem vrednotenju, ki jih sprejme Komisija v skladu s členom 30(7) Direktive [ ].
16. Odbor za namene ocenjevanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za institucijo v postopku reševanja uveden običajen postopek zaradi insolventnosti, zagotovi, da po izvedenem ukrepu za reševanje neodvisna oseba opravi vrednotenje. To vrednotenje je ločeno od vrednotenja, opravljenega v skladu z odstavki (1) do (14).
17. Pri vrednotenju iz odstavka 16 se določi:
  - (a) obravnava delničarjev in upnikov, če bi bili za subjekt iz člena 2 v postopku reševanja, v zvezi s katerim je bil izveden delni prenos, odpis ali pretvorba, uvedeni običajni postopki zaradi insolventnosti neposredno pred izvedbo prenosa, odpisa ali pretvorbe;
  - (b) dejanska obravnava delničarjev in upnikov pri reševanju subjekta iz člena 2 v postopku reševanja;
  - (c) ali obstaja kakršna koli razlika med obravnavo iz točke (a) in obravnavo iz točke (b).
18. Pri vrednotenju iz odstavka 16 se:
  - (a) predpostavlja, da bi bili za subjekt iz člena 2 v postopku reševanja, v zvezi s katerim je bil izveden delni prenos, odpis ali pretvorba, uvedeni običajni postopki zaradi insolventnosti neposredno pred izvedbo ukrepa za reševanje;
  - (b) predpostavlja, da delni prenos ali prenosi pravic, sredstev ali obveznosti ali odpis ali pretvorba niso bili izvedeni;
  - (c) ne upošteva nobene izredne javne podpore subjektu iz člena 2 v postopku reševanja.

Člen 18

Odpis in pretvorba kapitalskih instrumentov

1. ECB, pristojni organ ali organ za reševanje, kot jih določi država članica v skladu s členoma 51(1)(ba) in (bb) ter 54 Direktive [ ], obvesti odbor, če oceni, da so izpolnjeni naslednji pogoji v zvezi s subjektom iz člena 2 ali skupino, ki deluje v sodelujoči državi članici:
  - (a) subjekt ne bo več dolgo uspešno posloval, če se kapitalski instrumenti ne odpišejo ali pretvorijo v lastniški kapital;
  - (b) subjekt ali skupina potrebuje izredno javno finančno podporo, razen v okoliščinah iz točke (d)(iii) člena 16(3).
2. Za namene odstavka 1 subjekt iz člena 2 ali skupina ne posluje več uspešno, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
  - (a) subjekt ali skupina propada ali bo verjetno propadla;
  - (b) ob upoštevanju časovnega okvira in drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi kakršen koli ukrep, vključno z alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzornimi ukrepi (tudi ukrepi za zgodnje posredovanje), razen odpisa ali pretvorbe kapitalskih instrumentov, bodisi posamično ali v povezavi z ukrepom reševanja, preprečil propad subjekta ali skupine v razumnem obdobju.
3. Za namene točke (a) odstavka 1 navedeni subjekt propada ali je verjetno, da bo propadel, če nastopi vsaj ena od okoliščin iz člena 16(3).
4. Za namene točke (a) odstavka 2 skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši konsolidirane bonitetne zahteve ali če obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, in to na način, ki bi upravičil ukrep pristojnega organa, med drugim zato, ker je skupina ustvarila izgube ali obstaja verjetnost, da bo ustvarila izgube, zaradi katerih bodo pošla vsa njena lastna sredstva ali precejšen del teh sredstev.
5. Komisija na priporočilo odbora ali na lastno pobudo preveri, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1. Komisija določi, ali se pooblastila za odpis ali pretvorbo kapitalskih instrumentov izvajajo posamezno ali po postopku v skladu s členom 16(4) do (7) skupaj z ukrepom za reševanje.
6. Kadar Komisija ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, niso pa izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s členom 16(2), odbor na podlagi odločitve Komisije naroči nacionalnim organom za reševanje, naj izvajajo pooblastila za odpis ali pretvorbo v skladu s členoma 51 in 52 Direktive [ ].
7. Kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 in so izpolnjeni tudi pogoji za reševanje iz člena 16(2), se uporablja postopek iz člena 16(4) do (7).
8. Odbor zagotovi, da nacionalni organi za reševanje izvajajo pooblastila za odpis ali pretvorbo na način, ki privede do naslednjih rezultatov:
  - (a) najprej se sorazmerno z izgubami in do svoje zmogljivosti zmanjša navadni lastniški temeljni kapital;

- (b) glavnica ustreznih kapitalskih instrumentov se v potrebnem obsegu in do zmogljivosti ustreznih kapitalskih instrumentov odpiše ali preoblikuje v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali oboje.
9. Nacionalni organi za reševanje izvršujejo navodila odbora ter izvedejo odpis ali preoblikovanje kapitalskih instrumentov v skladu s členom 26.

Člen 19

Splošna načela instrumentov za reševanje

1. Če se odbor odloči, da uporabi instrument za reševanje za subjekt iz člena 2, in bi ta ukrep za reševanje povzročil, da izgube krijejo upniki, ali pretvorbo njihovih terjatev, odbor izvede pooblastila iz člena 18 neposredno pred uporabo instrumenta za reševanje ali skupaj z uporabo tega instrumenta.
2. Instrumenti za reševanje iz točke (b) člena 16(5) so naslednji:
  - (a) instrument prodaje poslovanja;
  - (b) instrument premostitvene institucije;
  - (c) instrument ločevanja sredstev;
  - (d) instrument reševanja z zasebnimi sredstvi.
3. Ko sprejema priporočilo iz člena 16(5), odbor upošteva naslednje dejavnike:
  - (a) sredstva in obveznosti institucije v postopku reševanja na podlagi vrednotenja v skladu s členom 17;
  - (b) likvidnostni položaj institucije v postopku reševanja;
  - (c) tržljivost vrednosti franšize institucije v postopku reševanja glede na konkurenčne in gospodarske razmere na trgu;
  - (d) razpoložljivi čas.
4. Ob upoštevanju odstavka 5 se instrumenti za reševanje lahko uporabljajo ločeno ali skupaj, razen instrumenta ločevanja sredstev, ki se lahko uporablja le skupaj z drugim instrumentom za reševanje.

Člen 20

Program reševanja

Program reševanja, ki ga je sprejel odbor na podlagi člena 16(8), v skladu z odločitvijo Komisije o okviru za reševanje v skladu s členom 16(6) in vsako odločitvijo o državni pomoči, če se po analogiji uporablja, opredeli podrobnosti instrumentov za reševanje, ki se uporabijo za institucijo v postopku reševanja in se nanašajo vsaj na ukrepe iz členov 21(2), 22(2), 23(2) in 24(1) ter posebne zneske in namene, za katere se uporablja sklad.

V okviru postopka reševanja lahko odbor spremeni in posodobi program reševanja, kot je primerno glede na okoliščine primera in v okviru reševanja, ki ga izbere Komisija v skladu s členom 16(6).

Člen 21

Instrument prodaje poslovanja

1. V okviru, ki ga določi Komisija, je orodje prodaje poslovanja sestavljeno iz prenosa na kupca, ki ni premostitvena institucija, naslednjega:
  - (a) delnic ali drugih instrumentov lastništva institucije v postopku reševanja; ali
  - (b) vseh ali določenih sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja.
2. Glede orodja prodaje poslovanja so v programu reševanja v skladu s členom 16(8) opredeljeni zlasti:
  - (a) instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, ki jih prenese nacionalni organ za reševanje v skladu s členom 32(1) in (7) do (11) Direktive [ ];
  - (b) tržni pogoji, ob upoštevanju okoliščin ter stroškov in izdatkov, ki nastanejo v postopku reševanja, na podlagi katerih nacionalni organ za reševanje izvede prenos v skladu s členom 32(2) do (4) Direktive [ ];
  - (c) dejstvo, ali lahko nacionalni organ za reševanje prenese pooblastila več kot enkrat v skladu s členom 32(5) in (6) Direktive [ ];
  - (d) ureditve trženja navedenega subjekta ali navedenih instrumentov, sredstev, pravic in obveznost s strani nacionalnega organa za reševanje v skladu s členom 33(1) in (2) Direktive [ ];
  - (e) dejstvo, ali bo upoštevanje zahtev glede trženja s strani nacionalnega organa za reševanje verjetno ogrozilo cilje reševanja v skladu z odstavkom 3.
3. Odbor uporablja instrument prodaje poslov brez izpolnjevanja zahtev glede trženja v skladu s točko (e) odstavka 2, ko ugotovi, da bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo enega ali več ciljev reševanja in zlasti, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
  - (a) meni, da obstaja resna grožnja za finančno stabilnost, ki izhaja iz propada ali potencialnega propada institucije v postopku reševanja;
  - (b) meni, da bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja pri odpravljanju te grožnje ali doseganju cilja reševanja iz točke (b) člena 12(2).

Člen 22

Instrument premostitvene institucije

1. V okviru, ki ga določi Komisija, je instrument premostitvene institucije sestavljen iz prenosa na premostitveno institucijo naslednjega:
  - (a) delnic ali drugih instrumentov lastništva, ki jih izda ena ali več institucij v postopku reševanja;
  - (b) vseh ali določenih sredstev, pravic ali obveznosti ene ali več institucij v postopku reševanja.
2. Glede instrumenta premostitvene institucije so v programu reševanja iz člena 20 opredeljeni zlasti:

- (a) instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, ki jih na premostitveno institucijo prenese nacionalni organ za reševanje v skladu s členom 34(1) do (9) Direktive [ ];
  - (b) ureditve za ustanovitev, delovanje in prenehanje premostitvene institucije s strani nacionalnega organa za reševanje v skladu s členom 35(1) do (3) in (5) do (8) Direktive [ ];
  - (c) ureditve za trženje premostitvene institucije ali njenih sredstev ali obveznosti s strani nacionalnega organa za reševanje v skladu s členom 35(4) Direktive [ ].
3. Odbor zagotovi, da skupna vrednost obveznosti, ki jih nacionalni organ za reševanje prenese na premostitveno institucijo, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, ki so bili preneseni iz institucije v postopku reševanja ali zagotovljeni iz drugih virov.

Člen 23

Instrument ločevanja sredstev

1. V okviru, ki ga določi Komisija, je instrument ločevanja sredstev sestavljen iz prenosa sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja na nosilec za upravljanje sredstev.

Nosilec za upravljanje sredstev je pravna oseba, ki izpolnjuje vse naslednje zahteve:

- (a) je v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov, ki lahko vključujejo organ za reševanje ali shemo za financiranje reševanja, ali pa ga takšni organi nadzorujejo;
  - (b) je bil ustanovljen za namene sprejemanja nekaterih ali vseh sredstev, pravic in obveznosti ene ali več institucij v postopku reševanja ali premostitvene institucije.
2. Glede instrumenta ločevanja sredstev so v programu reševanja iz člena 20 opredeljeni zlasti:
- (a) instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, ki jih nacionalni organ za reševanje prenese na nosilca za upravljanje sredstev v skladu s členom 36(1) do (4) in (6) do (10) Direktive [ ];
  - (b) protivrednost, v višini katere nacionalni organ za reševanje prenese sredstva na nosilec za upravljanje sredstev v skladu z načeli, določenimi v členu 17. Ta določba ne preprečuje, da imajo nadomestila nominalno ali negativno vrednost.

Člen 24

Instrument reševanja z zasebnimi sredstvi

1. Instrument reševanja z zasebnimi sredstvi se lahko uporabi za katerega koli od naslednjih namenov:
- (a) dokapitalizacijo subjekta iz člena 2, ki izpolnjuje pogoje za reševanje v zadostnem obsegu, da se ponovno vzpostavi njegova zmožnost izpolnjevati pogoje za pridobitev dovoljenja in omogoči nadaljnje izvajanje dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2004/39/ES;

- (b) pretvorbo glavnice terjatev ali dolžniških instrumentov, prenesenih na premostitveno institucijo, v lastniški kapital ali njihovo zmanjšanje z namenom zagotovitve kapitala tej premostitveni instituciji.

V okviru, ki ga določi Komisija za instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi, se v programu reševanja zlasti opredeli:

- (c) skupni znesek, za katerega morajo biti upravičene obveznosti zmanjšane ali pretvorjene v skladu s členom 6;
- (d) obveznosti, ki jih je mogoče izključiti v skladu z odstavki 5 do 13;
- (e) cilji in minimalna vsebina načrta za reorganizacijo poslovanja, ki ga je treba predložiti v skladu z odstavkom 16.

- 2. Instrument reševanja z zasebnimi sredstvi se lahko uporabi za namen iz točke (a) odstavka 1 samo, če obstajajo realne možnosti, da bo uporaba tega instrumenta v povezavi z izvedenimi ukrepi v skladu z določbami načrta za reorganizacijo poslovanja, zahtevanega v odstavku 16, poleg doseganja zadevnih ciljev reševanja ponovno vzpostavila finančno stabilnost in dolgoročno sposobnost preživetja zadevne institucije.

Če niso izpolnjeni pogoji iz prvega pododstavka, se uporablja kateri koli instrument za reševanje iz točk (a), (b) in (c) odstavka 2 člena 19 ter instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi iz točke (d) odstavka 2 člena 19, kakor je primerno.

- 3. Naslednje obveznosti niso predmet odpisa in preoblikovanja:

- (a) krite vloge;
- (b) zavarovane obveznosti, vključno s kritimi obveznicami;
- (c) vse obveznosti, ki so posledica dejstva, da subjekt iz člena 2 drži sredstva ali denar strank, ali zaupniškega razmerja med subjektom iz člena 2 (kot zaupnikom) in drugo osebo (kot upravičencem), pod pogojem, da je takšna stranka ali upravičenec zaščiten po veljavnem insolvenčnem ali civilnem pravu;
- (d) obveznosti do institucij, razen subjektov, ki so del iste skupine, s prvotno zapadlostjo, krajšo od sedmih dni;
- (e) obveznosti, ki izhajajo iz udeležbe v sistemu, določenem v skladu z Direktivo 98/26/ES²³, in katerih preostala zapadlost je krajša od sedmih dni;
- (f) obveznosti do koga od naslednjih:
  - (i) delojemalca v povezavi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen spremenljivega dela nadomestil, ki ga ne ureja zakon ali kolektivna pogodba;
  - (ii) komercialnega ali trgovinskega upnika, ki izhajajo iz dobave blaga ali zagotavljanja storitev instituciji ali subjektu iz točk (b), (c) ali (d) člena 1, ki so ključne za vsakodnevno opravljanje dejavnosti, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;

---

²³ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev. UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

- (iii) davčnih organov in organov za socialno varstvo, če imajo te obveznosti prednost v skladu z veljavnim insolvenčnim ali civilnim pravom.
4. Področje uporabe instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi iz odstavka 3 ne preprečuje, kadar je to primerno, izvajanja pooblastil za reševanje za kateri koli del zavarovane obveznosti ali obveznosti, zajamčene z zavarovanjem s premoženjem, ki presega vrednost sredstev, jamstva, pravice do zaplembe ali premoženja, s katerimi je zavarovana. Krite obveznice, kakor so opredeljene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES²⁴, so lahko izvzete s to določbo.
5. V izjemnih okoliščinah se lahko nekatere obveznosti izvzamejo ali delno izvzamejo iz uporabe pooblastil za odpis in pretvorbo v katerem koli od naslednjih primerov:
- (a) kjer za navedeno obveznost ni mogoče uporabiti instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi v razumnem času, kljub dobronamernim prizadevanjem organa za reševanje, ali
  - (b) kjer je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za dosego nemotenega delovanja ključnih funkcij in glavnih poslovnih področij na način, ki instituciji v postopku reševanja omogoča, da nadaljuje ključne dejavnosti, storitve in posle, ali
  - (c) kjer je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za preprečevanje širjenja negativnih vplivov, ki bi močno ovirali delovanje finančnih trgov na način, ki bi lahko povzročil resne motnje v gospodarstvu države članice ali Unije; ali
  - (d) kjer bi uporaba instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi za te obveznosti tako zmanjšala vrednost, da bi bile izgube drugih upnikov večje, kot če bi te obveznosti izključili iz reševanja z zasebnimi sredstvi.

Kadar sta upravičena obveznost ali razred upravičenih obveznosti izključena ali delno izključena, se lahko raven odpisa ali pretvorbe, ki se uporablja za druge upravičene obveznosti, poveča zaradi upoštevanja takih izključitev, pod pogojem da raven odpisa in pretvorbe, ki se uporablja za druge upravičene obveznosti spoštuje načela, določena v točki (f) člena 13(1).

6. Kadar upravičena obveznost ali razred upravičenih obveznosti, ki so izključene ali delno izključene v skladu z odstavkom 5, in izgube, ki bi jih krile te obveznosti, niso bile v celoti prenesene na druge upnike, se lahko instituciji v postopku reševanja zagotovi prispevek iz sklada, da:
- (a) se pokrijejo vse izgube, ki niso bile pokrite z upravičenimi obveznostmi, in se v skladu s točko (a) odstavka 1 zagotovi, da je neto vrednost sredstev institucije v postopku reševanja enaka nič;
  - (b) se kupijo delnice ali drugi instrumenti lastništva ali kapitalski instrumenti v instituciji v postopku reševanja za dokapitalizacijo institucije v skladu s točko (b) odstavka 1.
7. Sklad lahko zagotovi prispevek iz odstavka 6 samo, če prispevek izpolnjuje obe naslednji merili:

---

²⁴ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), UL L 302, 27.11.2009, str. 32.

- (a) delničarji, imetniki drugih instrumentov lastništva, imetniki zadevnih kapitalskih instrumentov in drugih upravičenih obveznosti so z odpisom, preoblikovanjem ali kako drugače zagotovili prispevek za pokritje izgube in dokapitalizacijo, enak znesku, ki ni manjši od 8 % skupnih obveznosti, vključno z lastnimi sredstvi institucije v postopku reševanja, izmerjen v času ukrepa za reševanje v skladu z vrednotenjem iz člena 17;
  - (b) prispevek sklada ne presega 5 % skupnih obveznosti, vključno z lastnimi sredstvi institucije v postopku reševanja, izmerjen v času ukrepa za reševanje v skladu z vrednotenjem iz člena 17.
8. Prispevek sklada se lahko financira z:
- (a) razpoložljivim zneskom za sklad, ki je bil zbran s prispevki subjektov iz člena 2 v skladu s členom 66;
  - (b) zneskom, ki se lahko zbere z naknadnimi prispevki v skladu s členom 67 v obdobju treh let; in
  - (c) če zneski iz točk (a) in (b) ne zadostujejo, zneski, zbrani iz alternativnih virov financiranja v skladu s členom 69.
9. V izrednih razmerah se lahko poišče dodatno financiranje iz alternativnih virov financiranja, po tem ko:
- (a) je bila dosežena 5-odstotna meja, določena v točki (b) odstavka 7, in
  - (b) vse nezavarovane, neprednostne obveznosti, razen upravičenih vlog, so bile v celoti odpisane ali pretvorjene.
10. Če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) odstavka 7, se lahko kot nadomestna možnost ali dopolnilo zagotovi prispevek iz virov, ki so bili zbrani s predhodnimi prispevki v skladu s členom 66 in še niso bili uporabljeni.
11. Za namene te uredbe se ne uporablja pododstavek 5 člena 38 (3cab) Direktive [ ].
12. Pri sprejemanju odločitve iz odstavka 5 se ustrezno upoštevajo naslednji dejavniki:
- (a) načelo, da izgube najprej nosijo delničarji, potem pa na splošno upniki institucije v postopku reševanja po prednostnem vrstnem redu;
  - (b) raven sposobnosti pokrivanja izgub, ki bi jo v primeru izključitve obveznosti ali razreda obveznosti ohranila institucija v postopku reševanja;
  - (c) potrebo po ohranitvi ustreznih virov za financiranje reševanja.
13. Odbor pripravi oceno naslednjih točk na podlagi vrednotenja, ki izpolnjuje zahteve iz člena 17:
- (a) skupnega zneska, v višini katerega je treba odpisati upravičene obveznosti, da se zagotovi, da je neto vrednost sredstev institucije v postopku reševanja enaka nič,
  - (b) kadar je ustrezno, skupnega zneska, v višini katerega je treba preoblikovati upravičene obveznosti v delnice, da se ponovno vzpostavi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala bodisi institucije v postopku reševanja ali premostitvene institucije.

Ko je sprejeta odločitev o uporabi instrumenta reševanja z zasebnimi sredstvi za namene iz točke (a) odstavka 1, se na podlagi ocene iz prvega pododstavka določi znesek, v višini katerega je treba pretvoriti upravičene obveznosti, da se ponovno

vzpostavi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije v postopku reševanja ali, kadar je ustrezno, premostitvene institucije – pri čemer se upoštevajo vsi kapitalski prispevki iz sklada za reševanje na podlagi točke (d) člena 71(1) – ter ohrani zadostno tržno zaupanje v institucijo v postopku reševanja ali premostitveno institucijo in omogoča, da ta še naprej izpolnjuje pogoje za dovoljenje in opravlja dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2004/39/ES.

14. Izključitve v skladu z odstavkom 5 se lahko uporabijo zaradi popolne izključitve obveznosti iz odpisa ali zaradi omejitve obsega odpisa, uporabljenega v zvezi z navedeno obveznostjo.
15. Pooblastila za odpis in pretvorbo spoštujejo zahteve o prednostni razvrstitvi terjatev iz člena 15.
16. Nacionalni organ za reševanje odboru takoj predloži načrt za reorganizacijo poslovanja, prejet po uporabi instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi od upravitelja, imenovanega v skladu s členom 47(1) Direktive [ ].

V dveh tednih od roka za predložitev načrta za reorganizacijo poslovanja organ za reševanje zagotovi odboru svojo oceno načrta. V enem mesecu od roka za predložitev načrta za reorganizacijo poslovanja odbor oceni verjetnost, da bo načrt v primeru izvedbe ponovno vzpostavil dolgoročno uspešno poslovanje subjekta iz člena 2. Ocena se pripravi v dogovoru s pristojnim organom.

Če odbor meni, da bo načrt dosegel zastavljeni cilj, dovoli nacionalnemu organu za reševanje, da odobri načrt v skladu s členom 47(5) Direktive [ ]. Če odbor meni, da načrt ne bo dosegel zastavljenega cilja, naroči nacionalnemu organu za reševanje, naj obvesti upravitelja o svojih pomislekih in od njega zahteva spremembo načrta tako, da upošteva te pomisleke v skladu s členom 47(6) Direktive [ ]. To se stori v dogovoru s pristojnim organom.

Nacionalni organ za reševanje posreduje spremenjeni načrt odboru. Odbor naroči nacionalnemu organu za reševanje, naj upravitelja v enem tednu obvesti, ali meni, da so v načrtu, kakor je spremenjen, obravnavani sporočeni pomisleki ali so potrebne nadaljnje spremembe.

Člen 25

Spremljanje s strani odbora

1. Odbor natančno spremlja izvajanje programa reševanja s strani nacionalnih organov za reševanje. V ta namen nacionalni organi za reševanje:
  - (a) sodelujejo z odborom in mu pomagajo pri opravljanju njegove naloge spremljanja;
  - (b) v rednih časovnih razmikih, ki jih določi odbor, zagotavljajo natančne, zanesljive in popolne informacije o izvajanju programa reševanja, uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje, ki jih lahko zahteva odbor, vključno o naslednjem:
    - (i) poslovanju in finančnem stanju institucije v postopku reševanja, premostitvene institucije in nosilca za upravljanje sredstev;

- (ii) obravnavi, ki bi je bili deležni delničarji in upniki institucije pri likvidaciji institucije v skladu z običajnimi postopki zaradi insolventnosti;
- (iii) vseh tekočih sodnih postopkih v zvezi z likvidacijo premoženja propadle institucije, ugovarjanju odločitvi o reševanju in vrednotenju ali v zvezi z vlogami za nadomestilo, ki so jih vložili delničarji ali upniki;
- (iv) imenovanju, odstranitvi ali zamenjavi ocenjevalcev, upraviteljev, računovodij, pravnikov in drugih strokovnjakov, ki bi lahko bili potrebni za pomoč nacionalnim organom za reševanje ter za opravljanje njihovih nalog;
- (v) kateri koli zadevi, na katero se lahko sklicuje odbor;
- (vi) obsegu izvajanja pooblastil nacionalnih organov za reševanje iz Poglavlja V Direktive [ ] in načinu, kako se izvajajo;
- (vii) ekonomski smiselnosti, izvedljivosti in izvedbi načrta za reorganizacijo poslovanja, predvidenega v členu 24(16).

Nacionalni organi za reševanje predložijo odboru končno poročilo o izvajanju programa reševanja.

2. Na podlagi predloženih informacij lahko odbor da navodila nacionalnim organom za reševanje v zvezi s katerim koli vidikom izvajanja programa reševanja, zlasti elementi iz člena 20, in izvajanjem pooblastil za reševanje.
3. Kadar je to potrebno za doseganje ciljev reševanja, lahko Komisija po priporočilu odbora ali na lastno pobudo pregleda svojo odločitev o okviru za reševanje in sprejme ustrezne spremembe.

Člen 26

Izvajanje odločitev o reševanju

1. Nacionalni organi za reševanje sprejmejo vse potrebne ukrepe za izvršitev odločitve o reševanju iz člena 16(8), zlasti z izvajanjem nadzora nad subjekti iz člena 2, sprejetjem potrebnih ukrepov v skladu s členom 64 Direktive [ ] in zagotavljanjem, da se upoštevajo zaščitni ukrepi iz Direktive [ ]. Nacionalni organi za reševanje izvršijo vse odločitve, ki jih nanje naslovi odbor.

Za te namene uporabijo svoja pooblastila v skladu z nacionalno zakonodajo za prenos Direktive [ ] in v skladu s pogoji, določenimi v nacionalni zakonodaji. Nacionalni organi za reševanje v celoti obvestijo odbor o izvajanju teh pooblastil. Vsak ukrep, ki ga sprejmejo, je v skladu z odločitvijo iz člena 16(8).

2. Če nacionalni organ za reševanje ne uporabi odločitve iz člena 16 ali jo uporabi na način, na katerega se ne dosežejo cilji reševanja v skladu s to uredbo, je odbor pooblaščen, da od institucije v postopku reševanja zahteva, da:
  - (a) prenese na drugo osebo določene pravice, sredstva ali obveznosti institucije v postopku reševanja;
  - (b) zahteva pretvorbo dolžniških instrumentov, ki vsebujejo pogodbeni pogoj za pretvorbo, v okoliščinah iz člena 18.

3. Institucija v postopku reševanja upošteva vsako odločitev, sprejeto v skladu z odstavkom 2. Te odločitve prevladajo nad kakršno koli predhodno odločitvijo, ki so jo o isti zadevi sprejeli nacionalni organi.
4. Nacionalni organi pri ukrepanju v zvezi zadevami, ki so predmet odločitve v skladu z odstavkom 2, upoštevajo zadevno odločitev.

Poglavje 4

Sodelovanje

Člen 27

Obveznost sodelovanja

1. Odbor obvesti Komisijo o katerem koli ukrepu, ki ga sprejme za pripravo na reševanje. Člani Komisije in zaposleni Komisije morajo v zvezi z vsemi informacijami, ki jih prejmejo od odbora, upoštevati zahteve glede poslovne skrivnosti iz člena 79.
2. Odbor, Komisija, ECB in nacionalni pristojni organi ter organi za reševanje tesno sodelujejo pri izvrševanju svojih zadevnih odgovornosti iz te uredbe. ECB in nacionalni pristojni organi odboru in Komisiji zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njunih nalog.
3. Odbor, Komisija, ECB in nacionalni pristojni organi ter organi za reševanje pri izvrševanju svojih zadevnih odgovornosti iz te uredbe tesno sodelujejo pri načrtovanju reševanja, zgodnjemu posredovanju in fazah reševanja v skladu s členi 7 do 26. ECB in nacionalni pristojni organi odboru in Komisiji zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njunih nalog.
4. Za namene te uredbe, kadar ECB povabi predstavnika odbora k sodelovanju v nadzornem svetu ECB, ustanovljenem v skladu s členom 19 Uredbe Sveta EU št. [ ], odbor imenuje svojega predstavnika.
5. Za namene te uredbe odbor imenuje predstavnika, ki sodeluje v odboru za reševanje Evropskega bančnega organa, ustanovljenega v skladu s členom 113 Direktive [ ].
6. Odbor tesno sodeluje z evropskim instrumentom za finančno stabilnost (EFSF) in evropskim mehanizmom za stabilnost (ESM), zlasti kadar sta EFSF ali ESM odobrila ali bosta verjetno odobrila neposredno ali posredno finančno pomoč subjektom s sedežem v sodelujoči državi članici, zlasti v izrednih okoliščinah iz člena 24(9).
7. Odbor in ECB skleneta memorandum o soglasju, v katerem so opisani splošni pogoji njunega sodelovanja v skladu z odstavkom 2. Memorandum se redno pregleduje in objavi ob upoštevanju ustrezne obravnave zaupnih informacij.

Člen 28

Izmenjava informacij v okviru enotnega mehanizma za reševanje

1. Odbor in nacionalni organi za reševanje morajo sodelovati v dobri veri in si izmenjevati informacije.
2. Odbor Komisiji predloži vse informacije, ki jih potrebuje za izpolnjevanje svojih nalog iz te uredbe in, kadar je primerno, člena 107 PDEU.

Člen 29

Sodelovanje v okviru enotnega mehanizma za reševanje in obravnava skupin

Odstavki 4, 5, 6 in 15 člena 12 ter člani od 80 do 83 Direktive [ ] se ne uporabljajo za odnose med nacionalnimi organi za reševanje iz sodelujočih držav članic. Namesto tega se uporabljajo zadevne določbe iz te uredbe.

Člen 30

Sodelovanje z nesodelujočimi državami članicami

Kadar skupina vključuje subjekte, ki delujejo v sodelujočih državah članicah kot tudi v nesodelujočih državah članicah, ne da bi to vplivalo na odobritev Komisije, ki se zahteva v skladu s to uredbo, odbor zastopa nacionalne organe za reševanje iz sodelujočih držav članic za namene sodelovanja z nesodelujočimi državami članicami v skladu s člani 7, 8, 11, 12, 15, 50 ter 80 do 83 Direktive [ ].

Člen 31

Sodelovanje z organi iz tretjih držav

Komisija in odbor sta v okviru svojih zadevnih odgovornosti izključno odgovorna, da v imenu nacionalnih organov za reševanje sodelujočih držav članic sklepata nezavezujoče dogovore o sodelovanju iz člena 88(4) Direktive [ ] in jih o tem uradno obvestita v skladu z odstavkom 6 tega člena.

Poglavje 5

Preiskovalna pooblastila

Člen 32

Zahteve po predložitvi informacij

1. Za namen izvajanja nalog iz členov 7, 8, 11, 16 in 17 lahko odbor neposredno ali prek nacionalnih organov za reševanje od naslednjih pravnih ali fizičnih oseb zahteva, da predložijo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo:
  - (a) subjektov iz člena 2;
  - (b) zaposlenih v subjektih iz člena 2;
  - (c) tretjih oseb, ki so za subjekte iz člena 2 prevzele zunanje izvajanje funkcij ali dejavnosti.
2. Subjekti iz člena 2 in vse osebe iz točke (b) odstavka 1 predložijo zahtevane informacije v skladu z odstavkom 1. Določbe o poslovni skrivnosti ne odpravijo dolžnosti navedenih subjektov in oseb, da predložijo navedene informacije. Predložitev zahtevanih informacij se ne šteje za kršitev varovanja poslovne skrivnosti.
3. Kadar odbor pridobi informacije neposredno od navedenih subjektov in oseb, da te informacije na voljo zadevnim nacionalnim organom za reševanje.

4. Odbor lahko stalno pridobiva vse informacije o kapitalu, likvidnosti, sredstvih in obveznostih, ki se nanašajo na vsako institucijo, za katero veljajo njegova pooblastila za reševanje, ki so bistvena za namene reševanja.
5. Odbor, pristojni organi in nacionalni organi za reševanje lahko pripravijo memorandum o soglasju s postopkom za izmenjavo informacij.
6. Pristojni organi, vključno z ECB, kjer je to potrebno, in nacionalni organi za reševanje sodelujejo z odborom, da bi preverili, ali so nekatere ali vse zahtevane informacije že na voljo. Kadar so takšne informacije na voljo, jih pristojni organi, vključno z ECB, kadar je to relevantno, ali nacionalni organi za reševanje posredujejo odboru.

Člen 33

Splošne preiskave

1. Odbor lahko za namene izvajanja nalog iz členov 7, 8, 11, 16 in 17 ter v skladu s katerimi koli drugimi pogoji, določenimi v ustrezni zakonodaji Unije, opravi vse potrebne preiskave oseb iz člena 32(1), ki imajo sedež ali se nahajajo v sodelujoči državi članici.

Pri tem ima odbor pravico:

- (a) zahtevati predložitev dokumentov;
  - (b) pregledati poslovne knjige in evidence oseb iz člena 32(1) ter pridobiti kopije takšnih poslovnih knjig in evidenc oziroma izpiske iz njih;
  - (c) pridobiti pisno ali ustno obrazložitev oseb iz člena 32(1) ali njihovih predstavnikov ali zaposlenih;
  - (d) opraviti razgovor s katero koli drugo osebo, ki privoli v razgovor, da bi zbral informacije o predmetu preiskave;
2. Osebe iz člena 32(1) so predmet preiskav, ki se uvedejo na podlagi sklepa odbora.

Če oseba ovira preiskavo, nacionalni organi za reševanje sodelujoče države članice, v kateri se nahajajo zadevni prostori, v skladu z nacionalno zakonodajo zagotovijo potrebno pomoč, vključno z dostopom odbora do poslovnih prostorov pravnih oseb iz člena 32(1), da se lahko izvajajo navedene pravice.

Člen 34

Inšpekcijski pregledi na kraju samem

1. Odbor lahko za namene izvajanja nalog iz členov 7, 8, 11, 16 in 17 ter v skladu z drugimi pogoji, določenimi v ustrezni zakonodaji Unije, na podlagi predhodnega obvestila zadevnim nacionalnim organom za reševanje, izvede vse inšpekcijske preglede na kraju samem v poslovnih prostorih pravnih oseb iz člena 32(1). Odbor lahko inšpekcijski pregled na kraju samem opravi tudi brez predhodne najave zadevnim pravnim osebam, če je to potrebno zaradi pravilne izvedbe in učinkovitosti pregleda.
2. Uradniki odbora in druge osebe, ki jih odbor pooblasti za opravljanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem, lahko vstopijo v vse poslovne prostore in na zemljišče

pravnih oseb, ki se preiskujejo na podlagi odločitve odbora o pregledu v skladu s členom 32(2), ter imajo vsa pooblastila iz člena 32(1).

3. Pravne osebe iz člena 32(1) so predmet pregleda na kraju samem, ki se izvedejo na podlagi odločitve odbora.
4. Uradniki in drugi spremljevalci, ki so jih pooblastili ali imenovali nacionalni organi za reševanje držav članic, v katerih naj bi se izvedel pregled, pod nadzorom in ob usklajevanju odbora aktivno pomagajo uradnikom in drugim osebam, ki jih pooblasti odbor. V ta namen imajo pooblastila iz odstavka 2. Uradniki nacionalnih organov za reševanje iz zadevnih sodelujočih držav članic imajo tudi pravico sodelovati pri inšpekcijskih pregledih na kraju samem.
5. Če uradniki in drugi spremljevalci, ki jih za to pooblasti ali imenuje odbor, ugotovijo, da oseba nasprotuje inšpekcijskemu pregledu, odrejenemu na podlagi odstavka 1, jim nacionalni organi za reševanje iz zadevnih sodelujočih držav članic zagotovijo potrebno pomoč v skladu z nacionalno zakonodajo. Kolikor je to potrebno za pregled, ta pomoč vključuje zapečatenje vseh poslovnih prostorov in poslovnih knjig ali evidenc. Kadar zadevnemu nacionalnemu organu za reševanje to pooblastilo ni na voljo, uporabi svoja pooblastila, da zahteva potrebno pomoč drugih nacionalnih organov za reševanje.

Člen 35

Dovoljenje sodnega organa

1. Če je za inšpekcijski pregled na kraju samem iz člena 34(1) in (2) ali za pomoč iz člena 34(5) v skladu z nacionalnimi pravili potrebno dovoljenje sodnega organa, se zaprosi za takšno dovoljenje.
2. Kadar se zaprosi za dovoljenje iz odstavka 1, nacionalni sodni organ preveri, ali je odločitev odbora pristna in da predvideni prisilni ukrepi niso niti enostranski niti pretirani, pri čemer upošteva vsebino inšpekcijskega pregleda. Pri nadzoru sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalni sodni organ od odbora zahteva podrobne razlage, zlasti v zvezi s tem, zakaj odbor sumi, da je prišlo do kršitve aktov iz člena 26, ter glede resnosti domnevne kršitve in narave vpletenosti osebe, ki je predmet prisilnih ukrepov. Vendar nacionalni sodni organ ne presoja, ali je bil inšpekcijski pregled potreben, niti ne zahteva, da se mu zagotovijo informacije o spisu??? odbora. Zakonitost odločitve odbora lahko preuči le Sodišče Evropske unije.

Poglavje 6

Pooblastila za sankcioniranje

Člen 36

Globe

1. Če odbor ugotovi, da je subjekt iz člena 2 namerno ali iz malomarnosti zagrešil katero od kršitev iz odstavka 2, odbor odredi zadevnemu nacionalnemu organu za reševanje, naj naloži globo v zvezi z zadevnim subjektom iz člena 2 v skladu z Direktivo [ ].

Kršitev takšnega subjekta velja za namerno, če obstajajo objektivna dejstva, ki dokazujejo, da sta subjekt ali njegovo višje poslovodstvo namerno storila kršitev.

2. Globe se lahko naložijo subjektom iz člena 2 za naslednje kršitve:
  - (a) če ne predložijo informacij, zahtevanih v skladu s členom 32;
  - (b) če ne privolijo v splošno preiskavo v skladu s členom 33 ali inšpekcijske preglede na kraju samem ter ne predložijo zahtevanih informacij v skladu s členom 32;
  - (c) če ne prispevajo v sklad v skladu s členoma 66 ali 67;
  - (d) če ne upoštevajo sklepa, naslovljenega na odbor v skladu s členom 24.
3. Nacionalni organi za reševanje objavijo naložene globe v skladu z odstavkom 1. Če bi objava vpletenim osebam povzročila nesorazmerno škodo, nacionalni organi za reševanje objavijo sankcije, ne da bi razkrili identiteto strank.
4. Odbor za določitev doslednih, učinkovitih in uspešnih praks izvrševanja ter za zagotavljanje skupne, enotne in dosledne uporabe te uredbe izda smernice za uporabo glob in periodičnih denarnih kazni, ki se naslovijo na nacionalne organe za reševanje.

Člen 37

Periodične denarne kazni

1. Odbor odredi zadevnemu nacionalnemu organu za reševanje, naj naloži periodične denarne kazni v zvezi z zadevnim subjektom iz člena 2 v skladu z Direktivo [ ], da se doseže naslednje:
  - (a) kreditna institucija upošteva odločitve, sprejeto v skladu s členom 32;
  - (b) oseba iz člena 32(1) predloži popolne informacije, ki so se zahtevale z odločitvijo v skladu z navedenim členom;
  - (c) oseba iz člena 33(1) privoli v preiskavo in zlasti zagotovi popolne evidence, podatke, postopke ali drug potreben material ter dopolni in popravi druge informacije iz preiskave, ki se je začela na podlagi odločitve, sprejete v skladu z navedenim členom;
  - (d) oseba iz člena 34(1) privoli v inšpekcijski pregled na kraju samem, zahtevan z odločitvijo v skladu z navedenim členom.
2. Periodične denarne kazni so učinkovite in sorazmerne. Periodične denarne kazni se naložijo na dnevni osnovi dokler zadevna kreditna institucija ali zadevna oseba ne izpolnjuje zadevnih odločitev iz točk (a) do (d) odstavka 1.
3. Periodične denarne kazni se lahko naložijo za obdobje, ki ni daljše od šestih mesecev.

DEL III INSTITUCIONALNI OKVIR

NASLOV I

ODBOR

Člen 38

Pravni status

1. Ustanovi se Enotni odbor za reševanje. Odbor je agencija Evropske unije s posebno strukturo, ki ustreza njegovim nalogam. Odbor je pravna oseba.
2. Odbor v državah članicah uživa najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki v skladu z nacionalnim pravom pripada pravnim osebam. Odbor lahko zlasti pridobi in odtuji premičnine in nepremičnine ter je stranka v pravnih postopkih.
3. Odbor zastopa izvršni direktor.

Člen 39

Sestava

1. Odbor je sestavljen iz:
  - (a) izvršnega direktorja,
  - (b) namestnika izvršnega direktorja,
  - (c) člana, ki ga imenuje Komisija,
  - (d) člana, ki ga imenuje ECB,
  - (e) člana, ki ga imenuje vsaka sodelujoča država članica in zastopa nacionalni organ za reševanje.
2. Mandat izvršnega direktorja, namestnika izvršnega direktorja in članov odbora, ki ju imenujeta Komisija in ECB, traja pet let. Ob upoštevanju člena 53(6) mandat ni obnovljiv.
3. Upravna in vodstvena struktura odbora je sestavljena iz:
  - (a) plenarne seje odbora, ki izvaja naloge iz člena 47;
  - (b) izvršne seje odbora, ki izvaja naloge iz člena 51;
  - (c) izvršnega direktorja, ki izvaja naloge iz člena 53.

Člen 40

Skladnost z zakonodajo Unije

Odbor deluje v skladu z zakonodajo Unije, zlasti v zvezi s sklepi Komisije v skladu s to uredbo.

Člen 41

Odgovornost

1. Odbor za izvajanje te uredbe odgovarja Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji v skladu z odstavki 2 do 8.
2. Odbor Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču vsako leto predloži poročilo o izvajanju nalog, prenesenih nanj s to uredbo.
3. Izvršni direktor navedeno poročilo javno predstavi Evropskemu parlamentu in Svetu.
4. Na zahtevo Evropskega parlamenta izvršni direktor sodeluje na zaslišanju o izvajanju nalog reševanja, ki ga izvedejo pristojni odbori Parlamenta.
5. Izvršnega direktorja se lahko na zahtevo Sveta zasliši o izvajanju nalog reševanja pred Svetom.
6. Odbor na vprašanja, ki jih nanj naslovita Evropski parlament ali Svet, odgovori v ustni ali pisni obliki v skladu z lastnimi postopki in ob prisotnosti predstavnikov iz vseh sodelujočih držav članic, katerih valuta ni euro.
7. Izvršni direktor ima na zahtevo zaupne ustne razprave za zaprtimi vrati s predsednikom in podpredsedniki pristojnega odbora Evropskega parlamenta, če so take razprave potrebne za izvajanje pooblastil Evropskega parlamenta v skladu s Pogodbo. Med Evropskim parlamentom in odborom se sklene sporazum o podrobnih načinih organizacije takih razprav, da se zagotovi popolna zaupnost v skladu z obveznostmi glede zaupnosti, ki veljajo za ECB kot pristojni organ v skladu z zadevno zakonodajo Unije.
8. Odbor med vsemi preiskavami Parlamenta sodeluje s Parlamentom ob upoštevanju PDEU. Odbor in Parlament skleneta ustrezne sporazume o praktičnih načinih izvajanja demokratične odgovornosti in nadzora nad izvajanjem nalog, prenesenih na odbor s to uredbo. Ti sporazumi med drugim vključujejo dostop do informacij, sodelovanje v preiskavah in informacije o postopku izbire izvršnega direktorja.

Člen 42

Nacionalni parlamenti

1. Zaradi posebnih nalog odbora lahko nacionalni parlamenti sodelujočih držav članic z lastnimi postopki od njega zahtevajo, da pisno odgovori na vse pripombe in vprašanja, ki mu jih predložijo v zvezi z njegovimi funkcijami v skladu s to uredbo.
2. Nacionalni parlament sodelujoče države članice lahko pozove izvršnega direktorja, da sodeluje v izmenjavi mnenj v zvezi z reševanjem kreditnih institucij v navedeni državi članici skupaj s predstavnikom nacionalnega organa za reševanje.
3. Ta uredba ne vpliva na odgovornost nacionalnih organov za reševanje naproti nacionalnim parlamentom v skladu z nacionalno zakonodajo v zvezi z izvajanjem nalog, ki se niso prenesle na odbor ali Komisijo s to uredbo.

Člen 43

Neodvisnost

1. Pri izvajanju nalog, prenesenih nanj s to uredbo, odbor in nacionalni organi za reševanje delujejo neodvisno in v splošnem interesu.
2. Člani odbora iz člena 40(2) delujejo neodvisno in objektivno v interesu Unije kot celote ter ne zahtevajo ali prejemajo navodil od institucij ali organov Unije, katere koli vlade države članice ali drugega javnega ali zasebnega organa.

Člen 44

Sedež

Odbor ima sedež v Bruslju, Belgija.

NASLOV II

PLENARNA SEJA ODBORA

Člen 45

Sodelovanje na plenarnih sejah

Na plenarnih sejah odbora sodelujejo vsi člani odbora.

Člen 46

Naloge

1. Plenarna seja odbora:
  - (a) vsako leto do 30. novembra sprejme letni delovni program odbora za prihajajoče leto v skladu s členom 49(1) na podlagi osnutka, ki ga predloži izvršni direktor, in ga v vednost posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Evropski centralni banki;
  - (b) sprejme letni proračun odbora v skladu s členom 59(2);
  - (c) odloči o prostovoljnem izposojanju med shemami financiranja v skladu s členom 68, o vzajemni uporabi nacionalnih shem financiranja v skladu s členom 72 in o posojilih sistemom zajamčenih vlog v skladu s členom 73;
  - (d) sprejme letno poročilo o dejavnostih odbora iz člena 42. To poročilo vsebuje podrobne obrazložitve v zvezi z izvajanjem proračuna;
  - (e) sprejme finančna pravila, ki se uporabljajo za odbor v skladu s členom 61;
  - (f) sprejme strategijo za boj proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganji goljufij, pri čemer upošteva stroške in koristi ukrepov, ki naj bi se izvajali;
  - (g) sprejme pravila za preprečevanje in upravljanje nasprotij interesov v zvezi z njegovimi člani;
  - (h) sprejme poslovnik;

- (i) v skladu z odstavkom 2 v zvezi z zaposlenimi odbora izvaja pooblastila, ki jih kadrovske predpisi podeljujejo pristojnemu organu za imenovanja in ki se na podlagi pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev podelijo organu, pooblaščenemu za sklenitev pogodbe o zaposlitvi²⁵ („pooblastila pristojnega organa za imenovanja“);
  - (j) sprejme ustrezna izvedbena pravila, da se zagotovi izvajanje kadrovskih predpisov in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev v skladu s členom 110 kadrovskih predpisov;
  - (k) v skladu s kadrovskimi predpisi in pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev imenuje računovodjo, ki je pri izvajanju svojih nalog funkcionalno neodvisen;
  - (l) zagotovi ustrezne ukrepe v odziv na ugotovitve in priporočila, ki izhajajo iz notranjih in zunanjih revizijskih poročil in ocen ter iz preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF);
  - (m) sprejme vse odločitve v zvezi z vzpostavitvijo notranjih struktur odbora in po potrebi njihovih sprememb.
2. Odbor na plenarni seji v skladu s členom 110 kadrovskih predpisov sprejme sklep na podlagi člena 2(1) kadrovskih predpisov in člena 6 pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, pri čemer zadevna pooblastila pristojnega organa za imenovanja prenese na izvršnega direktorja in določi pogoje, pod katerimi se prenos pooblastil lahko začasno prekine. Izvršni direktor lahko nadalje prenese navedena pooblastila.

Če to zahtevajo izjemne okoliščine, lahko odbor na plenarni seji s sklepom začasno prekine prenos pooblastil pristojnega organa za imenovanja na izvršnega direktorja in na osebe, na katere jih je prenesel slednji, ter jih izvaja sam ali jih prenese na enega od njegovih članov ali na zaposlenega, ki ni izvršni direktor.

Člen 47

Plenarna seja odbora?

1. Izvršni direktor skliče plenarne seje odbora.
2. Odbor se vsaj dvakrat letno sestane na redni plenarni seji. Poleg tega se sestane na pobudo izvršnega direktorja, na zahtevo Komisije ali na zahtevo vsaj tretjine svojih članov.
3. Plenarna seja odbora lahko povabi opazovalce, da se udeležijo seje na *ad hoc* osnovi.
4. Odbor zagotovi sekretariat plenarne seje odbora.

Člen 48

Postopek odločanja

1. Odbor na plenarni seji sprejema odločitve z navadno večino članov. Vendar se odločitve iz točke (c) člena 47(1) sprejemajo z dvotretjinsko večino članov.
2. Izvršni direktor sodeluje pri glasovanju.

---

²⁵

3. Odbor sprejme in objavi svoj poslovnik. V poslovniku se določi podrobnejša ureditev glede glasovanja, zlasti okoliščine, v katerih lahko član deluje v imenu drugega člana in po potrebi tudi pravila glede sklepčnosti.

NASLOV III

IZVRŠNA SEJA ODBORA

Člen 49

Sodelovanje na izvršnih sejah

1. Ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 na izvršnih sejah odbora sodelujejo člani odbora iz člena 40(1)(a) do (d).
2. Pri posvetovanju o subjektu iz člena 2 ali skupini subjektov, ki deluje v samo eni sodelujoči državi članici, v razpravah in postopku odločanja v skladu s členom 52(1) in (3) sodeluje tudi član, ki ga je imenovala navedena država članica.
3. Pri posvetovanju o čezmejni skupini v razpravah in postopku odločanja v skladu s členom 52(2) in (3) sodelujejo tudi član, ki ga je imenovala država članica, v kateri se nahaja organ za reševanje na ravni skupine, ter člani, ki so jih imenovale države članice, v katerih ima sedež podrejeno podjetje ali subjekt, ki je vključen v konsolidiran nadzor.

Člen 50

Naloge

1. Odboru pri plenarni seji pomaga izvršna seja odbora.
2. Izvršna seja odbora:
  - (a) pripravlja sklepe, ki jih sprejme odbor na plenarni seji;
  - (b) sprejme vse sklepe za izvajanje te uredbe.To vključuje:
  - (i) čim prejšnjo zagotovitev vseh ustreznih informacij Komisiji, da lahko slednja presodi in sprejme utemeljeno odločitev v skladu s členom 16(6);
  - (ii) odločitev glede dela II proračuna odbora za sklad.
3. Če je to potrebno zaradi nujnosti, lahko odbor na izvršni seji sprejme nekaterečasne odločitve v imenu plenarne seje odbora, zlasti z zvezi z upravnim vodenjem, vključno s proračunskimi zadevami.
4. Izvršna seja odbora se sestane na pobudo izvršnega direktorja ali na zahtevo članov.
5. Odbor na plenarni seji določi poslovnik za izvršno sejo odbora.

Člen 51

Odločanje

1. Pri posvetovanju o posameznem subjektu ali skupini, ki deluje v samo eni sodelujoči državi članici, odbor sprejema odločitve na izvršnih sejah z navadno večino

sodelujočih članov. V primeru neodločenega izida glasovanja odloča glas izvršnega direktorja.

2. Pri posvetovanju o čezmejni skupini odbor sprejema odločitve na izvršnih sejah z navadno večino sodelujočih članov. Člani odbora iz člena 40(2) in član, ki ga imenuje država članica, v kateri se nahaja organ za reševanje na ravni skupine, imajo vsak po en glas. Vsak drug sodelujoči član ima glasovalno pravico, ki je enaka enemu glasu, deljenemu s številom nacionalnih organov za reševanje v državah članicah, v katerih deluje podrejeno podjetje ali subjekt, ki je vključen v konsolidiran nadzor. V primeru neodločenega izida glasovanja odloča glas izvršnega direktorja.
3. Dokler se ne doseže ciljna raven financiranja iz člena 65, lahko član, ki ga je imenovala država članica, enkrat zahteva nadaljnje posvetovanje odbora, če odločitev, o kateri se razpravlja, posega v fiskalne obveznosti navedene države članice.
4. Odbora na izvršni seji sprejme in objavi poslovnik za izvršne seje.
Zasedanja izvršne seje odbora skliče izvršni direktor na lastno pobudo ali na zahtevo dveh članov, zasedanjem pa predseduje izvršni direktor. Odbor lahko povabi opazovalce, da se udeležijo njegovih izvršnih sej na *ad hoc* osnovi.

NASLOV IV

IZVRŠNI DIREKTOR IN NAMESTNIK IZVRŠNEGA DIREKTORJA

Člen 52

Imenovanje in naloge

1. Odboru predseduje izvršni direktor, zaposlen za poln delovni čas, ki nima nobenih drugih funkcij na nacionalni ravni.
2. Izvršni direktor je odgovoren za:
  - (a) pripravo dela odbora za njegove plenarne in izvršne seje ter sklic in predsedovanje na zasedanjih sej;
  - (b) vse zadeve, povezane z zaposlenimi;
  - (c) zadeve, povezane z dnevnim upravljanjem;
  - (d) izvajanje proračuna odbora v skladu s členom 59(3);
  - (e) upravljanje odbora;
  - (f) izvajanje letnega delovnega programa odbora;
  - (g) pripravo osnutka poročila vsako leto, ki vsebuje oddelek o dejavnostih reševanja odbora ter oddelek o finančnih in upravnih zadevah.
3. Izvršnemu direktorju pomaga namestnik izvršnega direktorja.
Namestnik izvršnega direktorja izvaja funkcije izvršnega direktorja, kadar je slednji odsoten.
4. Izvršni direktor in namestnik izvršnega direktorja sta imenovana na podlagi sposobnosti, kvalifikacij, znanja na področju bančništva in financ ter izkušenj, ki so relevantne za finančni nadzor in regulacijo.

5. Potem, ko je prejela mnenje odbora na plenarni seji, Komisija Svetu predlaga seznam kandidatov za izvršnega direktorja in namestnika izvršnega direktorja. Po tem, ko je slišal mnenje Evropskega parlamenta, Svet imenuje izvršnega direktorja in namestnika izvršnega direktorja.
6. Z odstopanjem od člena 40(2) mandat prvega namestnika izvršnega direktorja, imenovanega po začetku veljavnosti te uredbe, traja tri leta; mandat se lahko obnovi enkrat za obdobje petih let. Izvršni direktor in namestnik izvršnega direktorja ostaneta na svojih funkcijah, dokler nista imenovana njuna naslednika.
7. Izvršni direktor ali namestnik izvršnega direktorja, katerega mandat je bil podaljšan, ne sodelujeta v novem postopku izbire za isti položaj na koncu celotnega obdobja.
8. Če izvršni direktor in namestnik izvršnega direktorja ne izpolnjujeta več pogojev, ki se zahtevajo za izvajanje njunih nalog, ali sta bila kriva hujše kršitve, lahko Svet na predlog Komisije in po prejemu mnenja Evropskega parlamenta, izvršnega direktorja ali namestnika izvršnega direktorja odstavi.

Člen 53

Neodvisnost

1. Izvršni direktor in namestnik izvršnega direktorja svoje naloge izvajata v skladu z odločitvami Komisije in odbora.
Kadar sodelujeta pri posvetovanjih in postopkih odločanja v odboru, izvršni direktor in namestnik izvršnega direktorja ne zahtevata ali prejemata navodil od institucij ali organov Unije, temveč izrazita lastna stališča in glasujeta neodvisno. Pri navedenih posvetovanjih in postopkih odločanja namestnik izvršnega direktorja ne odgovarja izvršnemu direktorju.
2. Nobena od držav članic in noben drug javni ali zasebni organ ne smejo poskušati vplivati na izvršnega direktorja in namestnika izvršnega direktorja pri izvajanju njunih nalog.
3. V skladu s kadrovskimi predpisi iz člena 78(6) sta izvršni direktor in namestnik izvršnega direktorja po izteku mandata še naprej zavezana ravnati pošteno in diskretno pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti.

NASLOV V

FINANČNE DOLOČBE

Poglavje 1

Splošne določbe

Člen 54

Sredstva

Odbor je odgovoren, da za opravljanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, nameni potrebna finančna sredstva in človeške vire.

Člen 55

Proračun

1. Za vsako poslovno leto, ki je enako koledarskemu letu, se pripravijo ocene prihodkov in odhodkov odbora, ki so prikazane v proračunu odbora.
2. Proračun odbora je uravnotežen v smislu prihodkov in odhodkov.
3. Proračun je sestavljen iz dveh delov: iz dela I za upravljanje odbora in iz dela II za sklad.

Člen 56

Del I proračuna za upravljanje odbora

1. Prihodki dela I proračuna so sestavljeni iz letnih prispevkov, potrebnih za kritje upravnih odhodkov v skladu s členom 62(1)(a).
2. Odhodki dela I proračuna vključujejo vsaj izdatke za zaposlene, plače, upravljanje, infrastrukturo, poklicno usposabljanje in izdatke za poslovanje.

Člen 57

Del II proračuna za sklad

1. Prihodki dela II proračuna so sestavljeni zlasti iz naslednjega:
  - (a) prispevkov, ki jih plačajo institucije s sedežem v sodelujočih državah članicah v skladu s členom 62, z izjemo letnega prispevka iz člena 62(1)(a);
  - (b) posojil, prejetih od drugih shem za financiranje reševanja v nesodelujočih državah članicah v skladu s členom 68(1);
  - (c) posojil, prejetih od finančnih institucij ali drugih tretjih oseb v skladu s členom 69;
  - (d) donosov od nalaganja sredstev, ki se držijo v skladu, v skladu s členom 70.
2. Odhodki dela II proračuna so sestavljeni iz naslednjega:
  - (a) odhodkov za namene iz člena 71;
  - (b) investicij v skladu s členom 70;
  - (c) obresti, plačanih na posojila, prejeta od drugih shem za financiranje reševanja v nesodelujočih državah članicah v skladu s členom 68(1);
  - (d) obresti, plačanih na posojila, prejeta od finančnih institucij ali drugih tretjih oseb v skladu s členom 69.

Člen 58

Priprava in izvajanje proračuna

1. Izvršni direktor vsako leto do 15. februarja pripravi oceno prihodkov in odhodkov odbora za naslednje leto in jo vsako leto najkasneje do 31. marca pošlje v potrditev odboru na plenarni seji.

2. Proračun odbora se sprejme na plenarni seji odbora na podlagi ocene prihodkov in odhodkov. Po potrebi proračun ustrezno prilagodi.
3. Proračun odbora izvaja izvršni direktor.

Člen 59

Revizija in nadzor

1. V odboru se vzpostavi notranja revizijska funkcija, ki se izvaja v skladu z ustreznimi mednarodnimi standardi. Notranji revizor, ki ga imenuje odbor, je slednjemu odgovoren za preverjanje pravilnega delovanja sistemov in postopkov odbora za izvajanje proračuna.
2. Notranji revizor svetuje odboru pri obravnavanju tveganj tako, da izdaja neodvisna mnenja o kakovosti sistemov za upravljanje in nadzor ter priporočila za izboljšanje pogojev izvajanja operacij in spodbujanje preudarnega finančnega upravljanja.
3. Za vzpostavitev sistemov in postopkov notranjega nadzora, ki so primerni za izvajanje revizorjevih nalog, je odgovoren odbor.

Člen 60

Predstavitev računovodskih izkazov in razrešnica

1. Izvršni direktor deluje kot odredbodajalec.
2. Računovodja odbora do 1. marca naslednjega poslovnega leta Računskemu sodišču pošlje začasne računovodske izkaze.
3. Izvršna seja odbora vsako leto do 31. marca Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču posreduje začasne računovodske izkaze odbora za predhodno poslovno leto.
4. Po prejemu pripomb Računskega sodišča na začasne računovodske izkaze odbora izvršni direktor pripravi končne računovodske izkaze na lastno odgovornost in jih pošlje v potrditev odboru na plenarni seji.
5. Izvršni direktor po vsakem poslovnem letu do 1. julija pošlje končne računovodske izkaze Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču.
6. Izvršni direktor Računskemu sodišču pošlje odgovor na njegove pripombe do 30. septembra.
7. Končni računovodski izkazi se objavijo v Uradnem listu Evropske unije do 15. novembra naslednjega leta.
8. Odbor na plenarni seji izvršnemu direktorju podeli razrešnico v zvezi z izvajanjem proračuna.
9. Izvršni odbor Evropskemu parlamentu na zahtevo slednjega predloži vse potrebne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi odbora.

Člen 61

Finančna pravila

Odbor po posvetovanju z Računskim sodiščem in Komisijo sprejme notranje finančne določbe, ki zlasti določajo postopek za pripravo in izvajanje proračuna.

Kolikor je skladno s posebno naravo odbora, so finančne določbe osnovane na okvirni finančni uredbi, sprejeti za organe, vzpostavljene po PDEU v skladu s členom 208 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije²⁶.

Člen 62

Prispevki

1. Subjekti iz člena 2 prispevajo v proračun odbora v skladu s to uredbo in delegiranimi akti o prispevkih, sprejetimi v skladu z odstavkom 5. Prispevke sestavljajo:
  - (a) letni prispevki, potrebni za kritje upravnih odhodkov;
  - (b) predhodni letni prispevki, potrebni za doseg ciljne ravni financiranja sklada, opredeljene v členu 65, ki se izračunajo v skladu s členom 66;
  - (c) izredni naknadni prispevki, izračunani v skladu s členom 67.
2. Znesek prispevkov se določi na takšni ravni, da se zagotovi, da so z njimi povezani prihodki načeloma zadostni za zagotovitev uravnoteženega proračuna odbora vsako leto in za naloge sklada.
3. Odbor v skladu z delegiranimi akti iz odstavka 5 določi prispevke, ki jih mora plačati vsak subjekt iz člena 2, s sklepom, naslovljenim na zadevni subjekt. Odbor uporablja postopkovna, poročevalska in druga pravila, ki zagotavljajo, da so prispevki plačani v celoti in pravočasno.
4. Sredstva, zbrana v skladu z odstavki 1, 2 in 3, se uporabljajo samo za namene te uredbe.
5. Komisija je pooblaščenca za sprejetje delegiranih aktov o prispevkih skladno s členom 82, da:
  - (a) se določijo vrste prispevkov in zadeve, za katere se morajo plačati, način, kako se izračuna znesek prispevkov, in način, kako se prispevki plačajo;
  - (b) se določijo pravila glede registracije, računovodenja, poročanja in druga pravila iz odstavka 3, potrebna za zagotavljanje, da so prispevki v celoti in pravočasno plačani;
  - (c) se določi sistem prispevkov za institucije, ki so prejele dovoljenje za poslovanje po tem, ko je sklad dosegel ciljno raven;
  - (d) se določijo letni prispevki, potrebni za kritje upravnih stroškov odbora, preden ta postane popolnoma operativen.

²⁶ UL L 298, 26.10.2012. str. 1.

Člen 63

Ukrepi za boj proti goljufijam

1. Da bi se olajšal boj proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejanjem v skladu z Uredbo (ES) št. 1073/1999, odbor v šestih mesecih po tem, ko postane operativen, pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) in sprejme ustrezne določbe, ki se uporabljajo za vse zaposlene odbora, pri čemer uporabi predlogo iz priloge k navedenemu sporazumu.
2. Računsko sodišče ima pravico revidirati, na osnovi dokumentacije in na kraju samem, upravičence, izvajalce in podizvajalce, ki so prejeli sredstva Unije iz odbora.
3. OLAF lahko v skladu z določbami in postopki, določenimi v Uredbi (ES) št. 1073/1999 in Uredbo (Euratom, ES) št. 2185/96, izvaja preiskave, vključno s pregledi na kraju samem in inšpekcijami, da ugotovi, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali drugega nezakonitega dejanja, ki vpliva na finančne interese Unije, v zvezi s pogodbo, ki jo financira odbor.

Poglavje 2

Enotni sklad za reševanje bank

ODDELEK 1

SESTAVA SKLADA

Člen 64

Splošne določbe

1. Ustanovi se Enotni sklad za reševanje bank.
2. Odbor sklad uporablja samo za namene zagotavljanja učinkovitega izvajanja instrumentov in pooblastil za reševanje iz dela II, naslova I ter v skladu s cilji reševanja in načeli, ki urejajo reševanje, iz členov 12 in 13. Proračun Unije v nobenem primeru ni odgovoren za odhodke ali izgube sklada.
3. Sklad je v lasti odbora.

Člen 65

Ciljna raven financiranja

1. V obdobju, ki ni daljše od 10 let od začetka veljavnosti te uredbe, razpoložljiva finančna sredstva sklada dosežejo vsaj 1 % zneska vlog vseh kreditnih institucij z dovoljenjem v sodelujočih državah članicah, ki so zajamčene v skladu z Direktivo 94/19/ES.
2. V začetnem obdobju iz odstavka 1 se prispevki v sklad, izračunani v skladu s členom 66 in zbrani v skladu s členom 62, časovno razporedijo kar se da enakomerno, dokler ni dosežena ciljna raven, razen če se jih glede na razmere lahko plača vnaprej ob upoštevanju ugodnih tržnih razmer ali potreb po financiranju.

3. Odbor lahko začetno obdobje podaljša za največ štiri leta, če skupna izplačila sklada presežejo 0,5 % skupnega zneska iz odstavka 1.
4. Če se po začetnem obdobju iz odstavka 1 razpoložljiva finančna sredstva zmanjšajo pod ciljno raven iz odstavka 1, se prispevki, izračunani v skladu s členom 66, zbirajo, dokler ni dosežena ciljna raven. Če razpoložljiva finančna sredstva znašajo manj kot polovico ciljne ravni, letni prispevki znašajo najmanj četrtno ciljne ravni.
5. Komisija je pooblaščenca za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 82, da določi naslednje:
  - (a) merila za časovno razporeditev izračunanih prispevkov v skladu z odstavkom 2;
  - (b) razmere, v katerih se plačilo prispevkov lahko prestavi na zgodnejši čas v skladu z odstavkom 2;
  - (c) merila za določitev, za koliko let se lahko podaljša začetno obdobje iz odstavka 1 v skladu z odstavkom 3;
  - (d) merila za določitev letnih prispevkov iz odstavka 4.

Člen 66

Predhodni prispevki

1. Posamezni prispevek vsake institucije se pobere vsaj na letni osnovi in se izračuna sorazmerno z zneskom njenih obveznosti, brez lastnih sredstev in kritih vlog, glede na skupne obveznosti, brez lastnih sredstev in kritih vlog, vseh institucij z dovoljenjem na ozemljih sodelujočih držav članic.
Prispevek se prilagodi sorazmerno s profilom tveganja posamezne institucije v skladu z merili, določenimi v delegiranih aktih iz člena 94(7) Direktive [ ].
2. Razpoložljiva finančna sredstva, ki jih je treba upoštevati, da se doseže ciljna raven financiranja iz člena 65, lahko vključujejo zaveze za plačilo, ki so v celoti zavarovane s sredstvi z nizkim tveganjem, ki niso obremenjena z nobenimi pravicami tretjih oseb, pri čemer so na voljo in namenjene izključno uporabi s strani odbora, in sicer za namene iz člena 71(1). Delež teh nepreklicnih zavez za plačilo ne presega 30 % celotnega zneska prispevkov, ki se zberejo v skladu z odstavkom 1.
3. Komisija je pooblaščenca za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 82, da določi naslednje:
  - (a) metodo za izračun posameznih prispevkov iz odstavka 1;
  - (b) kakovost zavarovanja s premoženjem, ki se uporablja za kritje zavez za plačilo iz odstavka 2;
  - (c) merila za izračun deleža zavez za plačilo iz odstavka 2.

Člen 67

Izredni naknadni prispevki

1. Če razpoložljiva finančna sredstva ne zadoščajo za pokrivanje izgub, stroškov ali drugih odhodkov, ki nastanejo pri uporabi sklada, odbor v skladu s členom 62 od institucij z dovoljenjem na ozemlju sodelujočih držav članic zbere izredne naknadne

prispevke za kritje dodatnih zneskov. Ti izredni prispevki se med institucijami razporedijo v skladu s pravili iz člena 66.

2. Odbor lahko institucijo v skladu z delegiranimi akti iz odstavka 3 v celoti ali deloma oprosti obveznosti plačila naknadnih prispevkov v skladu z odstavkom 1, če bi vsota plačil iz člena 66 in odstavka 1 tega člena ogrozila poravnavo terjatev drugih upnikov do institucije. Taka oprostitev se odobri za največ 6 mesecev, vendar se lahko obnovi na prošnjo institucije.
3. Komisija je pooblaščenca za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 82, da določi razmere in pogoje, v katerih se lahko subjekt iz člena 2 deloma ali v celoti oprosti plačila naknadnih prispevkov v skladu z odstavkom 2.

Člen 68

Prostovoljno izposojanje med shemami financiranja

1. Odbor lahko zahteva, da si za sklad izposodi sredstva iz vseh drugih shem za financiranje reševanja v nesodelujočih državah članicah, če:
  - (a) zneski, zbrani v skladu s členom 66, ne zadoščajo za kritje izgub, stroškov ali drugih odhodkov, nastalih zaradi uporabe sklada;
  - (b) izredni naknadni prispevki, predvideni v členu 67, niso takoj dostopni;
  - (c) alternativni viri financiranja, predvideni v členu 69, niso takoj dostopni pod razumnimi pogoji.
2. Navedene sheme za financiranje reševanja odločijo o taki zahtevi v skladu s členom 97 Direktive [ ]. Za pogoje izposojanja se uporabljajo točke (a), (b) in (c) člena 97(3) navedene Direktive [ ].

Člen 69

Alternativni viri financiranja

1. Odbor lahko za sklad pridobi posojila ali druge oblike podpore od finančnih institucij ali drugih tretjih oseb, če zneski, zbrani v skladu s členoma 66 in 67, niso takoj dostopni ali ne zadoščajo za kritje odhodkov iz naslova uporabe sklada.
2. Posojila ali druge oblike podpore iz odstavka 1 se v celoti povrnejo v skladu s členom 62 v obdobju zapadlosti posojila.
3. Vse odhodke iz naslova uporabe posojil iz odstavka 1 mora kriti odbor in se ne krijejo iz proračuna Unije ali s strani sodelujočih držav članic.

ODDELEK 2

UPRAVLJANJE SKLADA

Člen 70

Investicije

1. Sklad upravlja odbor, ki lahko od Komisije zahteva, da izvede določene naloge v zvezi z upravljanjem sklada.

2. Zneski, prejeti od institucije v postopku reševanja ali premostitvene institucije, obresti in drugi dobički od investicij ter vsi drugi dobički pripadajo izključno skladu.
3. Odbor investira zneske, ki se držijo v skladu, v obveznosti sodelujočih držav članic ali medvladnih organizacij ali v visoko likvidna sredstva visoke kreditne kvalitete. Investicije bi morale biti dovolj geografsko razpršene. Donosi iz navedenih investicij pripadajo skladu.
4. Komisija je pooblaščenca za sprejetje delegiranih aktov o podrobnih pravilih za upravljanje sklada v skladu s postopkom, določenim v členu 82.

ODDELEK 3

UPORABA SKLADA

Člen 71

Poslanstvo sklada

1. Pri uporabi instrumentov za reševanje za subjekte iz člena 2 lahko odbor, v okviru, ki ga je določila Komisija, uporablja sklad za naslednje namene:
  - (a) jamčenje za sredstva ali obveznosti institucije v postopku reševanja, njenih podrejenih podjetij, premostitvene institucije ali subjekta za upravljanja sredstev;
  - (b) dajanje posojil instituciji v postopku reševanja, njenim podrejenim podjetjem, premostitveni instituciji ali subjektu za upravljanje sredstev;
  - (c) nakup sredstev institucije v postopku reševanja;
  - (d) prispevati za kapital premostitvene institucije ali subjekta za upravljanje sredstev;
  - (e) plačilo nadomestila delničarjem ali upnikom če so po oceni v skladu s členom 17(5) prejeli manj pri poplačilu njihovih terjatev, kot bi prejeli glede na vrednotenje v skladu s členom 17(16) v primeru likvidacije ali drugega običajnega postopka zaradi insolventnosti;
  - (f) zagotovitev prispevka instituciji v postopku reševanja namesto prispevka, ki bi se dosegel z odpisom nekaterih upnikov, če se uporabi instrument za reševanje z zasebnimi sredstvi in se organ za reševanje odloči izključiti nekatere upnike iz okvira instrumenta za reševanje z zasebnimi sredstvi v skladu s členom 24(3);
  - (g) izvajanje katere koli kombinacije ukrepov iz točk (a) do (f).
2. Sklad se lahko uporabi za sprejemanje ukrepov iz točk (a) do (g), tudi v zvezi s kupcem v okviru instrumenta prodaje poslovanja.
3. Sklad se ne uporablja neposredno za absorbiranje izgub institucije ali subjekta iz člena 2 oziroma za dokapitalizacijo institucije ali subjekta iz člena 2. V primeru, da uporaba sheme za financiranje reševanja za namene iz odstavka 1 posredno privede do tega, da se del izgub institucije ali subjekta iz člena 2 prenese na sklad, se uporabljajo načela iz člena 24, ki urejajo uporabo shem za financiranje reševanja.
4. Odbor ne sme držati kapitala, vplačanega v skladu s točko (f) odstavka 1, dlje kot 5 let.

Člen 72

Vzajemna uporaba nacionalnih shem za financiranje v primeru reševanja skupine, ki vključuje institucije v nesodelujočih državah članicah

V primeru reševanja skupine, ki na eni strani vključuje institucije z dovoljenjem v eni ali več sodelujočih državah članicah in na drugi institucije z dovoljenjem v eni ali več nesodelujočih državah članicah, sklad prispeva k financiranju reševanja skupine v skladu z določbami iz člena 98 Direktive [ ].

Člen 73

Uporaba sistemov zajamčenih vlog v okviru reševanja

1. Sodelujoče države članice zagotovijo, da je, kadar odbor sprejme ukrepe reševanja in če ti ukrepi imetnikom vlog še naprej zagotavljajo dostop do vlog, sistem zajamčenih vlog, s katerim je povezana institucija, odgovoren za zneske, določene v členu 99(1) in (4) Direktive [ ].
2. Določitev zneska, za katerega je sistem zajamčenih vlog odgovoren v skladu z odstavkom 1, izpolnjuje pogoje iz člena 17.
3. Preden se v skladu z odstavkom 1 tega člena določi znesek, za katerega je sistem zajamčenih vlog odgovoren skladno s pogoji iz člena 39(3)(d) Direktive [ ], odbor preveri zadevni sistem zajamčenih vlog, pri čemer upošteva nujnost zadeve.
4. V primeru, da sredstva sistema zajamčenih vlog ne zadoščajo za kritje izplačil imetnikom vlog in druga sredstva zadevnih sodelujočih držav članic niso takoj na voljo, lahko sklad potrebna sredstva posodi navedenemu sistemu zajamčenih vlog, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 10 Direktive 94/19/ES.

NASLOV VI

DRUGE DOLOČBE

Člen 74

Privilegiji in imunitete

Za odbor in njegove zaposlene se uporablja Protokol (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji in k Pogodbi o delovanju Evropske unije.

Člen 75

Jeziki

1. Za odbor se uporablja Uredba Sveta št. 1²⁷.
2. Odbor se odloči o interni uporabi jezikov v odboru.

---

²⁷ UL 17, 6.10.1958, str. 385.

3. Odbor se lahko odloči, katere uradne jezike uporablja pri pošiljanju dokumentov institucijam ali organom Unije.
4. Odbor se lahko z vsakim nacionalnim organom za reševanje dogovori o jeziku oziroma jezikih, v katerih se pripravljajo dokumenti, ki jih je treba poslati nacionalnim organom za reševanje oziroma ki jih ti pošljejo.
5. Prevajalske storitve, potrebne za delovanje odbora, zagotovi Prevajalski center za organe Evropske unije.

Člen 76

Zaposleni odbora

1. Kadrovski predpisi in pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev ter predpisi, ki se sprejmejo s sporazumom med institucijami Unije, s katerim se začnejo izvajati navedeni kadrovski predpisi in pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev, se uporabljajo za zaposlene odbora, vključno z izvršnim direktorjem in namestnikom izvršnega direktorja.
2. Odbor v dogovoru s Komisijo sprejme ustrezna izvedbena pravila, s katerimi se začnejo izvajati kadrovski predpisi in pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev v skladu s členom 110 kadrovskih predpisov.

Člen 77

Izmenjava zaposlenih

1. Odbor lahko uporablja napotene nacionalne strokovnjake in druge uslužbence, ki niso zaposleni pri odboru.
2. Odbor na plenarni seji sprejme ustrezen sklep, ki določa pravila o izmenjavi zaposlenih iz nacionalnih organov za reševanje sodelujočih držav članic z odborom in njihovi napotitvi vanj.
3. Odbor lahko vzpostavi notranje ekipe za reševanje, ki so sestavljene iz zaposlenih iz nacionalnih organov za reševanje sodelujočih držav članic.

Člen 78

Odgovornost odbora

1. Pogodbena odgovornost odbora ureja zakonodaja, ki se uporablja za zadevno pogodbo.
2. Sodišče Evropske unije je pristojno za izrekanje sodb na podlagi katere koli arbitražne klavzule v pogodbi, ki jo sklene odbor.
3. V primeru nepogodbene odgovornosti pa odbor v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic na področju odgovornosti javnih organov, nadomesti vsako škodo, ki jo povzroči sam ali jo povzročijo njegovi zaposleni pri opravljanju svojih nalog, zlasti nalog reševanja, vključno z dejanji in opustitvami dejanj v podporo tujim postopkom reševanja.
4. Odbor nacionalnemu organu za reševanje povrne odškodnino, ki jo je slednjemu prisodilo nacionalno sodišče ali ki se jo je v dogovoru z odborom obvezal plačati v

skladu s poravnavo, in sicer zaradi dejanja ali opustitve dejanja s strani navedenega nacionalnega organa za reševanje v katerem koli postopku reševanja v skladu s to uredbo, razen če je navedeno dejanje ali opustitev dejanja predstavljalo kršitev prava Unije, te uredbe, sklepa Komisije ali sklepa odbora ali je predstavljalo očitno in resno napako pri presoji.

5. Sodišče Evropske unije je pristojno za vse spore, povezane z odstavkoma 3 in 4. Postopki v zadevah, ki izhajajo iz nepogodbene odgovornosti, zastarajo po petih letih od nastanka kršitve.
6. Osebo odgovornost zaposlenih do odbora urejajo določbe iz kadrovskih predpisov ali pogojev za zaposlitev, ki veljajo zanje.

Člen 79

Poslovna skrivnost in izmenjava informacij

1. Za člane odbora, zaposlene odbora in zaposlene, izmenjane s sodelujočimi državami članicami ali napotene z njihove strani, ki izvajajo naloge reševanja, tudi po prenehanju njihovih nalog veljajo zahteve glede varovanja poslovnih skrivnosti v skladu s členom 339 PDEU in ustreznimi določbami v zakonodaji Unije.
2. Odbor zagotovi, da za posameznike, ki opravljajo kakršno koli storitev, neposredno ali posredno, redno ali občasno, povezano z opravljanjem njegovih nalog, veljajo enaka pravila glede varovanja poslovnih skrivnosti.
3. Pri opravljanju nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo, je odbor pooblaščen, da v okviru omejitev in pod pogoji, ki jih določa zadevna zakonodaja Unije, izmenja informacije z nacionalnimi ali evropskimi organi in telesi, če lahko pristojni nacionalni organi navedenim subjektom informacije razkrijejo v skladu z relevantno zakonodajo Unije ali če lahko države članice taka razkritja dovolijo v skladu z relevantno zakonodajo Unije.

Člen 80

Preglednost

1. Za dokumente, ki jih hrani odbor, se uporablja Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta²⁸.
2. Odbor v šestih mesecih po datumu prvega zasedanja sprejme podrobna pravila za uporabo Uredbe (ES) št. 1049/2001.
3. Odločitve, ki jih odbor sprejme v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, so lahko predmet pritožbe varuhu človekovih pravic ali tožbe pred Sodiščem Evropske unije, po pritožbi organu za pritožbe, če je to primerno, v skladu s pogoji iz člena 228 oziroma člena 263 PDEU.
4. Za obdelavo osebnih podatkov s strani odbora se uporablja Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹. Za obdelavo osebnih podatkov s strani

---

²⁸ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

nacionalnih organov za reševanje se uporablja Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁰.

Člen 81

Pravila o varnosti na področju varstva zaupnih in občutljivih nezaupnih podatkov

Odbor uporablja načela varnosti, opredeljena v varnostnih pravilih Komisije za varstvo zaupnih podatkov Evropske unije in občutljivih nezaupnih podatkov, kakor je določeno v Prilogi k Sklepu Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom. Uporaba načel varnosti vključuje uporabo določb o izmenjavi, obdelovanju in shranjevanju takih podatkov.

---

²⁹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 8, 12.1.2002, str. 1.

³⁰ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

DEL IV

IZVRŠILNA POOBLASTILA IN KONČNE DOLOČBE

Člen 82

Izvajanje prenesenih pooblastil

1. Komisija se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo se prenese za nedoločen čas od datuma iz člena 88.
3. Prenos pooblastil iz členov 62(5), 65(5), 66(3), 67(3) in 70(4) lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekličeta. Prenos pooblastila preneha veljati s sklepom o preklicu pooblastila. Sklep začne učinkovati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na drug dan, naveden v sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 62(5), 65(5), 66(3), 67(3) in 70(4), začne veljati samo, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta ugovarjala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 83

Pregled

1. Komisija do 31. decembra 2016 in nato vsakih pet let po tem objavi poročilo o izvajanju te uredbe, v katerem je poseben poudarek namenjen spremljanju morebitnih učinkov na nemoteno delovanje notranjega trga. V poročilu so ocenjeni:
  - (a) delovanje enotnega mehanizma za reševanje (EMR) in vpliv njegovih dejavnosti reševanja na interese Unije kot celote ter na povezanost in celovitost notranjega trga finančnih storitev, vključno z možnimi učinki mehanizma na strukturo nacionalnih bančnih sistemov v Uniji, kot tudi učinkovitost sodelovanja in sporazumov o izmenjavi informacij znotraj EMR, med EMR in enotnim nadzornim mehanizmom ter med EMR in nacionalnimi organi za reševanje ter pristojnimi nacionalnimi organi nesodelujočih držav članic;
  - (b) učinkovitost ureditev neodvisnosti in odgovornosti;
  - (c) sodelovanje med odborom in Evropskim bančnim organom;
  - (d) sodelovanje med odborom in nacionalnimi organi za reševanje nesodelujočih držav članic ter vpliv EMR na te države članice.
2. Poročilo se predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija po potrebi priloži ustrezne predloge.

Člen 84

Sprememba Uredbe (EU) št. 1093/2010

Uredba (EU) št. 1093/2010 se spremeni:

1. V členu 4 se točka (2) nadomesti z naslednjim:

„(2) ‚pristojni organi‘ pomeni:

- (i) pristojne organe, kakor so opredeljeni v točki 40 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktivi 2007/64/ES in kakor so navedeni v Direktivi 2009/110/ES;
- (ii) v primeru direktiv 2002/65/ES in 2005/60/ES organe, ki so pristojni za zagotavljanje, da kreditne in finančne institucije izpolnjujejo zahteve iz navedenih direktiv;
- (iii) v primeru sistemov zajamčenih vlog organe, ki upravljajo sisteme zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES, oziroma, če sistem zajamčenih vlog upravlja zasebna družba, javni organ, ki nadzoruje take sisteme zajamčenih vlog v skladu z navedeno direktivo; in
- (iv) v zvezi s členi 62(5), 65(5), 66(3), 67(4) in 70(4) organe za reševanje, kakor so opredeljeni v členu 3 navedene direktive, in notni mehanizem za reševanje, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. .../... Evropskega parlamenta in Sveta.

2. V členu 25 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Organ lahko organizira in izvaja medsebojne preglede izmenjave informacij ter skupnih dejavnosti odbora iz uredbe o notnem mehanizmu za reševanje in nacionalnih organov za reševanje držav članic, ki ne sodelujejo v notnem mehanizmu za reševanje, pri reševanju čezmejnih skupin, da okrepi učinkovitost in doslednost rezultatov. V ta namen organ razvije metode, ki omogočajo objektivno oceno in primerjavo.“

3. V členu 40(6) se doda naslednji tretji pododstavek:

„Za namene ravnanja v skladu s področjem uporabe členov 62(5), 65(5), 66(3), 67(4) in 70(4) je izvršni direktor evropskega odbora za reševanje opazovalec v odboru nadzornikov.“

Člen 85

Nadomestitev nacionalnih shem za financiranje reševanja

Od datuma začetka uporabe iz drugega pododstavka člena 88 se sklad šteje kot shema za financiranje reševanja sodelujočih držav članic iz naslova VII Direktive [ ].

Člen 86

Sporazum o sedežu in pogoji za delovanje

1. Potrebne ureditve glede nastanitve, ki se mora zagotoviti odboru v državi članici gostiteljici, in prostorov, ki jih mora zagotoviti slednja, skupaj s posebnimi pravili, ki se v državi članici gostiteljici uporabljajo za izvršnega direktorja, člane plenarne seje

odbora, zaposlene odbora in člane njihovih družin, se določijo v sporazumu o sedežu med odborom in državo članico gostiteljico, sklenjenem po odobritvi s strani odbora na plenarni seji, in najkasneje dve leti po začetku veljavnosti te uredbe.

2. Država članica gostiteljica odbora zagotovi najboljše možne pogoje za zagotovitev delovanja odbora, vključno z večjezičnim šolanjem z evropsko vsebino in ustreznimi transportnimi povezavami.

Člen 87

Začetek izvajanja dejavnosti odbora

1. Odbor začne v celoti delovati do 1. januarja 2015.
2. Dokler odbor nima operativnih zmogljivosti za izvajanje lastnega proračuna, je za vzpostavitev in prvotno delovanje odbora odgovorna Komisija. V ta namen:
  - (a) lahko Komisija, dokler izvršni direktor ne začne opravljati svojih nalog po njegovem imenovanju s strani Sveta v skladu s členom 53, določi uradnika Komisije, ki deluje kot začasni izvršni direktor ter opravlja naloge, dodeljene izvršnemu direktorju;
  - (b) z odstopanjem od člena 47(1)(i) in do sprejetja odločitve iz člena 47(2) začasni izvršni direktor izvaja pooblastila pristojnega organa za imenovanja;
  - (c) lahko Komisija odboru nudi pomoč, zlasti z napotitvijo uradnikov Komisije, ki izvajajo dejavnosti agencije pod odgovornostjo začasnega izvršnega direktorja ali izvršnega direktorja;
  - (d) Komisija v imenu odbora zbira letne prispevke iz člena 62(5)(d).
3. Začasni izvršni direktor lahko odobri vsa plačila, krita z odobritvami v proračunu odbora, in lahko sklepa pogodbe, vključno s pogodbami o zaposlitvi.

Člen 88

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Členi 7 do 23 in členi 25 do 38 se uporabljajo od 1. januarja 2015.

Člen 24 se uporablja od 1. januarja 2018.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
  - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
  - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*
  - 3.2.3. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
  - 3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
  - 3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje bank

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB³¹

Notranji trg — finančni trgi

1.3. Vrsta predloga/pobude

Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa**³².

Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**.

Predlog/pobuda se nanaša na **obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

- Okrepiti notranji trg bančnih storitev ter hkrati ohraniti enake konkurenčne pogoje.
- Ohraniti finančno stabilnost in zaupanje v banke, zagotoviti nadaljnje opravljanje bistvenih finančnih storitev, preprečiti širjenje težav.
- Zmanjšati izgube za družbo kot celoto in zlasti za davkoplačevalce, zaščititi vlagatelje in zmanjšati moralno tveganje.

1.4.2. Posamezni cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Ob upoštevanju zgoraj navedenih splošnih ciljev so zastavljeni naslednji posebni cilji:

Priprava in preprečevanje:

- izboljšati pripravljenost nadzornih organov in bank na krizne razmere in
- omogočiti reševanje vseh bank.

Zgodnje posredovanje:

- izboljšanje ureditev za zgodnje posredovanje za nadzornike bank.

Reševanje bank:

- zagotoviti pravočasno in stabilno reševanje bank, ki so predmet enotnega nadzornega mehanizma;
- zagotoviti pravno varnost za zainteresirane strani pri reševanju bank.

Financiranje:

³¹ ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

³² Po členu 54(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

- vzpostaviti enotni sklad za reševanje bank, ki lahko uspešno absorbira geografsko asimetrične izgube v bančnem sistemu Unije;
- zagotoviti, da se reševanje propadajočih bank v celoti krije s prispevki finančnih institucij, po tem ko se je izvedlo reševanje z zasebnimi sredstvi delničarjev in upnikov.

1.4.3. *Pričakovani rezultati in posledice*

- Prekinitev negativnih povratnih vplivov med suverenimi državami in njihovimi bankami.
- Zagotovitev enakopravnih pogojev in dostopa do bančnega financiranja za vsa podjetja znotraj celotne bančne unije.
- Da bi kar najbolj zmanjšali izgube vlagateljev, vlad in davkoplačevalcev zaradi sanacije in reševanja velikih in sistemsko pomembnih bank.

1.4.4. *Kazalniki rezultatov in posledic*

- Razpon v donosu dolgoročnih državnih vrednostnih papirjev med državami članicami.
- Število bank, ki so v postopku reševanja.
- Stroški reševanja bank, tudi izplačila iz posameznega sklada za reševanje.
- Spremembe deleža dolga, ki ga je mogoče odpisati ali pretvoriti, v bankah.

1.5. **Utemeljitev predloga/pobude**

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno*

Kot je bilo poudarjeno v Načrtu za poglobljeno in pravo ekonomsko in monetarno unijo ter poročilu štirih predsednikov iz leta 2012, je celostni finančni okvir ali „bančna unija“ ključen del ukrepov politike, ki bodo Evropi pomagali na poti do gospodarskega okrevanja in rasti. Zaradi neusklajenih nacionalnih odzivov na propade bank se je povečala razdrobljenost notranjega trga glede posojanja in financiranja. Posledica tega je oslavljen prenos skupne monetarne politike, zaščita z ločevanjem (*ringfencing*) pa ogroža posojanje podjetjem in potrošnikom.

To je zlasti škodljivo znotraj euroobmočja. Z malo manevrskega prostora pri uporabi monetarnih instrumentov za odzivanje na pomanjkljivosti v bančnem sektorju, uporaba nacionalnih proračunskih virov pri upravljanju propadov bank še naprej povezuje banke in države v negativne povratne vplive. Podjetja v državah članicah, ki naj bi imela zmanjšano zmožnost reševanja bank v težavah na njihovem ozemlju, so konkurenčno v veliko slabšem položaju. Kot se je pokazalo v krizi, se težave v nekaterih državah članicah euroobmočja lahko prek dvomov in finančnih povezav hitro razširijo na druge članice, za katere se trgi menijo, da so ranljive za podobna tveganja.

Evropski svet je v svojih sklepih decembra 2012 zapisal, da: „Ko bo bančni nadzor dejansko prenesen na enotni nadzorni mehanizem, bo potreben enoten mehanizem za reševanje, ki bo imel potrebna pooblastila za zagotovitev, da bo mogoče z ustreznimi instrumenti reševati katero koli banko v sodelujočih državah članicah“.

Hiter napredek v smeri bančne unije je nujno potreben za zagotovitev finančne stabilnosti in rasti v euroobmočju. Na podlagi močnega regulativnega okvira, ki bo skupen 28 članicam notranjega trga (enotni pravilnik), je Evropska komisija zato

sprejela vključujoč pristop in predlagala časovni načrt za bančno unijo z različnimi instrumenti in ukrepi, ki bodo morda na voljo vsem državam članicam, a v vsakem primeru 17, ki so trenutno v euroobmočju.

V prvem koraku, enotni nadzorni mehanizem (ENM) za banke na euroobmočju in tiste iz držav članic, ki se mu želijo pridružiti, pooblašča ECB za izvajanje ključnih nadzornih nalog nad takimi bankami.

Še en pomemben vidik bančne unije je predlog direktive o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (direktiva o sanaciji in reševanju bank), ki je bil sprejet leta 2012 in je trenutno v postopku pogajanj med sozakonodajalcema. Direktiva o sanaciji in reševanju bank bo vzpostavila pravila za reševanje na notranjem trgu in zagotovila nacionalnim organom za reševanje pooblastila in postopke, ki omogočajo reševanje bank.

V skladu s sklepi Evropskega sveta je za povezovanje bančnih trgov Unije potreben mehanizem za reševanje bank v težavah za celotno euroobmočje, s katerim bi se torej obvladovalo tveganje širjenja negativnega vpliva, da se zaščiti finančna stabilnost euroobmočja v korist celotnega notranjega trga.

V skladu z načrtom Komisije za leto 2012 je dolgoročni cilj vzpostavitev bančne unije za banke v vseh državah članicah. Neposredni nadzor s strani ECB skupaj z enotnim mehanizmom za reševanje bank ter učinkovitimi in trdnimi sistemi zajamčenih vlog v vseh državah članicah bodo prispevali k zagotavljanju zaupanja v trajnostno stabilnost Unije.

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja EU

Po načelu subsidiarnosti iz člena 5.3 PEU Unija na področjih, ki niso izključno v njeni pristojnosti, ukrepa le, če in kolikor države članice ciljev predlaganega ukrepa ne morejo zadostno uresničiti na centralni ali regionalni in lokalni ravni, ampak je te cilje zaradi njihovega obsega ali učinkov mogoče bolje uresničiti na ravni Unije.

Samo ukrepi na evropski ravni lahko zagotovijo, da bodo propadajoče banke rešene na nediskriminatoren način in na podlagi enotnega sklopa pravil za izboljšanje delovanja ekonomske in monetarne unije ter notranjega trga. Kljub močnemu povezovanju bančnega sektorja Unije, pa znatne razlike med odločitvami, sprejetimi na nacionalni ravni, pri reševanju lahko povzročijo nesprejemljiva tveganja za finančno stabilnost.

Enotna valuta zahteva enotni nadzor in reševanje bank za euroobmočje, da bi se s tem izognili destruktivni gospodarski razdrobljenosti. Enoten mehanizem za reševanje bo bolj učinkovit kot mreža nacionalnih organov za reševanje, zlasti glede čezmejnih bančnih skupin, pri katerih sta hitrost in usklajevanje bistvenega pomena, da se čim bolj zmanjšajo stroški in povrne zaupanje. Ta bo vključeval precejšnje ekonomije obsega in preprečil negativne zunanje dejavnike, ki bi lahko izhajali iz izključno nacionalnih odločitev.

1.5.3. Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti

V prvem koraku, enotni nadzorni mehanizem (ENM) za banke na euroobmočju in tiste iz držav članic, ki se mu želijo pridružiti, pooblašča ECB za izvajanje ključnih nadzornih nalog nad temi bank.

Še en pomemben vidik bančne unije je predlog direktive o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (direktiva o sanaciji in reševanju bank), ki je bil sprejet leta 2012 in je trenutno v postopku

pogajanj med sozakonodajalcema. Direktiva o sanaciji in reševanju bank bo vzpostavila pravila za reševanje na notranjem trgu in zagotovila nacionalnim organom za reševanje pooblastila in postopke, ki omogočajo reševanje bank.

V skladu s sklepi Evropskega sveta je za povezovanje bančnih trgov Unije potreben mehanizem za reševanje bank v težavah na celotnem euroobmočju, s katerim bi se obvladovalo tveganje širjenja negativnega vpliva, da se zaščiti finančna stabilnost euroobmočja v korist celotnega notranjega trga.

V skladu z načrtom Komisije za leto 2012 je dolgoročni cilj vzpostavitve bančne unije za banke v vseh državah članicah. Neposredni nadzor s strani ECB bo skupaj z enotnim mehanizmom za reševanje bank ter učinkovitimi in trdnimi sistemi zajamčenih vlog v vseh državah članicah prispeval k zagotavljanju zaupanja v trajnostno stabilnost Unije.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

Časovno omejen(-a) predlog/pobuda:

- trajanje predloga/pobude od [DD/MM] LLLL do [DD/MM] LLLL,
- finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

Časovno neomejen(-a) predlog/pobuda:

- izvajanje z obdobjem uvajanja od začetka leta 2014 do konca leta 2014,
- ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja³³

Neposredno centralizirano upravljanje – Komisija

- z lastnimi službami, vključno s svojimi zaposlenimi v delegacijah Unije;
- izvajalske agencije.

Deljeno upravljanje z državami članicami.

Posredno upravljanje s prenosom izvedbenih nalog na:

- tretje države ali organe, ki jih te imenujejo;
- mednarodne organizacije in njihove agencije (določiti);
- EIB in Evropski investicijski sklad;
- organe iz členov 208 in 209 finančne uredbe;
- organe javnega prava;
- organe zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor zagotavljajo ustrezna finančna jamstva;
- subjekte zasebnega prava države članice, ki so pooblašene za izvajanje javno-zasebnega partnerstva, ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva;
- osebe, pooblašene za izvajanje določenih ukrepov SZVP v skladu z naslovom V PEU in so opisane v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

³³

Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Člen 47 Uredbe zahteva, da odbor v zvezi z izvajanjem te uredbe odgovarja Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, med drugim mora vsako leto Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Evropskemu računskemu sodišču predložiti poročilo o izvajanju nalog, ki so mu dodeljene s to uredbo.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Predlog ne bo privedel do novih tveganj v zvezi z zakonito, gospodarno, učinkovito in uspešno uporabo proračunskih sredstev.

Vendar bi bilo pri notranjem obvladovanju tveganja treba upoštevati posebno naravo mehanizma financiranja odbora. Za razliko od številnih drugih organov, ustanovljenih s strani Skupnosti, bodo storitve odbora financirale izključno finančne institucije.

Drugič, odbor bo odgovoren za zagotavljanje upravljanja enotnega sklada za reševanje bank. V zvezi s tem bo treba razviti in vzpostaviti sklop postopkov notranjega nadzora.

2.2.2. Informacije o vzpostavitvi sistema notranjega nadzora

Okvir in pravila za notranji nadzor bi morala slediti vzorcu, ki jih uporabljajo drugi organi, ki jih je ustanovila Komisija, razen za upravljanje enotnega sklada za reševanje bank, ki bo zahtevalo določitev posebnih pravil.

2.2.3. Ocena stroškov in koristi nadzora ter ocena pričakovane stopnje tveganja napak

Notranji nadzor je vključen v postopke odbora, ki so pomembni za izpolnjevanje njegovih odgovornosti in izvajanje nalog, ki so mu bile zaupane. Stroški teh postopkov ne presegajo njihovih koristi pri preprečevanju hujših napak.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Za namene boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim veljajo za odbor brez kakršnih koli omejitev določbe Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF).

Odbor pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah, ki jih opravlja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), in takoj sprejme ustrezne določbe za vse zaposlene odbora.

Odločitve o financiranju ter sporazumi in iz njih izhajajoči izvedbeni instrumenti izrecno določajo, da lahko Računsko sodišče in OLAF po potrebi opravljata preglede na kraju samem pri prejemnikih denarnih sredstev, ki jih izplača odbor, in zaposlenih, ki so odgovorni za dodelitev teh sredstev.

Členi 58 do 63 Uredbe, ki ustanavlja odbor, vsebujejo določbe o izvajanju in nadzoru proračuna odbora in finančnih pravil, ki se uporabljajo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

Analiza v nadaljevanju določa oceno skupnih stroškov odbora in za njegovo upravljanje (v nadaljnjem besedilu: odbor), pa tudi stroškov Komisije, ki izhajajo iz tega predloga.

Odhodke odbora bodo v celoti financirale finančne institucije v okviru evropskega mehanizma za reševanje. Okoli 6 000 bank euroobmočja bo poleg njihovega letnega prispevka v enotni sklad za reševanje bank plačalo določen sorazmeren delež tega zneska za polno kritje proračunskih odhodkov odbora. Stopnja prispevka skupaj s proračunom odbora se potrdi za vsako leto. Stopnja prispevka za financiranje odbora se vsako leto prilagodi, da se zagotovi uravnotežen proračun odbora.

Odbor bo izvajal naloge v zvezi s pripravo in izvajanjem reševanja ter prispevki v sklad za reševanje in upravljanjem z njim. V zvezi s pripravo reševanja bo odbor pripravil ali pregledal načrte reševanja, sodeloval pri čezmejnih reševalnih kolegijih in pripravil dejansko reševanje. Za številne institucije in skupine bo moral odbor, v sodelovanju s (konsolidacijskim) nadzornikom ter nacionalnimi organi za reševanje, pripraviti načrte reševanja, ki bodo določali ukrepe za reševanje, ki se lahko sprejmejo, ko so za to izpolnjeni pogoji, ter vsaj enkrat letno bo načrte pregledal in jih po potrebi posodobil. Odbor bo moral oceniti tudi rešljivost institucij in skupin ter obravnavati morebitne vsebinske ovire za reševanje.

Nacionalni organi za reševanje bodo prav tako morali pripraviti načrte reševanja za druge subjekte in skupine, ki jih bo odbor moral pregledati. Če skupina vključuje subjekte, ki imajo sedež tudi izven sodelujočih držav članic, potem odbor v kolegiju za reševanje zastopa nacionalne organe za reševanje sodelujočih držav članic. Kolegiji za reševanje se vzpostavijo za zagotavljanje sodelovanja in usklajevanja med pristojnimi organi ter med drugim izvajajo naloge v zvezi z razvojem načrtov reševanja, oceno možnosti za reševanje in dejanskim reševanjem.

Če se Komisija odloči, da za subjekt začne postopek reševanja, odbor spremlja izvajanje reševanja in tudi oceni izvedljivost načrta za reorganizacijo poslovanja podjetja.

V zvezi s skladom bo odbor moral zbirati letne prispevke skoraj 6 000 institucij, moral bo zagotoviti, da je bila osnova za prispevek posamezne banke pravilno izračunana, da so prispevki plačani pravočasno in da se neplačani zneski dejansko izterjajo. V ta namen bo odbor preverjal bančne podatke. Znesek, ki se zbira in upravlja, bi presegel polovico letnega proračuna Unije. Odbor bo moral s sredstvi upravljati tudi tako, da bodo tveganja nizka in bodo sredstva po potrebi hitro na voljo za financiranje reševanja. To pomeni, da bo potrebna premišljena, dolgoročna naložbena strategija, pri kateri je med drugim treba upoštevati vrsto, lokacijo in zapadlost naložb. Seveda bodo te osnovne dejavnosti odbora potrebovale podporo dejavnosti zaposlenih, med drugim na področju informacijskih in komunikacijskih tehnologij.

Glavne predpostavke

Predvidena struktura zaposlenih in stroškov odbora:

- Pričakuje se, da bo odbor ob koncu prvega leta deloval s polno zmogljivostjo, kar pomeni, da je treba vse zaposlene zaposliti v prvem letu: vpliv na proračun je ocenjen na 50 % v prvem letu in 100 % od drugega leta delovanja.

- Zaradi pomanjkanja nacionalnih organov za reševanje v Evropi, ki bi imeli pomembne podatke iz preteklosti, je bila podana ocena potrebe po človeških virih za odbor določena na podlagi primerjalne analize nalog odbora s tistimi iz Zvezne korporacije za zavarovanje depozitov ZDA (US Federal Deposit Insurance Corporation – FDIC) – glej spodnjo preglednico 1.
- Glede kritih vlog in ciljne velikosti skladov za reševanje so zneski v ZDA in na euroobmočju primerljivi, sredstva bank v okviru mehanizma za reševanje pa so v euroobmočju precej višja od tistih v ZDA.
- V zvezi z režijskimi stroški je bila opravljena primerjava z evropskim nadzornim organom (ESA). Vendar pa so bili glede na dejstvo, da je delež režijskih stroškov evropskega nadzornega organa višji od tistega, ki je bil ocenjen s primerjalno analizo s FDIC, uporabljeni slednji, torej se je uporabilo bolj zadržano razmerje – 11,5 %. Nadaljnje predpostavke in njihova pojasnila o primerjalni analizi s FDIC so navedene spodaj v preglednici 1. Leta 2012 je imela FDIC 7 476 ekvivalentov polnega delovnega časa.
- Ker ima FDIC širša pooblastila kot odbor, so bili pri primerjalni analizi uporabljeni le ustrezni oddelki FDIC.
- Na podlagi primerjalne analize je število potrebnega osebja ocenjeno na 309. Treba je opozoriti, da je v FDIC 21 % začasno zaposlenih. Ob najbolj konservativni predpostavki, po kateri bi v nekriznem scenariju v FDIC ostali le stalno zaposleni, bi se ciljna velikost odbora ob odsotnosti kriznih razmer zmanjšala za 75 zaposlenih na 244 zaposlenih. Zato je pomembno zagotoviti, da je odbor dovolj prožen, da lahko sklepa pogodbe z dodatnim osebjem ali delo oddaja zunanjim izvajalcem.
- Predlaga se naslednja porazdelitev osebja:
  - 80 % začasno zaposlenih (68 % AD mest in 12 % AST mest);
  - 10 % napotenih nacionalnih strokovnjakov;
  - 10 % pogodbenih uslužbencev.
- Uporabljeni bodo kadrovske predpisi institucij EU, kar se odraža v stopnji stroškov na osebo:
  - povprečni letni stroški za začasno zaposlenega: 131 000 EUR;
  - povprečni letni stroški za napotenega nacionalnega strokovnjaka: 78 000 EUR;
  - povprečni letni stroški za pogodbenega uslužbenca: 70 000 EUR.

Poleg plače vključuje ta strošek tudi posredne stroške, kot so na primer stroški za zgradbe, usposabljanje, IT ter stroški socialne in zdravstvene infrastrukture.

- Glede na to, da lokacija odbora v tej fazi ni znana, je bil za plače uporabljen korekcijski koeficient v višini 1. Različne lokacije odbora bi verjetno zahtevale ponovno oceno stroškov.
- Drugi odhodki za zaposlene, upravljanje in delovanje so bili ocenjeni na podlagi primerjave s sedanjimi stroški evropskega nadzornega organa.
- Odhodki za delovanje bodo predvidoma znašali 25 % celotnih odhodkov odbora, predvsem za razvoj in vzdrževanje informacijskih sistemov, gradnjo odnosov ter skupne prakse nadzora z nacionalnimi organi za reševanje v okviru evropskega mehanizma za reševanje, pri katerem je treba vzpostaviti tesno in učinkovito sodelovanje med odborom in nacionalnimi organi za reševanje, ki so primarno udeleženi pri izvajanju odločitev v zvezi z reševanjem.
- Ocena odhodkov odbora je povzeta v preglednici 2 spodaj.

Preglednica 1. Ocena potreb odbora po zaposlenih na podlagi strukture in zaposlenih v Zvezni korporaciji za zavarovanje depozitov ZDA (US Federal Deposit Insurance Corporation)

	FDIC ¹	ODBOR
Značilnosti		
Število bank	7 181 ²	6 008 ³
Sredstva skupaj	14 451 USD (milijard, 2012)	29 994 EUR (milijard, 2011)
Krite vloge skupaj	6 027 USD (milijard, marec 2013)	5 514 EUR (milijard, 2011)
Ciljna velikost sklada	81 USD (milijard)	55 EUR (milijard)
Institucije v težavah 2008–2012	465	90 ⁴
Zaposleni		
Skupno število zaposlenih (EPDČ, 2012; od tega % na sedežu)	7 476 (28,6 %)	
(a) Zaposleni „Oddelek za reševanje in stečajne postopke“ (EPDČ, 2012)	1 428	82 (ocena) ⁵
(b) Zaposleni „Oddelek za finance“ (EPDČ, 2012)	176	88 (ocena) ⁶
(c) Zaposleni „Urad za kompleksne institucije“ (EPDČ, 2012)	148	74 (ocena) ⁷
(d) Zaposleni „Pravne zadeve“ (EPDČ, 2012 / % vseh zaposlenih)	716 / 9,6 %	30 / 9.6 % (ocena) ⁸
(e) Skupno število zaposlenih ustrezni oddelki (EPDČ, 2012) (vsota a, b, c, d)	2 468	274
(f) Podporne funkcije (informacijska tehnologija, komunikacije, itd.) (število / % vseh zaposlenih)	863 / 11,5 %	35 / 11,5 % (ocena)
(g) Skupno število zaposlenih v odboru (vsota e in f)		309 (ocena)
(h) Nestalno zaposleni (% vseh zaposlenih, 2012)	21 % ⁹	21 %
(i) Skupno število stalno zaposlenih v odboru		244 (ocena)
¹ Vir: www.fdic.gov.		
² Število članov sklada za zavarovanje depozitov, 2012.		

3	Število kreditnih institucij v EU-17 januarja 2013. Vir: ECB.
4	Vir: Delovni dokument služb Komisije „Dejstva in podatki o državnih pomočeh v državah članicah EU, posodobitev 2012“. Dejansko število institucij v težavah v euroobmočju je višje, saj institucije, ki so zašle v težave in niso prejele državne pomoči, niso vključene.
5	Predpostavlja se, da je 20 % zaposlenih vključenih v reševanje in 80 % v stečajne postopke. Odbor bi se ukvarjal samo z reševanjem. Na podlagi porazdelitve med centralno in regionalno ravno pri FDIC se je domnevalo, da bo 28,6 % zaposlenih, ki so vključeni v reševanje, delovalo na centralni ravni odbora, 71,4 % pa na nacionalni ravni. To je konservativna predpostavka glede na to, da predlog predvideva, da bodo vse naloge, povezane z reševanjem, ostale na ravni odbora, medtem ko bo samo izvajanje odločitev v zvezi z reševanjem izvedeno na nacionalni ravni, nadzor pa bo potekal centralno.
6	Naloge oddelka za finance FDIC potekajo na centralni ravni. Ta oddelek ne sodeluje samo pri zbiranju prispevkov in upravljanju sklada, temveč tudi pri bolj splošnih dejavnostih, kot so nadzor, finančno poslovanje in finančno načrtovanje. Zato se domneva, da bo 50 % števila zaposlenih na oddelku za finance FDIC potrebnih na centralni ravni odbora za upravljanje prispevkov in sklada.
7	Načrtovanje reševanja velikih bank euroobmočja je v pristojnosti odbora. Odbor ima možnost, da od nacionalnih organov zahteva, da zagotovijo osnutek načrta reševanja. Zato se predpostavlja, da bo 50 % zaposlenih delovalo na centralni ravni odbora.
8	Oddelek za pravne zadeve FDIC ne sodeluje samo pri reševanju, stečajnih postopkih in upravljanju sklada, temveč tudi na primer pri nadzornih pristojnostih FDIC. Zato se delež zaposlenih na oddelku za pravne zadeve v primerjavi s skupnim številom zaposlenih uporablja za oceno števila zaposlenih, potrebnega za odbor.
9	Odstotek nestalno zaposlenih je bil izračunan na podlagi celotnega števila zaposlenih v FDIC, razen zaposlenih na oddelku za reševanje in stečajne postopke, ki so večinoma zaposleni na regionalni ravni.

Preglednica 2. Predvideni stroški sestave odbora na podlagi 309 zaposlenih

Zneski v mio. EUR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Stroški zaposlenih (vključno s plačami in dodatki ter povezani stroški, kot so stroški za zgradbe in pohištvo ter stroški za informacijsko tehnologijo)	18	37	38	38	39	40	41
Drugi stroški človeških virov (stroški zaposlovanja, stroški službenih potovanj, drugi stroški za zunanje sodelavce (začasni zaposleni, zunanji ponudniki storitev)...))	3	3	3	3	3	3	3
Vmesni seštevek odhodkov za človeške vire in povezanih odhodkov	22	40	41	42	43	43	44
Upravni odhodki (stroški za telekomunikacije, informiranje in publikacije, stroški sestankov in drugo)	3	5	5	5	5	5	5
Vmesni seštevek upravnih odhodkov	3	5	5	5	5	5	5
Drugi odhodki (upravljanje, IT projekti, sodelovanje z ustreznimi evropskimi organi in organi tretjih držav, skupni projekti in delavnice z nacionalnimi organi za reševanje ter drugimi ustreznimi organi itd.)							

Vmesni seštevek drugih odhodkov	8	16	16	16	16	17	17
Odhodki skupaj	33	61	62	63	64	65	66

Enotni sklad za reševanje bank:

- Ciljni obseg enotnega sklada za reševanje bank je določen v višini 1 % kritih vlog v bančnem sistemu sodelujočih držav članic. Na podlagi podatkov za leto 2011 o bankah bi bil ocenjeni ciljni obseg sklada približno 55 milijard EUR.
- Sodelujoče banke plačajo svoj tveganju prilagojeni delež enotnemu skladu za reševanje bank v obdobju 10 let. Zato bi se letno moralo zbrati približno 5,5 milijarde EUR sredstev za reševanje, brez upoštevanja donosov in morebitnih denarnih odtokov.
- V absolutnih zneskih bodo največje banke največ prispevale v enotni sklad za reševanje bank. Približna ocena služb Komisije na podlagi podatkov za leto 2011 kaže, da bo 17 največjih evropskih bank skupaj prispevalo približno 40 % vseh prispevkov bank v sklad, pri čemer ni upoštevan profil tveganja bank.
- V zvezi z upravljanjem sklada je treba opozoriti, da je ocena stroškov odbora vključevala le človeške vire. Pri drugih stroških, kot so stroški investicij, se je predvidelo, da se bodo krili neposredno iz sklada.

Finančni vpliv na ravni Komisije:

- Ocenjuje se, da bo na ravni Komisije v prvem letu delovanja (2014) za vzpostavitev in spremljanje začetne faze (približno 6 mesecev) odbora, za katerega se predvideva, da bo imel sedež v Bruslju, potrebna začasna dodelitev 15 delovnih mest, specializiranih za vprašanja človeških virov, proračunskih zadev in drugih upravnih zadev, pomembnih za oblikovanje odbora. Finančna ocena, ki sledi v nadaljevanju, se lahko spremeni glede na izbrano lokacijo sedeža odbora.
- Ocenjuje se, da bo od leta 2015 znotraj Komisije potrebnih 10 delovnih mest za izvajanje nalog, ki so ji bile zaupane v uredbi, predvsem za pripravo odločitev v zvezi z reševanjem. O tem se bo odločalo v okviru letnega proračunskega postopka.

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

Ocenjuje se, da bo na ravni Komisije v prvem letu delovanja (2014) za vzpostavitev in spremljanje zagonske faze odbora potrebnih 15 delovnih mest .

Od leta 2015 bo znotraj Komisije za izvajanje nalog, ki so ji bile zaupane v uredbi, predvsem za pripravo odločitev v zvezi z reševanjem, potrebnih 10 delovnih mest.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	[...][poimenovanje.....]
--	----------	--------------------------

GD: <.....>			Leto N ³⁴	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje										
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1)								
	plačila	(2)								
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1a)								
	plačila	(2a)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ³⁵										
Številka proračunske vrstice		(3)								
Odobritve za GD <.....> SKUPAJ	obveznosti	= 1 +1a +3								

³⁴ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

³⁵ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

	plačila	=2+ 2a +3								
--	---------	-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)								
	plačila	(5)								
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKA <....> večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	=4+ 6								
	plačila	=5+ 6								

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
Komisija									
• Človeški viri		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Drugi upravni odhodki – stroški službenih potovanj		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Komisija SKUPAJ	odobritve	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

Odobritve iz RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	plačila	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)										SKUPAJ		
	REALIZACIJE																		
	vrsta ³⁶	povprečni stroški	št.	stroški	št.	stroški	št.	stroški	št.	stroški	št.	stroški	št.	stroški	št.	stroški	št.	stroški	št. skupaj
POSAMEZNI CILJ št. 1 ³⁷																			
– realizacija																			
– realizacija																			
– realizacija																			
Seštevek za posamezni cilj št. 1																			
POSAMEZNI CILJ št. 2																			
– realizacija																			

³⁶ Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest...).

³⁷ Kakor je opisan v točki 1.4.2 „Posamezni cilji...“.

Seštevek za posamezni cilj št. 2																
STROŠKI SKUPAJ																

3.2.3. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*

3.2.3.1. Povzetek

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N ³⁸	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)	SKUPAJ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	---	--------

—

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Drugi upravni odhodki	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

—

Odobritve zunaj RAZDELKA 5³⁹ večletnega finančnega okvira	—	—	—	—	—	—	—	—
Človeški viri	—	—	—	—	—	—	—	—
Drugi upravni odhodki	—	—	—	—	—	—	—	—
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira	—	—	—	—	—	—	—	—

—

SKUPAJ	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerasporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

³⁸ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

³⁹ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

- Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)							
XX 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	15	10	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (delegacije)							
XX 01 05 01 (posredne raziskave)							
10 01 05 01 (neposredne raziskave)							
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)⁴⁰							
XX 01 02 01 (PU, NNS, INT iz splošnih sredstev)							
XX 01 02 02 (PU, LU, NNS, INT in MSD na delegacijah)							
XX 01 04 yy ⁴¹	– na sedežu						
	– na delegacijah						
XX 01 05 02 (PU, NNS, INT – za posredne raziskave)							
10 01 05 02 (PU, INT, NNS – za neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
KUPAJ	15	10	10	10	10	10	10

XX je zadevno področje ali naslov.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Glej opis zgoraj
Zunanji sodelavci	

⁴⁰ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; INT = uslužbenec agencije; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

⁴¹ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.
- Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

- Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira⁴².

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.
- V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

⁴² Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma (za obdobje 2007–2013).

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
  - za lastna sredstva,
  - za razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Proračunska vrstica prihodkov	Odobritve na voljo za tekoče proračuns ko leto	Posledice predloga/pobude ⁴³					Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3				
Člen									

Za razne namenske prejemke navedite zadevne proračunske vrstice odhodkov.

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

⁴³ Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 25 % stroškov pobiranja.